ספר ההפמרות

THE HAFTAROT

English translation from

The TANAKH: The New JPS Translation

According to the Traditional Hebrew Text.

Copyright 1985 by The Jewish Publication Society.

Used by permission.

Volume 1 of 3 Volumes

בראשית - שמות

GENESIS - EXODUS

Published by

JBI INTERNATIONAL

110 East 30th Street • New York, NY 10016

(212) 889-2525 (800) 433-1531

The reprinting of the Large Print Haftarot has been made possible by

KEREN KESHET – The Rainbow Foundation

The Large Print Haftarot First Printing 5760 – 2000 Second Printing 5764 – 2004

JBI International: Jewish Books for the Visually Impaired

JBI's mission is to help the visually impaired participate fully in the rich educational, literary, cultural, religious and communal life of the Jewish people. Ours is the largest library of Jewish interest in the world for the visually impaired and blind, offering free books in audio, large print and braille, as well as magazines and liturgical materials in English, Russian, Yiddish, Hungarian, Romanian, Spanish, and Hebrew. The JBI collection includes both fiction and non-fiction on subjects that range from history and cooking to science fiction and fantasy, as well as prayer books for the three major denominations.

For more information, call toll free: 1-800-433-1531

אם אין לך עוד צורך או שימוש בכרך זה אנא החזר אותו אל:

IF THIS VOLUME IS NO LONGER NEEDED BY THE READER TO WHOM IT WAS ORIGINALLY SENT, PLEASE RETURN IT TO:

THE LIBRARY
THE JEWISH BRAILLE INSTITUTE OF AMERICA
110 EAST 30TH STREET
NEW YORK, NEW YORK 10016

אין צורך בדמי דואר. נא לכתוב על החבילה:

"FREE MATTER FOR THE BLIND AND THE VISUALLY IMPAIRED."

NO POSTAGE NECESSARY. SIMPLY MARK THE PACKAGE:

"FREE MATTER FOR THE BLIND AND THE VISUALLY IMPAIRED."

כרך א

תוכן

iii	ברכות לפני ההפטרה
iii	ברכות אחרי ההפטרה
	םפר בראשית
1	בראשית
5	
9	לך לך
12	וירא
18	חיי, שרה
23	תולדות
27	ויצא (ספרדים)
29	ויצא (אשכנזים)
33	וישלח
36	
39	מקץ
42	
45	ולחל

Volume I

CONTENTS

Prelin	ninary Blessings		iii
	luding Blessings		
Boo	k of Genesis		
	Bereshith	. 1	
	Noach	. 5	
	Lech Lecha		
	Va-Yeirah	. 12	
	Chayei Sara	. 18	
	Toledot	. 23	
	Va-Yeitzei	. 27	
	Va-Yishlach	. 33	
	Va-Yeishev	. 36	
	Miketz		
	Va-Yigash	. 42	
	Va-Yechi		

ספר שמות

47	שמות (אשכנזים)
51	שמות (ספרדים)
54	וארא
59	
62	בשלח
70	יתרו איז
74	משפמים
78	תרומה
81	תצוה
85	כי תשא
92	ויקהל (ספרדים)
95	ויקהל (אשכנזים)
95	פקודי (ספרדים)
98	פקודי (אשכנזים)

Book of Exodus

Shemot	47
Va-Ayra	54
Bo	59
Be-Shalach	62
Yitro	70
Mishpatim	74
Terumah	78
Tetzaveh	81
Ki-Tissah	85
Va-Yakhel (Sephardim)	92
Va-Yakhel (Ashkenazim)	95
Pekudei (Sephardim)	95
Pekudei (Ashkenazim)	98

ברכות ההפטרה

קודם קריאת ההפטרה, אחר שגמר הגולל, מברך המפטיר ברכה זו:

בְּרוּדְ אַתָּה יְהֹוָה אֶלהׁינוּ מֶלֶדְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר בְּחַר בִּנְבִיאִים מוֹבִים וְרָצָה בְּרִבְּרִיהֶם הַנָּאָמָרִים בָּאָמֶת: בָּרוּדְ אַתְּה יִהֹוָה הַבּוֹחֵר בַתוֹרָה וּבְימִישֶׁה עַבְּדִּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמֹּוֹ וּבִנְבִיאֵי

הָאֶמֶת וָצֶדֶקּ:

ומפטירין בנביא

אחר קריאת ההפטרה, מברך המפטיר ברכות אלו: בְּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה, אֱלֹהֵינוּ כֶּלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר בָּל־הָעוֹלָמִים, צַּדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנָּאָמָן, הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְרַבֵּר וּמְקַבֵּם, שַׁבְּל־דְּבָרָיו אֶמֶת וָצֶדֶק: נָאָמָן, אַתְּה הוּא שֶׁבְּל־דְּבָרָיו אֶמֶת וָצֶדֶק: נָאָמָן, אַתְּה הוּא

Haftarah Blessings

After the reading of the Torah, the Maftir recites the Haftarah blessings:

Blessed are You, Lord, our God, King of the universe, Who has chosen good prophets and was pleased with their words that were uttered with truth. Blessed are You, Lord, Who chooses the Torah; Moses, His servant; Israel His nation; and the prophets of truth and righteousness.

After reading the Haftarah, the Maftir recites:

Blessed are You, Lord, our God, King of the universe, Rock of all eternities, Righteous in all generations, the trustworthy God, Who says and does, Who speaks and fulfills, all of Whose words are true and righteous. Trustworthy are You Lord, our God, and trustworthy are Your words, not one of Your

ַנְּנָאֶבֶוֹ וְרָחֲבֶוֹ בְּבָלְ־רְּבְּרָיוּ: בְּנָאֶבֶוֹ וְרַחֲבֶוֹ אָתָּה: בְּרוּה אַתָּה יִהֹנָה, הָאֵל מִּדְבָרֶיךְ אָחוֹר לא־יָשׁוּב רֵיכְּם, כִּי אֵל מֶלֶה יְהֹנָה, וְּנָאֲבָוֹ בְּבְלְ־רְּבְּרָיוּ: יְהֹנָה, וְנָאֲבָוֹ בְּבְלְ־רְּנְיִבְּרִיוּ:

יְתְּנָתְּ בְּלְּנְרָּהְּ בִּיתְ תַּיֵּנְנּוּ, וְלַצְּלּוּבַת גָפָשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּטְתַרָּה בִּיְמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתְּה רָתִם עַל־צִּיוֹן, כִּי הִיא בִּית חַיֵּיְנוּ, וְלַצְּלוּבַת

שַּׂמְחֵנוּ, יְהֹנָה אֱלֹהֵינוּ, בְּאֵלִיְהוּ הַנְּבִיא עַּבְהֶּךְ,
וּבְמַלְכוּת בֵּית דְּוֹד מִשִׁיתֶךְ, בִּמְהַרְה יָבֹא וְיָגֵל
לְבֵּנוּ, עַל בִּסְאוֹ לֹא יֵשֶׁב זְר, וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד
אַחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְשֵׁם כְּדְשִׁךְ נִשְׁבְּנְיְהָ לֹוּ, שֶׁלֹּא יִכְבָּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וְעֶד: בְּרוּךְ אַתְּה יְהֹנָה, מָגֵן דְּוָד: words is turned back to its origin unfulfilled, for You are God, trustworthy and compassionate King. Blessed are You, Lord, the God Who is trustworthy in all His words.

Have mercy on Zion for it is the source of our life; to the one who is deeply humiliated bring salvation speedily, in our days. Blessed are You, Lord, Who gladdens Zion through her children.

Gladden us, Lord, our God, with Elijah the prophet, Your servant, and with the kingdom of the House of David, Your anointed, may he come speedily and cause our heart to exult. On his throne let no stranger sit nor let others continue to inherit his honor, for by Your holy Name You swore to him that his lamp will not be extinguished forever and ever. Blessed are You, Lord, Shield of David.

עַל־הַתּוֹרָה, וְעַל־הָעֲבוֹרָה, וְעַל־הַנְּכִיאִים,
וְעַל־יוֹם הַשַּׁבָּת הַיָּה, שָׁנְּתְהָ לְּנוּוּ,
וְעַל־יוֹם הַשַּׁבָּת הַיָּה, שָׁנְּתְהָ, לְּכָבוֹד
וֹלְתִפְּאָרֶת: עַל־הַכֹּל, יְהֹוָה אֶלהֵינוּ, אֲנַחְנוּ
בּוֹרִים לָּךְ וּמְבָּרִכִים אוֹתָךְ, יִתְבָּרַךְ שִׁמְךְּ
בּוֹרִים לָּךְ וּמְבָּרִכִים אוֹתָךְ, יִתְבָּרַךְ שִׁמְךְּ
בִּוֹרִים לָּךְ וּמְבָּרִכִים אוֹתָךְ, יִתְבָּרַךְ שִׁמְדְּ
בִּפִי בְּל־חַי תְּמִיד לְעוֹלָם וְעָד: בְּרוּךְ אֵתְה

On an ordinary Sabbath (including the Sabbath of Chol Ha-Moed Pesach) continue:

For the Torah reading, for the prayer service, for the reading from the Prophets and for this Sabbath day that You, Lord, our God, have given us for holiness and contentment, for glory and splendor - for all this, Lord, our God, we gratefully thank You and bless You. May Your Name be blessed by the mouth of all the living always, for all eternity. Blessed are You, Lord, Who sanctifies the Sabbath.

בראשית

בישעיה סימן מ״ב

מב ה בְה־אָמַר הָאֵל ו יְהוָֹה בּוֹרֵא הַשָּׁמַים וְנִוֹמֵיהֶׁם רֹקַע הָאָרֶץ וְצֶאֵצְאֶיֶה נֹתֵן נִשְּׁמְהֹ לָּנְבֶׁם עָּבֶּׁיהָ וְרָוּחַ לַהְלְּכִים בְּהֹּ: וּ אֲנְיֵ יְהֹוְהָ לַלאתיב לֹצָנֶל וֹאַחָוֹל בִּיָנֶל וֹאָבְּרָךׁ וֹאֶבְּרָךׁ וֹאֶתִּוֹנֵ לִבְרִית עָם לְאוֹר גּוֹיְם: ז לִפְּקֹחַ צִינַיִם עִוְרְוֹת לְהוֹצְיא מִמַּסְנֵּר אַפִּיר מִבֵּית בֶּלָא יִשְׁבֵּי חְשֶׁרֵּ: ח אֲנִי יְהֹנָה הַוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לא־אָתֵׁן וּתְהַלָּתִי לַפְּּסִילִים: מּ הָרְאִשׁנְוֹת הַנֵּה־בָּאוּ וַחֲדָשׁוֹת אֵנִי מַנִּיד בְּטֶּרֶם תִּצְּמַחְנָה אַשְׁמִיעַ אֶתְבֶּם: י שִׁירוּ לֵיהוָה שִׁיר חְדָשׁ תִּהַלָּתִוֹ מִקְצֵּה הָאָבֶץ יְוֹרְבֵי הַיָּם וּמְלֹאוֹ אִייִם וֹיְשָׁבִיהֶם: יא יִשְּׂאַוּ מִדְבָּר וִעְּרָיו חֲצֵּרָים תֵּשֵׁב

Book of Genesis BERESHITH

ISAIAH 42:5-43:10

42 5. Thus said God the LORD, Who created the heavens and stretched them out, Who spread out the earth and what it brings forth, Who gave breath to the people upon it and life to those who walk thereon: 6. I the Lord, in My grace, have summoned you, and I have grasped you by the hand. I created you, and appointed you a covenant people, a light of nations—7. Opening eyes deprived of light, rescuing prisoners from confinement, from the dungeon those who sit in darkness. 8. I am the Lord, that is My name; I will not yield My glory to another, nor My renown to idols. 9. See, the things once predicted have come, and now I foretell new things, announce to you ere they sprout up. 10. Sing to the Lord a new song, His praise from the ends of the earth— You who sail the sea and you creatures in it, you coastlands and their inhabitants! 11. Let the desert and its towns cry aloud, the villages

בּוֹרֶר יָרְנּוּ וִשְׁבֵּי סִּלַע מֵרָאשׁ הָרִים יִצְּוָחוּ: יב יָשִׂימוּ לַיהוָה בְּבִוֹד וּתְהַלְּתוֹ בְּאִיִים יַגִּירוּ: יג יְהוָה בַּגִּבְּוֹר יִצֵּא בְּאִישׁ מִלְחָמִוֹת יָצִיר לּוֹאָת יָרִיעַ אַפּ־יַצִּרִיחַ עַל־אִיָבָיו יִתְנַבָּר: יר בווואַיתי מעולָם אַחַרִישׁ אָתִאפָּל בּיוּלִדְר אָפִעָּה אָשָׁם וָאָשְׁאַף יְחַר: מוּ אַחֲרֶיב הָרִים וּנְבָעוֹת וַבָל־עָשְׂבָם אוֹבִישׁ וְשַׂמְתִּי נְהָרוֹת לְאִיִּים וַאֲגַמָּים אוֹבְישׁ: מוּ וְהְוֹלַבְתְּי עִוְרִים בְּנֶרֶךְ לֵא יָדְעוּ בִּנְתִיבִוֹת לֹא־יַרְעוּ אַרְרִיבֵם אָשִׁים מַחְשָּׁךּ לִפְנִיהָם לְאוֹר וּמְזְּלֵקים אָשִׁים אָשִׁים לְבִישׁוֹר אֲבֶּה הַדְּבָרִים עֲשִׂיתִם וְלָא עֲזַבְתִּים: יי נְסָגוּ אָחוֹר יֵבְשׁוּ בֹשָׁת הַבְּשִׁחָים בַּבְּּמֶל הָאִמְרִים לְמַפַּבָה אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ: יח הַחֵרְישִׁים שְׁבָּעָנוּ וְהַעִּוֹרִים הַבִּיטוּ לִרְאוֹת: ישׁ בֵּי עִוּרֹ 2 Bereshith

where Kedar dwells; let Sela's inhabitants shout, call out from the peaks of the mountains. 12. Let them do honor to the Lord, and tell His glory in the coastlands. 13. The Lord goes forth like a warrior, like a fighter He whips up His rage. He yells, He roars aloud, He charges upon His enemies. 14. "I have kept silent far too long, kept still and restrained Myself; now I will scream like a woman in labor, I will pant and I will gasp. 15. Hills and heights will I scorch, cause all their green to wither; I will turn rivers into isles, and dry the marshes up. 16. I will lead the blind by a road they did not know, and I will make them walk by paths they never knew. I will turn darkness before them to light, rough places into level ground. These are the promises—I will keep them without fail. 17. Driven back and utterly shamed shall be those who trust in an image, those who say to idols, 'You are our gods!" 18. Listen, you who are deaf; you blind ones, look up and see! 19. Who is so blind as

בֹּר אִם־עַּבְרִּי וְחֵרָשׁ בִּמַלְאָבִי אָשְׁלָח מִי עּוּר בּּבְיֹשֻׁלְּם וְעִוּרָ בְּעֶבֶר יְהֹוְה: כּ רָאִוֹת ראית כתיב רַבְּוֹת וְלָא תִשְׁמֶר בְּקוֹחַ אָוְנַיִם וְלָא יִשְׁמְע: כא יַהוָה חָפֵּץ לְמַצוֹ צִּרְקוֹ יַנְּרָיל תוֹרָת וְיַאָּהְיר: (כאן מסיימין הספרדים) כב וְהוּא הַבּוֹנוּ וֹאָםנּ, עַכֹּע בֹּענינת כֹּלָם וּלִבּעני בְלָאָים הָחְבָּאוּ הָיַוּ לְבֵז וְאֵין מַצִּיל מְשִׁפַּח וֹאֵין־אֹמֵר הָשַׁב: כג מִי בְבֶם יַאַוֹיֵן זָאת יַלְשָׁב וְיִשְׁבַע לְאָחוֹר: כר מִי־נְתַן לִמְשִׁפַּחָ למשוסה כתיב יְנַבְּקָב וְיִשְׂרָאֵל לְבְיִוּיִם הַלְּוֹא יְהֹנָתְ זֵוּ חָשָּׁאנוּ לוֹ וְלְא־אָכָוּ בִּדְרָבְיוֹ הַלּוֹדְ וֹלָא שְׁמְעִוּ בִּתְוֹרָתְוֹ: כה וַיִּשְׁפַּוֹד עָלִיוֹ חֵבְיֵה אַפּוֹ וֶגֵּווּוֹ מִלְחָמָה וַתִּלְהַמֵּחוּ מִפְּבִיב וְלָא יִדְּע וַתִּבְעַר־בָּוֹ וְלָא־יָשִׁים עַל־לֵב: מג א וְעַתָּה 3 Bereshith

My servant, so deaf as the messenger I send? Who is so blind as the chosen one, so blind as the servant of the Lord? 20. Seeing many things, he gives no heed; with ears open, he hears nothing. 21. The Lord desires His [servant's] vindication, that he may magnify and glorify [His] Teaching. 22. Yet it is a people plundered and despoiled: all of them are trapped in holes, imprisoned in dungeons. They are given over to plunder, with none to rescue them; to despoilment, with none to say "Give back!" 23. If only you would listen to this, attend and give heed from now on! 24. Who was it gave Jacob over to despoilment and Israel to plunderers? Surely, the Lord against whom they sinned in whose ways they would not walk and whose Teaching they would not obey. 25. So He poured out wrath upon them, His anger and the fury of war. It blazed upon them all about, but they heeded not; It burned among them, but they gave it no thought.

בְּה־אָבֵיך יְהֹנָה בּרַאָּךְ יִצְלִב וְיִצֶּרְךָ יִשְׂרָאֵל אַל־תִּירָא בִּר נְאַלְתִּיךְ קָרָאתִי בְיִּשִׁקְּךָּ אָתָה: בּ בִּי־תַּעֲבָר בַּמַּיִם אִתְּךְ אָנִי וּבַנְּהָרְוֹת לא יִשְׁמְבִּוּך בִּי־תֵלֵד בִּמוֹ־אֵשׁ לָא תִבְּוָה וַלֶּהָבָה לָא תִבְעַר־בְּד: ג בִּי אֲנִי יִחֹנְה אֱלֹהֶיךּ לַרוֹשׁ יִשְּׁרָאֵל מְוֹשִׁיעֵבְ נְתַתִּי בְפִּרְדְּ מִצְּרִים בוש וּסְבָא תַּחָתֶיך: ר מֵאֲשֶׁר יָקַרָתְ בִּצִינֵי נֹלְבַּנְתָּ וֹאֲנִי אֲדַלְתִּיךְ וֹאֶתֵן אָדָם תַּחְתִּיךּ וּלְאָמָים תַּחַת נַפִּשֶׁך: ה אַל־תִּירָא כִּי אִתְּדְּ־ אָנִי מִמִּוֹרָת אָבִיא זַרְעָּׁך וּמְמַעְרָב אָקּבָּאָדִּי ו אֹמַר לַצְּפוֹן תִּנִי וּלְתֵימָן אַל־תִּכְלָאִי הָבְיאִי בְנַי מֵרָחוֹק וּבְנוֹתֵי מִקְצֵּה הָאָרֶץ: ז בּל הַנְּקְרָא בִּשְׁמִׁי וְלִבְבוֹדָי בְּרָאתְיו יִצַּרְתִּיו אַף־וְצִילִיתְיו: ח הוֹצִיא עַם־עִוּך וְצִינַיִם יֵעֵשׁ

Bereshith

43 But now thus said the LORD—Who created you, O Jacob, Who formed you, O Israel: fear not, for I will redeem you; I have singled you out by name, You are Mine. 2. When you pass through water, I will be with you; through streams, they shall not overwhelm you. When you walk through fire, you shall not be scorched; through flame, it shall not burn you. 3. For I the LORD am your God, The Holy One of Israel, your Savior. I give Egypt as a ransom for you, Ethiopia and Saba in exchange for you. 4. Because you are precious to Me, and honored, and I love you, I give men in exchange for you and peoples in your stead. 5. Fear not, for I am with you: I will bring your folk from the East, will gather you out of the West; 6. I will say to the North, "Give back!" And to the South, "Do not withhold! Bring My sons from afar, and My daughters from the end of the earth—7. All who are linked to My name, whom I have created, formed, and made for My glory—8. Setting free that people,

וֹאַחַרִי לֹא יִהְיָה: יַחְּדָּׁוֹ וְאָּסְפּוֹ לְאִפִּׁים מָי בָהֶם יַנְּיִד זֹאת וְיִשְׁמְעִּי וְיִאִּסְפּוֹ לְאִפִּׁים מִי בָהֶם יַנְּיִד זֹאת וְיִשְׁמְעִי וְיִאִּמְרִ בְּחָרִתִּי לְמַעֵּן הֵתְדִיהֶם וְיִצְּדְּלְוּ וְעִבְּהָי אֲשֶׁר בְּחָרִתִּי לְמַעֵּן הֵתְדִי נְאִבּיים וְעִבְּהָי אֲשֶׁר בְּחָרִתִּי לְמַעֵּן הֵתְדִי נְאִבּיים וְתַבְּיִנוֹ לִא יְהְיָה: וְחַלְיִשִׁים וְאָוְנִים לְמוֹי: מּ בְּל־הַנּוֹצִר אֵלּינוּ וְחַלְישִׁים וְאָוְנִים לְמוֹי: מּ בְּל־הַנּוֹים נִקְבְּצִּוּ

נח בישעיה סימן נ״ד

 blind though it has eyes and deaf though it has ears." 9. All the nations assemble as one, the peoples gather. Who among them declared this, foretold to us the things that have happened? Let them produce their witnesses and be vindicated, that men, hearing them, may say, "It is true!" 10. My witnesses are you—declares the LORD—My servant, whom I have chosen. To the end that you may take thought, and believe in Me, and understand that I am He: Before Me no god was formed, and after Me none shall exist—

NOACH

ISAIAH 54:1 - 55:5

54 1. Shout, O barren one, you who bore no child! Shout aloud for joy, you who did not travail! For the children of the wife forlorn shall outnumber those of the espoused — said the LORD. 2. Enlarge the site of your

וֹינֹרְנִינִ הַנִּלִי: גּ בִּי־נָמָין וּאָּמְאוֹלְ תִּפְּרָצִי וַוְרַצִּרְ גּוֹיִם יִירָׁישׁ וְעָרִים נְשַׁמְוֹת יוֹיִשְיבוּ: ר אַל־תִּירָאִי כִּי־לָא תַבוֹשִׁי וְאַל־תִּבְּלָטִי בִּי לֵא תֹחַפֹּינִי כֹּי בַּיָּמֶת זְּלוּקִינִּ תִּשְׁבָּׁחִי וְחֵרְפַּת אַלְמָנוּתַיִּה לָא תִוֹבְּרִי־עְּוֹד: הּ כֹּּ בְּנְּקַיִּהְ עשׁיִר יְהוָת צְבָאוֹת שִׁמְוֹ וְנְאֲלֵךּ קְרְוֹשׁ יִאַרָאֵל אָלהֵי בָל־הָאָרֶץ יִקְּרֵא: ו בִּי־בְאִשָּׁה מַזוּבָר וֹנְצִיּנִבת רָוּחַ קְרָאָר יְהֹוֹת וְצִּישֶׁת וְעוּרֶים כִּי תִּמְאָם אָמַר אֱלֹדְיִה: זּ בְּרָנַע קְטְוֹ זְּזַבְתִּיר וּבְרַחֲמִים וְּרֹלִים אֲלַבְּצֵב: חּ בְּאֵצְר לָּצָף הִסְתַּרָתִי פְּנֵי נֶנֵעֹ מִמֵּׁךְ וּבְחָטֶר עוֹלָם רְחַמְתִּירָ אָמַר גְּאָלֵךְ יְהֹוֶה: מּ כִּי־מֵי נֹחַ וַאת לֹי אֲשֶׁר נִשְּׂבַּנְתִּי בֵּוְעֵבִי בִי־נְחַ עִוֹד עַל־ בַאָרֶץ בֵּן נִאָבְּנְתִּי מִקְצִר נְלַוֹי וּמִנְּעָר־בָּרִי

tent, extend the size of your dwelling, do not stint! Lengthen the ropes, and drive the pegs firm. 3. For you shall spread out to the right and the left; your offspring shall dispossess nations and shall people the desolate towns. 4. Fear not, you shall not be shamed; do not cringe, you shall not be disgraced. For you shall forget the reproach of your youth, and remember no more the shame of your widowhood. 5. For He who made you will espouse you—His name is "LORD of Hosts." The Holy One of Israel will redeem you—He is called "God of all the Earth." 6. The LORD has called you back as a wife forlorn and forsaken. Can one cast off the wife of his youth? said your God. 7. For a little while I forsook you, but with vast love I will bring you back. 8. In slight anger, for a moment, I hid My face from you; but with kindness everlasting I will take you back in love—said the LORD your Redeemer. 9. For this to Me is like the waters of Noah: As I swore that the waters of Noah nevermore would flood the earth, so I swear that I will not be angry with you or rebuke you.

י כַּי הֶהָרִים יָמֹוּשׁוּ וְהַנְּבְעִוֹת תִּמוּשֶׁינְה וְחַסְהִי מֵאִתֵּךְ לְא־יָמוּשׁ וּבְרֵית שְׁלוֹמִי לְא תַמוּשׁ אָבַר בִּרְחַבָּן יִהֹנְהֹ (כאן מסיימין הספרדים) יא צַניָר סְצַרָה לֹא נִחֶמְה הֹנֵה אָנֹבִי מַרְבִּיץ בֿפוּנוּ אָבֿוָנוּ וֹיםֹנעינוּ בֿפֿפּינים: יר וֹאַכִּעֹיּ בַּרְבֹר שִׁמְעֹיִה וּשְׁעָרֵיִה לְאַבְנֵיְ אֶקְּדָּח וֹבַלְ-וֹּבוּלֵה לָאַבְנִי-חֵפָּא: יג וֹבָלְ-בַּנִיה לְמוּהֵי יְהֹנְתְ וְרַב שִׁלְוֹם בְּנְוִה: יר בִּצְּרָקָה תִּבּוֹנְנִי רַחַקי מַעַּמֶּל בִּי־לָא תִירָאִי וּמִּמְחָתָּה בִּי לא־תַּקְרַב אַלְיִדִּ: מו הֵן נְּוֹר יָנְוּר אֶפֶם מאותי מי־נָר אִתָּד עָלַיִד יִפְּוֹל: מו הִנַּה הן כתיב אָנֹכִי בָּרָאתִי חָרָשׁ נֹפַּחַ בָּאֵשׁ פָּחְׁם וּמוֹצִיא כְּלָי לְמַצְאֵחוּ וְאָנֹכִי בְּרָאתִי מַשְׁחָית לְחַבֶּל: יו בָּלְ-בָּנֵי יוּצַּרְ עָּלֵיהׁ לָא יִצְּלָח וְבָלִ- 7 Noach

10. For the mountains may move and the hills be shaken, but My loyalty shall never move from you, nor My covenant of friendship be shaken—said the LORD, who takes you back in love. 11. Unhappy, storm-tossed one, uncomforted! I will lay carbuncles as your building stones and make your foundations of sapphires. 12. I will make your battlements of rubies, your gates of precious stones, the whole encircling wall of gems. 13. And all your children shall be disciples of the LORD, and great shall be the happiness of your children; 14. You shall be established through righteousness. You shall be safe from oppression, and shall have no fear; from ruin, and it shall not come near you. 15. Surely no harm can be done without My consent: Whoever would harm you shall fall because of you. 16. It is I who created the smith to fan the charcoal fire and produce the tools for his work; so it is I who create the instruments of havoc. 17. No weapon formed against you

לָאָון תָּלוּם־אִתַּנ לַפִּאָשָׁם תַּרָאֵינִי זְאַת בְּחֲלַת שַבְבֹר יִהֹנָה וִצִּרְקָתָם מֵאִתִּי נְאָם־יִהנְה: נת א קוֹי בָּל־צָמֵא לְבִוּ לַמַּיִם וַאֲשֶׁר אֵין־לְוֹ בָּסֶף לְכַּוּ שִׁבְרוּ וָאָבֹלוּ וּלְבֵוּ שִׁבְרוּ בְּלוֹא־בֶּסֶף וּבְלוֹא מְחָיר יַיִן וְחָלֶב: בּ לַּמָּה תִּשְּׁקְלוּ־ בָּטֶף בְּלוֹא־לֶּחֶם וִיגִיעֲבֶם בִּלוֹא לְשַׂבְעַה שִׁמְעֹּי שְׁמְוֹעַ אֵלֵי וְאִכְלוּ־מוֹב וְתִתְעַנַגְּ בַּרֵיִשׁן נַפִּישָׁבֶּם: ג הַשַּׁר אָזְנָבֶם וּלְבְר אֵלֵי שִׁמְעָר וּתְחֵי נַבְּשְׁכֶח וָאֶכְרְתָּה לָכֶם בְּרֵית עוֹלָם חַסְדֵי דָוָר הַנָּאֶבְיִנִם: ר הָן עִר לְאוּפִים נְתַתִּיו נְגִיר וּמְצַוּהְ לְאֵמְים: ה הֵן נְּוֹי לְא־תַדַע ֹתִּקְרָא וְנְוֹי לא־יִדְעוּר אַלֶּיר יָרִיצוּ יְלַמַצוֹ יִהוְּה אֵלִירִּ יִרְיּצוּ יְלִא־יִדְעוּר אֵלִירִּ יִרְנִירָ וֹלְקְרָוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בִּי בַּאַרָדְ:

shall succeed, and every tongue that contends with you at law you shall defeat. Such is the lot of the servants of the LORD, such their triumph through Me—declares the LORD. 55 1. Ho, all who are thirsty, come for water, even if you have no money; come, buy food and eat: Buy food without money, wine and milk without cost. 2. Why do you spend money for what is not bread, your earnings for what does not satisfy? Give heed to Me, and you shall eat choice food and enjoy the richest viands. 3. Incline your ear and come to Me; hearken, and you shall be revived. And I will make with you an everlasting covenant, the enduring loyalty promised to David. 4. As I made him a leader of peoples, a prince and commander of peoples, 5. so you shall summon a nation you did not know, and a nation that did not know you shall come running to you—for the sake of the LORD your God, The Holy One of Israel who has glorified you.

לך לך

בישעיה סימן מ׳

מ כו לָמָה תאמר יִצְלִב וּתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל נִּקְתָּרֶה דַרָבִּי מֵיהֹנָה וּמֵאֱלֹהַי מִשְׁבְּמִי יַצְבְוֹר: בח הַלוֹא יָדַעְהָ אִם־לָא שָׁבַׂעְהָ אֱלהֵי עוֹלָם ו יְהֹוָה בּוֹרֵא קְצִוֹת הָאָׁרֶץ לָא יִינַץ וְלָא יִינָעָ אַין חַכֶּר לִתְבְוּנְתְוֹ: כִּי נֹתֵן לַיָּנֵעָף כְּחַ וּלְאֵין אוֹנִים עַּצְּבָּת יַרְבָּת: לֹ וַיְצַבְּוּ נְעָּרִים וִינַעוּ וּבְחוּרָים בִּאָוֹל יִבְּאֵלוּ: לא וְלוֹיַ יְחְוֹה יַחְלִיפוּ בֹתַ וַנְצַלָּוּ אֵבֶר בַּנִּשְׁרֵים יַרוּצוּ וְלְא יִינְעוּוּ וֹלְכָּוּ וְלָא יִיעַפוּ: מא א הַחְרֵישׁוּ אָלַי אִיִּים וּלָאָפֹּים יַחַלָּיפּוּ כִיחַ יִּנְּאֵוּ אָוֹ יִדַבָּרוּ יַחְבָּוּ לַפִּישְׁפָּמ נִקְרֶבְה: ב מֵּי הִצִיר מִפִּוֹלָח צָּבֶרן יִקְרָאֵרוּ לְרַנְּלֵוֹ יִתֵּן לְפָנְיֵו נּוֹיִם וּמְלָבִים יַּרִּה

LECH LECHA

ISAIAH 40:27 - 41:16

54 27. Why do you say, O Jacob, why declare O Israel, "My way is hid from the LORD, my cause is ignored by my God"? 28. Do you not know? Have you not heard? The LORD is God from of old, Creator of the earth from end to end, He never grows faint or weary, His wisdom cannot be fathomed. 29. He gives strength to the weary, fresh vigor to the spent. 30. Youths may grow faint and weary, and young men stumble and fall; 31. But they who trust in the LORD shall renew their strength as eagles grow new plumes: They shall run and not grow weary, they shall march and not grow faint. 41 1. Stand silent before Me, coastlands, and let nations renew their strength. Let them approach to state their case; let us come forward together for argument. 2. Who has roused a victor from the East, summoned him to His service? Has delivered up nations to him, and trodden

יִתַּן בֶּעָבָר חַרָבוֹ בְּקִשׁ נִדָּף כִּשְׁתוֹ: ג יִרְדְּבֵּם ַיְצַבְוֹר שָׁלִוֹם אָרַח בְּרַנְלָיו לָא יָבְוֹא: ר מִיר בְּעַל וִנְשָּׁה קֹרֵא הַדּרֹות מֵרְאשׁ אָנֵי יְהוְהֹ ראשון ואת־אַחַרנִים אַני־הְוּא: ה רָאַוּ אִיִּם וְיִירָאוּ קִצְוֹת הָאָרֶץ יְחֶרֶרוּ קַרְבוּ וַיְּאֵתְיוּן: י אָישׁ אֶת־רֵצָּחוּ יַנְיוֹרוּ וּלְאָחָיו יאׁמַר חֲזָּק: י וֹיִחוּלֵן חָרָשׁ אֶת־צֹּרֶף מְחָלֵיק פַּּמִישׁ אֶת־ הוֹלֶם פָּעַם אֹמֵר לַהָּבֶל שִׁוֹב הוֹא וַיְחַוְּקֵהוּ בְמַּסְמָרֶים לָא יִמְוֹט: ח וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְרִי יְנֵקֹב אֲנֶר בְּחַרְתִּיך זָרַע אַבְרָהָם אְהֵבִי: ם אַשֶּׁר הֶחֶזַקְתִּיךּ מִקְצִוֹת הָאָֹרֶץ וּמֵאָצִילֶיהָ לַנְאתִידְ וָאָמֵר לְדָּ עַבְרִי־אַׁתְּה בְּחַרְתִּידְ וְלָא בְאַכִיתִידִּ: י אַל־תִירָא בִּי נִמְּדְ־אָנִי אַל־ עֹאָתָע בּּר־אָנִר אֶלוֹדֶרָה אִמַּצְתִּיךּ אַפּיבְיּתִרָּ אַף־אָנִר אָלוֹדֶרָתִּיךּ sovereigns down? Has rendered their swords like dust, their bows like wind-blown straw? 3. He pursues them, he goes on unscathed; no shackle is placed on his feet. 4. Who has wrought and achieved this? He who announced the generations from the start—I, the LORD, who was first and will be with the last as well. 5. The coastlands look on in fear, the ends of earth tremble. They draw near and come; 6. Each one helps the other, saying to his fellow, "Take courage!" 7. The woodworker encourages the smith; he who flattens with the hammer [encourages] him who pounds the anvil. He says of the riveting, "It is good!" And he fixes it with nails, that it may not topple. 8. But you, Israel, My servant, Jacob, whom I have chosen, seed of Abraham My friend—9. You whom I drew from the ends of the earth and called from its far corners, to whom I said: You are My servant; I chose you, I have not rejected you—10. Fear not, for I am with you, be not frightened, for I am your God; I strengthen you and I help

אַף־תִּמַלְתִּיךּ בִּימִין צִּדְקִי: יא הֻן יֵבִישׁוּ וֹיבָרְלֹמוּ כִּל הַנֶּחֶרִים בָּדְּ יְהְיִנּ בְאַיִן וְיִאבְרָוּ אַנְשֵׁי רִיבֶּרְ: יב תְּבַקְשֵׁם וְלֵא תִמְצְאֵם אַנְשֵׁי בַּאָתֶךּ יְהָינִי בִאָּין וּבְאָפָם אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֵּדִּ: יג בֹּי אַנְי יִתֹּנָת אֱלֹהֶיךְ מְחָוֹיֵק יִמִינֶךְ הָאֹמֵר לְּךָּ אַל־תִּירָא אָנִי אֲזַרְתִּירִ: יר אַל־תִּירָאִי תוֹלַצַת יַנְצַלְב מָתֵי יִשְׂרָאֵל אָנִי נְזַיִּרְתִּיךּ נָאָם־יִתנָּה וָנְאָלֵה קְרָוֹשׁ יִשְּׂרָאֵלֹ: פו הַנֵּה שַּׂמִתִּידְ לְמוֹרֵג חָרָוּץ חָלָשׁ בַּעַל פִּיפִיוֹת הַרִים וְתָלֹק וּנְבָעוֹת בַּמִּץ תְּשִׂים: מו תוֹנֶם וֹרָוּחַ תִּשְּׂאֵם וּסְעָרָה תָּפְּיץ אֹתָם וְאַתָּה תָּנְיַל בַּיַהוְּה בִּקְרָוֹשׁ יִשְּׂרָאֵל תִּתְהַלְּלֹּ:

11 Lech Lecha

you, I uphold you with My victorious right hand. 11. Shamed and chagrined shall be all who contend with you; they who strive with you shall become as naught and shall perish. 12. You may seek, but shall not find those who struggle with you; less than nothing shall be the men who battle against you. 13. For I the LORD am your God, who grasped your right hand, who say to you: Have no fear; I will be your help. 14. Fear not, O worm Jacob, O men of Israel: I will help you—declares the LORD—I your Redeemer, the Holy One of Israel. 15. I will make of you a threshing board, a new thresher, with many spikes; you shall thresh mountains to dust, and make hills like chaff. 16. You shall winnow them and the wind shall carry them off; the whirlwind shall scatter them. But you shall rejoice in the LORD, and glory in the Holy One of Israel.

וירא

במלכים ב׳ סימן ד׳

ר א וֹאִשְׁה אַחַת מִנִּשִׁי בְנֵי־הַנְּבִיאִים צְּעֲלָה אָל־אָלִישָׁע לִאמֹר עַבְרְּךָּ אִישִׁי מֵת וְאַתְּה יַבִּעְתָּ כִּר עַבְּרָּךְ הָנָת יָרֵא אֶת־יִהוֹנֶת וְהַנּשָּׁה בָּא לָלַתַת אָת־יִּשְׁנֵיֵ יִלְדֵיְ לִוֹ לַאֲבָרִים: ב וַיּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע בְּה אֶנֶשֶׁה־לָּדְ הַנְּיַרִי לִּי מַה־יָשׁ־לָךְ לכי כתיב בַּבְּיָת וַתֹּאמֶר אַין לְשִׁפְּחֶתְּךָ כל בַבַּיִת כִּי אִם־אָסְוּדְ שְׁמֶוּ: ר וּיִּאמֹר לָכָּר אַאֹאַלִּר-לְבָׁר כֹּלִרם מִן-עוּגּוּ בַאָת בָּל־יִשְבַנְיָך שכניכי כתיב בַּלְים רֵקים אַל־תַּמְיִמִי: דּ וּבָאת וְסְגַּרָתִּ הַהָּלֶת בְּצְבֵרָה וּלְמַר־בְּנִיה וֹנְבֵּלְתְּ עַלְ בְּלַ-תַבּלִים הָאֵלֶּה וֹנַמְלָא תַפִּיעִי: ה וַתַּלֶּךָ מֵאִתוֹ וַתִּסְנֵּר הַדֶּלֶת

VA-YEIRAH

II KINGS, 4:1-4:37 (4:1-23)

4 1. A certain woman, the wife of one of the disciples of the prophets, cried out to Elisha: "Your servant my husband is dead, and you know how your servant revered the LORD. And now a creditor is coming to seize my two children as slaves." 2. Elisha said to her, "What can I do for you? Tell me, what have you in the house?" She replied, "Your maidservant has nothing at all in the house, except a jug of oil." 3. "Go," he said, "and borrow vessels outside, from all your neighbors, empty vessels, as many as you can. 4. Then go in and shut the door behind you and your children, and pour [oil] into all those vessels, removing each one as it is filled." 5. She went away and shut the door behind her and her

בּנְגַרָה וּלִעַר בּנִינִ הַם מִנִּימִים אַלְינִ וֹעֹיא מוֹצְּקֶת מיצקת כתיב: ו וַיְהְי וֹ בִּלְים וַתָּאמֶר אֶל־בָּנָהֹ הַנִּישָׁה אֵלַי עוֹד בֹּלִי וַיָּאמֶר אֵלֶיהָ אֵין עוֹד בֶּלִי וַיְצֵּטְד הַשְּׁמֶן: ז וַתְּבֹא וַתַּגֵּר לְאָישׁ הָאֶלהִים וַיֹּאמֶר לְבִי מִבְרֵי אֶת־הַיּשֶּׁמֶן וְשֵׁלְמִי אֶת־נִשְּׁיֵךְ נשיכי בתיב וְאַתְּ וּבְנִיךִ בניכי כתיב תְּחְיָי בַּנוֹתְר: ח וַיָּהָר הַיּוֹם וַיִּעֲבֶר אֱלִישָׁע אֶל־שׁוּנִם וְשָׁם אִּאַבׁע נְרוֹלָת וַתִּחוֹנִל-בוּ לָאֵבֹרְ-לָחֶם וֹיִהִי לִבַרְ נְּמָר זָשְׁמָּה לֶאָבְרְ-לְחָם: מּ וַתִּאמֶר אָל־אִישָׁה הַנַּה־נָא יָדַינְתִּי כֵּי אִישׁ אֵלהִים לַרוֹשׁ תְּנִע עֹבֶר עָבֻינוּ תְּמִיר: י נִנְצְשָׁתּ־נְּאַ זְגַלָּתַרַקִּר קִשְּׁבָּה וְנָשִּׁים לְוֹ שָׁם מִשְּׁת וְשִׁלְחָן וֹכִפֵּא וּמְנוֹרֶת וְדְיָתְ בְּבֹאוֹ אֵלֵינוּ יָסְוּר שְׁמְּח: 13 Va-Yeirah

children. They kept bringing [vessels] to her and she kept pouring. 6. When the vessels were full, she said to her son, "Bring me another vessel." He answered her, "There are no more vessels"; and the oil stopped. 7. She came and told the man of God, and he said, "Go sell the oil and pay your debt, and you and your children can live on the rest." 8. One day, Elisha visited Shunem. A wealthy woman lived there, and she urged him to have a meal; and whenever he passed by, he would stop there for a meal. 9. Once she said to her husband, "I am sure it is a holy man of God who comes this way regularly. 10. Let us make a small enclosed upper chamber and place a bed, a table, a chair, and a lampstand there for him, so that he can stop there whenever he

יא וֹיָתֵי הַיָּוֹם וַיְּבֵא שָׁמְּה וַיָּפֵר אָל־הָזְּיִלִּיָה וֹיִשְׁבַב־שָׁמְה: יב וַיּאמֶר אֶל־גֵּיחָוֹי נְעֲבֹר קָבְא לַשְׁוּנַמִּית הַזָּאַת וַיִּלְרָא־לָה וַתִּעְבִיר לְפָּנְיוּ: ּיג וַיָּאמֶר לוֹ אֶמֶר־נְאַ אֵלֶיהָ הָנֵּה חָרַדְהַּ וּ אַלֵינוֹ אָת־בָּל־הַחֲדָרָה הַוּאֹת טָה לְּצְשׁוֹת בָּר נַנֹגָא לָדַבּר-לָנִ אָּלִ-עַפָּׂלֶּנ אָוּ אָלִ-תַּּ בּצָבָא וַתֹּאמֶר בְּתוֹך עַמָּי אָנֹכִי ישֶׁבֶת: יר וַיּאמֶר וּמֶה לִצְשׁוֹת לָה וַיָּאמֶר גִּיחָוֹי אֲבֶל בּן אַין־לָה וֹאִישָׁה זָקוֹ: מו וַיָּאמֶר קְרָא־לָה וֹּלָרָא־לָּה וֹתִּגְּטִר בַּפְּתַח: מּי וַיּאִמֶּר לַמּוֹעֵּר הַנָּה בְּצֵּת חַיָּה אַהְ אתי כתיב חֹבֶּקת בֵּן וֹתֹאמֶר אַל־אָדנִי אַישׁ הָאֶלהִים אַל־תְּבַוֻּב בְּשִׁבְּחָתֶּך: יו וַתִּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶר בֵּן לַמּוֹעֵּר בוֹּנֶת בַּנֵּת חַיִּה אֲשֶׁר־רִבֶּר אֵלֶיהָ אֱלִישְׁעִּ: 14 Va-Yeirah

comes to us." 11. One day he came there; he retired to the upper chamber and lay down there. 12. He said to his servant Gehazi, "Call that Shunammite woman." He called her, and she stood before him. 13. He said to him, "Tell her, 'You have gone to all this trouble for us. What can we do for you? Can we speak in your behalf to the king or to the army commander?" She replied, "I live among my own people." 14. "What then can be done for her?" he asked. "The fact is," said Gehazi, "she has no son, and her husband is old." 15. "Call her," he said. He called her, and she stood in the doorway. 16. And Elisha said, "At this season next year, you will be embracing a son." She replied, "Please, my lord, man of God, do not delude your maidservant." 17. The woman conceived and bore a son at the same season the following year, as Elisha had assured her. 18. The child grew up. One day,

יח וֹנּוֹנְבַעׁ תַנְּעֶר וֹנִתְּי תַנְּוֹם וַנִּצֵא אֶלְ-אָבִיו אֶלִ-הַקּצָרְים: ישׁ וַיָּאמֶר אֶל־אָבִיו ראִשִּׁי | ראִשִּׁי וַיּאמֶר אֶל־תַנַּעַר שָאָהוּ אֶל־אִמְוֹ: כ וַיִּשְאַהוּ ַוֹיִביאָהוּ אָל־אִמֶּוֹ וַיִּיאָב עַל־בִּרְבֶּיָהְ עַר־ הַבְּהָרָיִם וַיְּמְתֹּ: כא וַתַּעַל וַתִּשְׂכִּבָּהוּ עַל־ בְּשַׁת אָישׁ הָאֶלהֹים וַתִּסְנִּר בַּעֲדָוֹ וַתִּצְא: בב וַתִּלְרָא אֶל־אִישָׁהֹ וַתֹּאמֶר שִׁלְחָׁה נָא לִי אָתְר מִן־הַנְּעָּרִים וִאַחָת הְאָתֹנִות וְאָרָוּצָה עַר־אָישׁ הָאָלהָים וְאָשִׁיבְה: כג וַיֹּאמֶר בורנע אַתְּ הֹלֶכֶת אתי הלכתי כתיב אֵלְיוֹ יַלּוֹם לא־חָדָשׁ וְלָא שַׁבָּת וַתְּאמֶר שְׁלְוֹם: (כאן מסיימין הספרדים) כר וַתְּחָב'שׁ הָאָתֹוֹן וֹתֹאמֶר אֶל־נִצְרָה נְתַנְ וָלֵךְ אַל־תִּצְבֶּר־ לֵר לִרְבֹּב בִּי אִם־אָמַוְתִּי לְּדִּ: כה וַתִּלֶּדְ

15 Va-Yeirah

he went out to his father among the reapers. 19. [Suddenly] he cried to his father, "Oh, my head, my head!" He said to a servant, "Carry him to his mother." 20. He picked him up and brought him to his mother. And the child sat on her lap until noon; and he died. 21. She took him up and laid him on the bed of the man of God, and left him and closed the door. 22. Then she called to her husband: "Please, send me one of the servants and one of the she-asses, so I can hurry to the man of God and back." 23. But he said, "Why are you going to him today? It is neither new moon nor Sabbath." She answered, "It's all right." 24. She had the ass saddled, and said to her servant, "Urge [the beast] on; see that I don't slow down unless I tell you." 25. She went on

וַתְּבָא אֶל־אָישׁ הָאֶלהִים אֶל־הַר הַבַּרְמֶל וַיְהַי בִּרָאוֹת אִיש־הָאֶלוֹקִים אֹתָהּ מִנְּגֵּר וֹנָאמֶר אֶל־גִּיחוֹי נְצִירוֹ הַנְּיִחוֹי בִישְׁוּנַמִּית הַלְּוּ: בי עַתָּה רִוּץ־נָא לִקְרָאתָה וָאֲמֶר־לָה הַשְׁלְוֹם לָרְ הַשָּׁלִוֹם לְאִישֵׁךְ הַשְּׁלְוֹם לַיָּלֶר וַתְּאִמֶר ישַׁלְוֹם: כּוּ וַתְּבֹא אֶל־אַישׁ הָאֶלהִים אֶל־ הַהָר וֹתִּחֲוֹל בִּרַנְלֵיו וַיּנִּשׁ נֵּיחֲוֹי לְהָרְבָּה וַיּאמֶר אִישׁ הָאֵלהִים הַרְפַּה-לָהֹ בִּי-נַבִּשְׁה בְּרָת־לָה וַיִּתֹנָת הֶעְּלִים מִשֶּׁנִי וְלָא הִנִּיִר לִי: כח וַתְּאמֶר הַשְּׁאַלְתִּי בֵן מֵאֵת אֲדֹנְיָ הַלְא אָבֹרָתִי לָא תַשְּׁלֶה אֹתִי: כמ וַיּּאמֶר לְגִיחֲוֹי חַנִּר בְּענִינִר וֹלַח כִּיִּשְׁמִּנִינֵר בֹּנִיבֶ בֹּרִב תמִצְא אִישׁ לָא תִבְּרָבֶנוּ וִכְי־יִבְּרֶרְךָּ לָא תְנְנֶנְנִ וְשֵׁמְתָּתְ מִשְׁעַנְתִּי עַלְ־פְּנֵי הַנְּעַר:

until she came to the man of God on Mount Carmel. When the man of God saw her from afar, he said to his servant Gehazi, "There is that Shunammite woman. 26. Go, hurry toward her and ask her, 'How are you? How is your husband? How is the child?" "We are well," she replied. 27. But when she came up to the man of God on the mountain, she clasped his feet. Gehazi stepped forward to push her away; but the man of God said, "Let her alone, for she is in bitter distress; and the LORD has hidden it from me and has not told me." 28. Then she said, "Did I ask my lord for a son? Didn't I say: 'Don't mislead me'?" 29. He said to Gehazi, "Tie up your skirts, take my staff in your hand, and go. If you meet anyone, do not greet him; and if anyone greets you, do not answer him. And place my staff on the face of the boy." 30. But the boy's

ל וַתֹּאמֶר אֵם הַנַּעַר חַי־יִהוָה וְחֵי־נַפִּישָׁהָ אָם־אֶגוֹבֶּנְ וֹלֵכֵם וֹנֵלֵנִ אַחְבֶּינִינִי לא וֹנְחוֹיֵר עָבַר לֹפְנִיהָם וַיְּשֶׁם אֶת־הַמִּשְׁנֶנֶת עַל־פְּנֵי הַנַּער וָאֵין קוֹל וָאֵין קְשֶׁב וַיְּשָׁב לִקְרָאתוֹ וַינֶּר־לָוֹ לֵאמֹר לָא הַקִּיץ הַנְּעַר: לב וַיָּבָא אָלישָׁע הַבָּיִתָה וְהִנֵּהְ הַנַּעַר מִת מִשְׁבָּב עַל־מִשְׁתְוֹּ לֹג וַיְבַא וַיִּסְנִיר הַהָּלֶת בְּעַר אָצִינֹטְ וֹיִתְפַּלֵל אָל־יִחֹנְוֹה: לר וֹיִּעַפַּלֵל אָל־יִחנְוֹה: עַל־הַנָּלֶר וַנְּעָשֶׁם פֿרו עַל־פִּרו וְעִינְיַן עַל־עִילְ וֹכַפָּנו עַלַ־כַּפָּׁן וֹיּנְעַר עָּלָיו וֹיָטָם בִּעַּׂר תַּיָּלֶר: לְהַ זַּלְּשָׁב זַיִּכֶּבְ בַּבַּיִת אַתַת הַנְּּע וֹאַתַת הַנְּּ וַיָּצַל וַיִּנְתַר עָּלָיו וַיְזוֹרֵר תַנַּצַר עַר־יָּאֲבַע פְּנְלִים וַיִּפְקַח הַנַּעֵר אֶת־עֵינְיו: לו וַיִּקְרָא אָל־גִּיחָזִי וַיּאמֶר קָרָא אָל־תַאֻנַמִּית הַוּאת 17 Va-Yeirah

mother said, "As the LORD lives and as you live, I will not leave you!" So he arose and followed her. 31. Gehazi had gone on before them and had placed the staff on the boy's face; but there was no sound or response. He turned back to meet him and told him, "The boy has not awakened." 32. Elisha came into the house, and there was the boy, laid out dead on his couch. 33. He went in, shut the door behind the two of them, and prayed to the LORD. 34. Then he mounted [the bed] and placed himself over the child. He put his mouth on its mouth, his eyes on its eyes, and his hands on its hands, as he bent over it. And the body of the child became warm. 35. He stepped down, walked once up and down the room, then mounted and bent over him. Thereupon, the boy sneezed seven times, and the boy opened his eyes. 36. [Elisha] called Gehazi and said, "Call the Shunammite woman," וֹנִלְנָאָלָ אָת־בִּלָּעׁ וַתִּבֵּא: לִּי וַתִּבְא וֹתִּפְּל עַלְ־רֵנְלָיו וַתִּאָמָר אָאָי לִבְּרָ וֹיִלְנָאָרָ וַתִּבְּא אַלְיו וַיִּאמֶר אָאָי בְּנְדְּ

חיי שרה

במלכים א' סימן א'

 and he called her. When she came to him, he said, "Pick up your son." 37. She came and fell at his feet and bowed low to the ground; then she picked up her son and left.

CHAYEI SARA

I KINGS 1:1-31

1. King David was now old, advanced in years; and though they covered him with bedclothes, he never felt warm. 2. His courtiers said to him, "Let a young virgin be sought for my lord the king, to wait upon Your Majesty and be his attendant; and let her lie in your bosom, and my lord the king will be warm." 3. So they looked for a beautiful girl throughout the territory of Israel. They found Abishag the Shunammite and brought her to the king. 4. The girl was exceedingly beautiful. became the king's attendant and waited upon

יִדְנְהֵי ה וַאֲרְנִיָּהַ בֶּן־חַנִּיֶת מִתְנַשֵּׂא לֵאמִר אַנְי אָמְלְדְּ וַיַּצֵשׁ לוֹ רֶבֶב וּפְּרָשִׁים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנִיו: וּ וְלְא־יִנְצָבוֹ אָבֵיו מִיָּמָיוֹ לֵאמֹר מַדְוּעַ בָּבָה עָּאָיתָ וְנַם־קוּא מְוֹב־תֹּאַר מְאֹר וְאֹתוֹ יָלְדָה אַחֲבֵי אַבְיִשְׁלְוֹם: זּ וַיְּהְיֵּנְ דְבָבְיוּ ַנִם יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָֹה וִעָם אֶבִיתָר הַכּהֵן וַיִּנְוְוֹרוּ אַחַרֵי אַרְנִיָּה: ח וְצְרֵוֹק הַכּהֵוֹ וּבְנָיָהוּ בֶּן־ יְהוֹנְלָע וְנָתָן הַנְּבִיאׁ וְשִׁמְעִי וְהַנְּבּוֹרָים אַשֶׁר לְדָוֹרְ לָא הָיָוּ עִם־אַרְנִיְהוּ: מּ וַיִּוְבַּח אָרְנִיָּהוּ צָאן וּבְקָר וּמְרִיא נִים אֶבֶן הַוּהֶׁלֶת אָשֶׁר־אָבֶּל עֵיון רֹגֵלְ וַיִּקְרָא אֶת־בְּל־אָחָיוֹ בָּגֵי הַמֶּּלֶה וּלְבָל־אַנְאֵי יְהוּדָה עַבְּתֵי הַמֶּלֶה: י וְאָת־נָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ וְאָת־הַנִּבּוֹרֶים וְאָת־שָׁלֹמָה אָחָיו לָא קָרָא: יא וַיַּאמֶר

him; but the king was not intimate with her. 5. Now Adonijah son of Haggith went about boasting, "I will be king!" He provided himself with chariots and horses, and an escort of fifty outrunners. 6. His father had never scolded him: "Why did you do that?" He was the one born after Absalom and, like him, was very handsome. 7. He conferred with Joab son of Zeruiah and with the priest Abiathar, and they supported Adonijah; 8. But the priest Zadok, Benaiah son of Jehoiada, the prophet Nathan, Shimei and Rei, and David's own fighting men did not side with Adonijah. 9. Adonijah made a sacrificial feast of sheep, oxen, and fatlings at the Zohaleth stone which is near En-rogel; he invited all his brother princes and all the king's courtiers of the tribe of Judah; 10. But he did not invite the prophet Nathan, or Benaiah, or the fighting men, or his brother Solomon. 11. Then Nathan said to

נָתָן אֶל־בַת־שֶׁבַע אֵם־שִׁלמה לֵאמֹר הַלְוֹא שְׁמַצִּתְּ בִּי מְלַךְּ אַרְנִיְרֵהּ בִּן־חַגִּיִת וַאֲּרֹנִינוּ בור לא ידוג: יב וִעַּהָה לְכֵי אִינְצִרְ נָא נִבְּה וּמַלְמִל אָת־נַפְּמֵּר וְאָת־נָפָשׁ בְּנֵךְ שִׁלְמְה: יג לָבִי וּבְאִי | אֶל־הַמֶּלֶהְ דָּוֹד וִאְבַּוֹרָתִּ אֵלְיוֹ בַּלְא־אַתָּה אֲדִנְי הַפָּגָה נִאַבַּנְתְּ לַאָּמְתְּדְּ לאמר בי-שְׁלֹמָה בְנֵה יִמְלֵה אַחֲבֹי וְהָוּא יִשֵּׁב על־בִּסְאֵי וּמַדָּוּעַ מְלַךְ אֲרְנִיְהוּ: יר הָבָּה עוֹרֶךְ מִדבֶּבֶרת שָׁם מִם־הַמֶּלֶרְ וֹאֲנִי אָבְוֹא אַחֲרַיִּרְ וּמִלֵּאתִי אֶת־דָּבְרָיִדְּ: מּו וַתְּבֹא בַת־שֶׁבַע אָלַ-עֹפָּלָנָ עַתְּנִרָע וֹעֹפָּלָנִ זְעֹלוּ מְאָר וֹאַביּ,אַנִּ בַּאַוּנַפִּית מְשָׁבַת אָת־בַּמֶּלֶנ: מּי וַתִּקּיר בַּת־ הָאָבַע וַתִּאָתַחוּ לַמֶּלֶרְ וֹלָאמֶר הַמֶּלֶרְ מַת־לְּרָ: יי וַתְּאמֶר לוֹ אֲדֹנִי אַמָּה נִשְּׂבַעְתָּ בִּיהֹוָה

Bathsheba, Solomon's mother, "You must have heard that Adonijah son of Haggith has assumed the kingship without the knowledge of our lord David. 12. Now take my advice, so that you may save your life and the life of your son Solomon. 13. Go immediately to King David and say to him, 'Did not you, O lord king, swear to your maidservant: "Your son Solomon shall succeed me as king, and he shall sit upon my throne"? Then why has Adonijah become king?' 14. While you are still there talking with the king, I will come in after you and confirm your words." 15. So Bathsheba went to the king in his chamber.— The king was very old, and Abishag the Shunammite was waiting on the king.—16. Bathsheba bowed low in homage to the king; and the king asked, "What troubles you?" 17. She answered him, "My lord, you yourself swore to your maidservant by the LORD your

אָלהָרדּ לִאַמְהָדּ בִּי־יִשְׁלֹמִה בְנַדְּ יִמְלֵדְ אַחֲרֵי וְהַוּא וִשֵּׁב עַל־בִּסְאִי: יח וְעַתְּה הִנֵּה אַרְנִיָּה בְּלֶרְ וַעַתְּה אֲרֹנִי הַמֶּלֶרְ לֹא יָדְעְתִּ: ישׁ וַיִּוֹבַּח ישור וּמְרִיא־וִצאן לְרבׁ וַיִּקְרָא לְבְל-בְּנֵי תַּמֶּלֶהְ וּלְאֶבְיָתָר תַבּהֵן וּלְיאָב שַׂר תַצְּבָא וֹלִישְׁלֹכִוֹה עַבְּרָּךָּ לָא כָּוְרָא: כּ וְאַתָּה אֲרֹנְי תַּמֶּלֶה צִינֵל בָל־יִשְּׂרָאֵל עָּלֶיְהְ לְתַנְּיֵר לְהֶם מִי יַמֶּב עַל־כִּפֵא אֲדֹנִי־הַשֶּׁלֶּךְ אַחֲרָיו: כא וְהָיָה בִּשְׁבַב אֲדֹנִי־הַפֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנִי שְׁלֹמָה חַשְּׁאִים: כב וְהִנֵּה עוֹבֶנָה מְדַבֶּרֵת מִם־הַמֶּלֶה וְנְתָן הַנְּבִיא בְּא: כּג וֹבִּנְירוּ לַמָּלֶבְ לֵאמֹר הַנָּהְ נְתָּן הַנְּבֵיא וַיָּבֹא לִפְנֵי הַמָּלֶּהְ וֹיִאָמַחוּ לַמֶּלָרְ עַל־אַפָּיו אָרְצָה: כר וַיּאמֶר נָתָן אַרנִי הַמָּלֶּך אַתָּה אָמַרָתְ אַרנִיָּהוּ יִמְלָּדְּ God: 'Your son Solomon shall succeed me as king, and he shall sit upon my throne.' 18. Yet now Adonijah has become king, and you, my lord the king, know nothing about it. 19. He has prepared a sacrificial feast of a great many oxen, fatlings, and sheep, and he has invited all the king's sons and Abiathar the priest and Joab commander of the army; but he has not invited your servant Solomon. 20. And so the eyes of all Israel are upon you, O lord king, to tell them who shall succeed my lord the king on the throne. 21. Otherwise, when my lord the king lies down with his fathers, my son Solomon and I will be regarded as traitors." 22. She was still talking to the king when the prophet Nathan arrived. 23. They announced to the king, "The prophet Nathan is here," and he entered the king's presence. Bowing low to the king with his face to the ground, 24. Nathan said, "O lord king, you must have said, 'Adonijah shall

אַחַרֶּי וְהָוּא יִאֵב עַל־בִּסְאִי: כה בִּי וְיַרֵּר הַיּוֹם וַיִּיוְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא־וְצֹאן לְרבׁ וַיִּקְרָא לָבָל־בְּנֵי הַאָּבֶר וּלְשָׁרֵי הַצְּבְא וּלְאָבִיתְר הַבֹּהֵן וְהַנָּם אְבִלִים וְשׁתִים לְבָּנְיִוּ וַיְּאִמְלוּ יָחָר תַמֶּלֶה אָרְנִיָּהוּ: כו וְלֵר אָנִר בַּנְבְּרָל הַבֹּהֵן וֹלְבְנְיָהֵוּ בֶּן־יִהוֹיָרֶע וֹלִשְׁלֹמִה עַבְּוָהָ לָא קָרָא: מּי אָם מֵאֵת אֲדֹנְיַ הַמֶּּלֶהְ נְהִיָה הַדְּבָר הַנֶּהְ וְלָא הוֹרַעְּתָּ אֶת־עַבְּדְּךְ עבדיך כתיב בִּי וַשֵּׁב עַל־בִּפֵא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶה אַחָרִיו: בח וֹנִמֵן הַמֶּלֶה דָוֹר וֹיִּאמֶר קֹרְאוּ־לִי לְבַת־ אָבַע וַתְּבֹא לִפָּנֵי הַשָּׁלָה וַתְּעָבִי לִפָּנֵי הַשֶּׁלֶה: כם וַיִּשְּׁבַע הַמֶּלֶה וַיֹּאמֵר חַי־יִהוְּה אֲשֶׁר־פְּדָה אָת־נַפִּאָי מִבְּל־צָּרֶה: לֹ בִּי בַּאֲשֶׁר ּ נִשְׁבַּעְתִי לָךְ בַּירוֹנָה אֱלֹהֵי יִשְּׂרָאֵל לֵאמֹר בִּי־שְׁלֹמָה

succeed me as king and he shall sit upon my throne.' 25. For he has gone down today and prepared a sacrificial feast of a great many oxen, fatlings, and sheep. He invited all the king's sons and the army officers and Abiathar the priest. At this very moment they are eating and drinking with him, and they are shouting, 'Long live King Adonijah!' 26. But he did not invite me your servant, or the priest Zadok, or Benaiah son of Jehoiada, or your servant Solomon. 27. Can this decision have come from my lord the king, without your telling your servant who is to succeed to the throne of my lord the king?" 28. King David's response was: "Summon Bathsheba!" She entered the king's presence and stood before the king. 29. And the king took an oath, saying, "As the LORD lives, who has rescued me from every trouble: 30. The oath I swore to you by the LORD, the God of Israel, that your חַפֶּלֶּה דָּוֹר לְעִלֶּם: אַפָּים אָנֶיץ וַתִּשְׁתַחוּ לַפֶּלֶּה וַתְּאִכֶּר יִחִי אֲדִנְי אַפַּים אָנֶיץ וַתִּשְׁתַחוּ לַפֶּלֶּה וַתְּאִכֶּר יִחִי אֲדִנְי בְּנֵּהְ יִמְלֵּה אֲחָרֵי וְהָוּא יִשֵּׁב עַל־בִּסְאִי תַּחְתַּיִ

תולדות

במלאכי סימן א׳

וֹנְבְנֶּךְ חֲרָבׁוֹת כָּה אָמֵר יְהֹוָה אָל-יִשְׂרָאֵל בְּיַךְ מִרְאָבִי: רְ אָהַבְּתִּי אָתְבֶּם אָמֵר יְהֹוָה וֹאָבִרְ וְאָמַרְשָּׁ יְהֹוָה וְאִבְּבְ אֶת-תַּצְלְב: גּ וְאָת-תַּחְלֹתוֹ לְתַנִּוֹת יְהֹוָה וְאִבְּרִ: רְ אֶּתְ-תַּאְמִר וְאָמִר יְהְוָּה וְאָת-תַּחְלֹתוֹ לְתַנִּוֹת מִרְבָּר: רְ בִּי-תִאִמֵּר אָמָר יְהְנָּח וְאָת-נְחְלָתוֹ לְתַנְּוֹת מִרְבָּר: רְ בִּי-תִאמֵר אָמָר יְהְנָה וְנְשׁוּנּ וְנְשׁוּנּ מִרְבָּר: רְ בִּי-תִאמֵר אָמָר יְהְנָה וְנְשׁוּנּ מִרְבָּר: רְ בִּי-תִאמֵר יְהְנָה וְנְשִׁנְּיּנִ וְנְשׁוּנּ מִרְבָּר: רְ בִּי-תִאמֵר בְּהָּה אָמֵר יְהְנָּה בְּבְּלּוֹת וְנְשִׁנְּי 23 Toledot

son Solomon should succeed me as king and that he should sit upon my throne in my stead, I will fulfill this very day!" 31. Bathsheba bowed low in homage to the king with her face to the ground, and she said, "May my lord King David live forever!"

TOLEDOT

MALACHI 1:1-2:7

1 1. A pronouncement: The word of the LORD to Israel through Malachi. 2. I have shown you love, said the LORD. But you ask, "How have You shown love?" After all—declares the LORD—Esau is Jacob's brother; yet I have accepted Jacob 3. And have rejected Esau. I have made his hills a desolation, his territory a home for beasts of the desert. 4. If Edom thinks, "Though crushed, we can build the ruins again," thus said the LORD of Hosts: They may build, but I will tear down.

יִבְנִי וֹאֲנִי אֶהֶרְוֹם וְקְרִאוּ לְהֶם וְּבְיּל רִאְּעָׁה וְהַעָּב אֵשֶׁר־וְעַם יְהוֹה עַר־עוֹלָם: ה וְעֵינִיכֵם תִּרְאֶינָה וְאַתֶּם תִּאִמְרוּ יִנְרַל יִהנְה מִצֵּל לִנְבְוּל יִשְׂרָאֵלֹ: ו בָּן יִבַבֵּר אָב וִעֵּבֶר אֲדֹנְיֵו וְאִם־ אָב אָנִי אַיֵּה בְבוֹדִי וְאִם־אֲדוֹנִיִם אָנִי אַיֵּה מְוֹרָאִׁי אָמַר | יְהֹוָה צְּבָאוֹת לָבֶם הַכְּהָנִים בוון שָׁמִר וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה בְוֹיֵנוּ אֶת־שְׁמִרְ י מַנִּישִׁים עַּלְ-מִוֹבְחִי לֶחֶם מִנְאָׁל וַאֲמַרְתָּם בַּמָּר גַאַלְנִוּך בָּאָבְוֹלֶב יִשְׁלְחָן יְהֹנָה נִבְוָה רוא: ת וֹבְי־תַנִּשׁוּן עִנֵּרְ לִוְבֹּחַ אֵיֵן דְע וֹלָי תַנְּישׁוּ פִּפֵּחַ וְחֹלֶה אֵין רֶע הַקְרִיבֵּהוּ לָא לָפֶּטְתָּר נִינִגְּרָ אוֹ נִינִאָּא פּֿרָּר אָכֹּר יְתֹנֶת צְבָאוֹת: מּ וְעַתְּה חַלּוּ־נָא פְנִי־אֵל וֹיחָנֵגִוּ מִנֶּדְכֶם הָוֹיִתָה וֹּאת הֵישָׂא מִכֶּם פָּנִים And so they shall be known as the region of wickedness, the people damned forever of the LORD. 5. Your eyes shall behold it, and you shall declare, "Great is the LORD beyond the borders of Israel!" 6. A son should honor his father, and a slave his master. Now if I am a father, where is the honor due Me? And if I am a master, where is the reverence due Me?—said the LORD of Hosts to you, O priests who scorn My name. But you ask, "How have we scorned Your name?" 7. You offer defiled food on My altar. But you ask, "How have we defiled You?" By saying, "The table of the LORD can be treated with scorn." 8. When you present a blind animal for sacrifice—it doesn't matter! When you present a lame or sick one—it doesn't matter! Just offer it to your governor: Will he accept you? Will he show you favor?—said the LORD of Hosts. 9. And now implore the favor of God! Will He be gracious to us? This is what you have done—will He accept any of you? The

אָמַר יְהֹוָה צְּבָאוֹת: י מֵי נַם־בָּבֶם וְיִסְנֵּר בַּלָתַׁיִם וַלְאַ־תָאָירוּ מִוֹבְּחָי חִנְּטֵ אֵין־לִי חֻבָּץ בָּבֶׁם אָמַר יְהֹוָה צְבָאוֹת וּמִנְחָה לְא־אָרְצֶה מִיָּדְבֶּם: יא בִּי מִמִּזְרַח־שֶׁבֶשׁ וְעַד־מְבוֹאוֹ בּּבוּל שָׁמִל בַּנּוֹלִם וּבְבָל־מְלוֹם מִקְשָׁר מִנְּנִשׁ לִשְׁמִי וּמִנְחָה מְהוֹרֶה בִּי־נְּדְוֹל שְׁמִי בַּגּוֹיִם אָמַר יִהוָה צִבְאוֹת: יב וְאַתֶּם מְחַלְּלְים אוֹתְוֹ בָּאֶמְרָכֶּם שָׁלְחַן אֲדֹנָי מִנֹאָל הוֹא וִנִיבוֹ נִבְזֶה אָבְלְוֹ: יג וַאֲמַרְתָּם הָנֵּה מַתְּלָאָה וְהַפַּחְתָּם אוֹתוֹ אָמַר יִהוָּה צְבָאוֹת וַהֲבֵאתֶם נְּזֹוּל וְאָת־ תַּפָּפַתַ וָאָת־תַחוֹלֶּה וַהָבאתֶם אָת־תַפִּיּחָה הַאָרָצֶה אוֹתָה מִיָּדְבֶם אָמַר יְהֹוֶה: יר וְאָרֵוּר נוֹבֵל וְיֻשׁ בְּעָּדְרוֹ זְבָר וְנֹבֵר וְזֹבֵר וְזֹבֵת בְיִשְׁחָת לַארנָג כִּי בָּלֶּה נְּדׁוֹל אָנִי אָמַר יִהוְּה צְּבָאוֹת 25 Toledot

LORD of Hosts has said: 10. If only you would lock My doors, and not kindle fire on My altar to no purpose! I take no pleasure in you—said the LORD of Hosts—and I will accept no offering from you. 11. For from where the sun rises to where it sets, My name is honored among the nations, and everywhere incense and pure oblation are offered to My name; for My name is honored among the nations—said the Lord of Hosts. 12. But you profane it when you say, "The table of the LORD is defiled and the meat, the food, can be treated with scorn." 13. You say, "Oh, what a bother!" And so you degrade it—said the LORD of Hosts—and you bring the stolen, the lame, and the sick; and you offer such as an oblation. Will I accept it from you?—said the LORD. 14. A curse on the cheat who has an [unblemished] male in his flock, but for his vow sacrifices a blemished animal to the LORD! For I am a great King—said the LORD of Hosts—and My name is revered among the

וּשְׁמָי נוֹרָא בַנּוֹיִם: ב א וְעַהָּה אֲלֵיכֶם הַמִּצְוָה הַוֹּאַת הַבְּהַנִים: ב אִם־לָא תִשְּׁמְעוֹּ וְאִם־לֹא תְשִּׁימוּ עַל־לֵב לָתֻת בְּבוֹר לִשְׁמִׁי אָמַר יְהוְוֶה אָבָאוֹת וִשִּׁלַחְתֵּי בָבֶם אָת־הַמְּאֵלָה וְאָרוֹתִי אָת־בִּרְכְוֹתֵיכֶם וְגַם אָרוֹתִיהָ בִּי אֵינְכֶם שָׂמֵים עַל־לֵב: ג הִנְנִי גֹעֵּר לְבֶם אֶת־הַנְּיָרַע וְזֵרְיתִי פָּרָשׁ עַל־פְּנִיבֶּם פָּרָשׁ חַנֵּיכֶם וְנְשָׂא אָתְכֶם אַלְיו: ר וְידַמְּהֶׁם כֵּי שִׁלַּחְתִּי אֲלֵיכָּם אֵת הַמִּצְוָה הַזְּאת לְהָיָוֹת בְּרִיתִי אֶת־לֵוֹי אָמַר יְהֹנָת צְבָאוֹת: הּ בְּרִיתֵי | הָיִתָּה אִתֹּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְאֶתְנִם־לִוֹ מוֹרָא וַיִּירָאֵנִי וּמִפְּנֵי שְׁמִי נִתַת הָוּא: י תּוֹרַת אֱמֶת הְיִתְה בְּפִּיהוּ וְעַוְלָה לא־נִמְצָא בִשְּׂפָתֵיו בְּשָׁלְוֹם וּבְמִישׁוֹר דְלַךְּ אָתִּׁי וְרַבִּים הֵשִׁיב בֵּעְוֹן: ז בִּי־שִׂפְתֵי כֹהֵן nations. 2 1. And now, O priests, this charge is for you: 2. Unless you obey and unless you lay it to heart, and do honor to My name—said the LORD of Hosts—I will send a curse and turn your blessings into curses. [Indeed, I have turned them into curses, because you do not lay it to heart.) 3. I will put your seed under a ban, and I will strew dung upon your faces, the dung of your festal sacrifices, and you shall be carried out to its [heap]. 4. Know, then, that I have sent this charge to you that My covenant with Levi may endure—said the LORD of Hosts. 5. I had with him a covenant of life and well-being, which I gave to him, and of reverence, which he showed Me. For he stood in awe of My name. 6. Proper rulings were in his mouth, and nothing perverse was on his lips; he served Me with complete loyalty and held the many back from iniquity. 7. For the lips of a priest guard

יִשְׂמְרוּ־בְּאָוֹת וְתוֹרָה יְבַקְשׁוּ מִפְּיְהוּ בִּי מַלְאַרְּ יְהֹוָה־צְּבָאִוֹת הְוּא:

ויצא

בהושע סימן י"א (כמנהג הספרדים)

יא ז וְעַמִּי תְלוּאָים לִמְשׁוּבְתִי וְאֶל־עַל יִּלְרָאָתוּ יַחַר לָא יִרוֹמֵם: ח אֵירָ אָתִּיְרַ אָפְרַיִם אָמַנְּוָךּ יִשְׂרָאֵל אֵירִ אֶתֻנְּךְּ כְאַרְטְׁת אַמִּימְךּ בִּצְבאִים נָהְפַּד עָלֵי לִבִּי יַחַד נִבְמְרָוּ לְחוּמֶי: מּ לָא אֶנֶשֶׁהֹ חֲרָוֹן אַפִּׁי לָא אָשׁוּב לְשַׁחֵת אָפְרָיִם בִּי אֵל אָנֹכִי וְלֹא־אִישׁ בְּקרַבְּרֵ קְדֹוֹשׁ וְלָא אָבָוֹא בְּנִיר: י אַחַרֵי יְהֹנְהָ וֵלְכָוּ בְּאַרְיֵהְ יִשְׁאָג בִּי־הָוּא יִשְׁאַג וֹנֹתוֹרֶנוּ בְנִים מִיּם: יא נֹתוֹרְבוּ בִּצִפּוֹר מִמִּצְרַיִם 27 Va-Yeitzei

knowledge, and men seek rulings from his mouth; for he is a messenger of the LORD of Hosts.

VA-YEITZEI

FOR SEPHARDIM: HOSEA 11:7-12:12

11 7. For My people persists in its defection from Me; when it is summoned upward, it does not rise at all. 8. How can I give you up, O Ephraim? How surrender you, O Israel? How can I make you like Admah, render you like Zeboiim? I have had a change of heart, all My tenderness is stirred. 9. I will not act on My wrath, will not turn to destroy Ephraim. For I am God, not man, the Holy One in your midst: I will not come in fury. 10. The LORD will roar like a lion, and they shall march behind Him; when He roars, His children shall come fluttering out of the west. 11. They shall flutter from Egypt like sparrows, from

וּבְיוֹנָהָ מֵאֶנֶרץ אַשְׁוּר וְהְוֹשֵׁבְתִּים עַלְ־בָּתֵיהֶם נָאָם־יִהֹוָה: יב א סְבָבֵנִי בְבַׁחִשׁ אֶפְרַיִם וּבְמִרְמָה בֵּיַת יִשְּׂרָאֵל וִיהוּדָה עָד רָד עִם-אַל וִעִם־קְדוֹשִׁים נָאָבְוֹ: ב אָפְרַיִם רעָה רוּחַ וְרֹבֵרָף כָּלִים בָּלַ-הַיּוֹם בָּזָב וְיִשָׂד יַרְבָּה וּבְרִית ינִם־אַשְׁוּר יִבְרֹתוּ וְשֶׁטֶן לְמִצְרֵיִם יוּבְּלֹּ ג וֹרִיב לֵיהוָה מִם־יִהוּדָה וִלִּפְּקֹר עֵּל־יַנְעַקבׁ פֹּנְרָלֵיו נְאָיב לְוֹ: ר בַּבָּמֶן עָּלֵר אָת־אָחָיו וּבְאוֹנִוֹ שָּׁרָה אֶת־אָלֹהִים: הּ וַיְּישֵׁר אָל־מַלְאָּה וֹיִבְּל בָּבָה וַיִּתְתוֹנֶּן־לְוּ בֵּית־אֵל יִבְצְאֶנוּ וְשָׁם יִדַבֶּר עִמְנוּ: ו וַיְהֹוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאָוֹת יְהֹוָה זִבְרְוֹ: זּ וְאַתָּה בֵּאלֹהֶיַךְ תָּאָוּב בַּטֶר וּמִישִׁפְּשׁ שְׁמֹר וְקוּנֶת אֶל־אֶלֹהֶיךְ תְּמִיר: יו פְנַעֵּן בְּיָרֶוֹ מְאוֹנֵי מִרְמָה לַעֲשׁׁק אָהֵב: 28 Va-Yeitzei

the land of Assyria like doves; and I will settle them in their homes—declares the LORD. 12 1. Ephraim surrounds Me with deceit, the House of Israel with guile. (But Judah stands firm with God and is faithful to the Holy One.) 2. Ephraim tends the wind and pursues the gale; he is forever adding illusion to calamity. Now they make a covenant with Assyria, now oil is carried to Egypt. 3. The LORD once indicted Judah, and punished Jacob for his conduct, requited him for his deeds. 4. In the womb he tried to supplant his brothers; grown to manhood, he strove with a divine being, 5. He strove with an angel and prevailed—the other had to weep and implore him. At Bethel [Jacob] would meet him, there to commune with him. 6. Yet the LORD, the God of Hosts, must be invoked as "LORD." 7. You must return to your God! Practice goodness and justice, and constantly trust in your God. 8. A trader who uses false balances, who loves to מֻל תַּלְמֵּי שָׁבָים אַה נְשִׁלְתִּי שָׁבָים אַבְּלְּנָל שְׁלָמִי שָׁבָים וִבְּחוּ נַּם מִוְבְּחוֹתָם בְּנַלִים עִּלְים בִּימֵי מוֹמָד: יא וְדִבּּיִתִּי וּבְּיִתִּי אָוֹן אַבְּיִתִּי וּבְּיִם בִּימִי מוֹמֶד: יא וְדִבּּיְתִּי וּבְיַתְּע מִוֹמֶד: יא וְדִבּּיְתִּי וּבְיַתְּע מִוֹמֶד: יא וְדִבּּיְתִּי וּבְיַתְּע מִוֹמֶד: יא וְדִבּּיִתִּי וּבְיַתְּע מִוֹמֶד: יא וְדִבּּיִרְתִּי וּבְיִתְּי מִנְיִים עָּדְ תַּיְּעִר אָנִן אַבְּיִתִּי וּבְּיִתִּי וּבְּיתִי בִּיִּבְיתִי וּבְּיתִי בִּיְנְיִם עָּדְ תַּנְּלְנִים מִּנְתִי מִנְיִים עָּדְ תִּיִּי מִוֹנְים מִּנְיִים עָּדְי בִּיְנִים עָּדְ מִיּבְּיתִי מִּנְיִים עָּבְיתִי מִּנְיִים עָּדְייִם עָּבְּיתִי מִּנְיִים עָּדְיִים עָּדְי בְּנִילְנִים בְּנִילְנִים בִּנְיִים עָּבְּיתִי מִּנְיִים עָּבְיתִי מִּנְיִים עָּבְּיתִי בְּנִילִים בְּנִילְנִים בִּנְיִם עָּבְּיתִי בְּיִבְּיתִי בְּנִייִם עָּבְיתִי בְּיִבְּיתִי בְּיִבְּיתִי בְּיִבְּיתִי בְּיבְּיתִי בְּיבְּיתִי בְּבְּיתִי בְּיבְייִם אָּבְיתִים בְּבְּיתִים בְּבְּיתִים בְּבְּיתִי בְּבְּיתִי בְּבְּבְּיתִי בְּבְּיתִי בְּבְּיתִי בְּבְּיתִי בְּבְּיתִים בְּבְּתִים בְּבְּתְיִבְים בִּבְּיתִי בְּיתִי בְּנִיתְי בְּנִיתְי בְּיבְּיתִי בְּיבְּיתִי בְּיבְּיים בְּבְּיתִי בְּיבְיים בְּבְּיתִי בְּיבְּיים בְּבִּיתִי בְּיבְּיים בְּבְּיתִי בְּיבְיים בְּבְּיתִּי בְּיבְּיים בְּבְּיתִי בְּיבְּיים בְּבְּיתִי בְּיבְּיים בְּבְּיתִי בְּיבְּיים בְּבְּיתִי בְּיבְייִבְיים בְּבְּבִיים בְּיבְּיים בְּיבְּיתִי בְּיִבְיים בְּבִּיתִי בְּיבְּיים בְּבְּיים בְּיִים בְּבִּיים בְּבְּיבְיים בְּיבְּיים בְּבִּיים בְּבְּיים בְּיִבְּיים בְּיִבְּיים בְּבִּיים בְּבְּיבְיים בְּבְּבְּיים בְּבִּיים בְּיִבְּיים בְּבְּיבְיים בְּבְּיבְיים בְּבְּיבְיים בְּבְּיים בְּבִּיבְים בְּבְּבְּיתִים בְּבְּיִים בְּבְּיבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְּיים בְּבְּיבְיים בְּבְּיים בְּבְּיבְיים בְּבְיבְיים בְּבְּבְּיים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיים בּבְּבְּיים בְּבְּבְּיים בְּבְּבְּיים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּיים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּיים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּיבְיבְיים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיבְיים בְּבְּבְּיבְים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיבְּים בְּבְי

ויצא

בהושע סימן י"ב (כמנהג האשכנזים)

הֵנֶלָה יִהֹנָה אָת־יִשְׂרָאֵל מִפִּאָרָיִם וּבְּנְבִיא יִשְׂרָאֵל בָּאִשָּׁה וּבְאִשָּׁה שָׁבְר: יד וּבְנְבִיא יב יג וַיִּבְרָח יַנְּצַקֹב שְׁרֵב שְׁבֵּר אֲבָר Va-Yeitzei

29

overreach, 9. Ephraim thinks, "Ah, I have become rich; I have gotten power! All my gains do not amount to an offense which is real guilt." 10. I the LORD have been your God ever since the land of Egypt. I will let you dwell in your tents again as in the days of old, 11. when I spoke to the prophets; for I granted many visions, and spoke parables through the prophets. 12. As for Gilead, it is worthless; and to no purpose have they been sacrificing oxen in Gilgal: the altars of these are also like stone heaps upon a plowed field.

VA-YEITZEI

FOR ASHKENAZIM: HOSEA 12:13-14:10

12 13. Then Jacob had to flee to the land of Aram; there Israel served for a wife, for a wife he had to guard [sheep]. 14. But when the LORD brought Israel up from Egypt, it was through a prophet; through a prophet they

נִאָּמֶר: מּו הַכְּעִים אָפְרַיִם תַּמְרוּרֶים וְדָבְיוֹ עַלְרוֹ יִשׁׁוֹישׁ וְחֶׁרְפָּתׁוֹ יָשִׁיב לְוֹ אֲדֹנְיוּ: יג א כִּדַבֵּר אֶפְרַיִם רָתֵת נְשָׂא הָוּא בִּישִּׂרָאֵל וֹגֹאָשֵׁם בַּבַּעַל וֹנִּמְתֹ: ב וְעַתָּת וֹיִמְאַ וּיֹנְאֵשׁוּ לָהֶם מַפַּלָּה מִכּּסְפָּם כִּתְבוּנְם עֲצַבִּים בְּנֵעֵתׁה חָרָשִׁים בִּלְה לָהֶם הֵם אִּמְרִים זְבְחֵי אַבָּם זְצְּבָּלִים יִאָּׁלוּן: גּ לָכִו יִהְיוּ בִּאָנוּ בּיבָּוּר בִּכָּו וֹכַמַּל מִשְׁכִּים תֹלֶה כִּמֹץ יִסִּצֵר מִנְּיָן וּכְעָּשָׁן מַאַרָבְר: ר וְאָנֹכִי יְהֹוָה אֵלֹהֶיךּ מֵאֶרֶץ מִצְּרָיִם וָאלהַים זוּלָתי לָא תַדְּע וּמוֹשִׁיעַ אַיִן בִּלְתִי: ה אָנִי יִדִּעְתִּיךְ בַּמִּדְבָּרְ בְּאֶרֶין תַּלְאָבְוֹת: ו לְמַרְעִיתָם וַיִּשְׂבְעוּ שָּׂבְעוּ וַיְרָם לְבָּם עַל־בֵּן יִשְׁבֵחְוּנִי: זּ וְאֵתְי לְהֶם בְּמוֹ־שָׁחַל בְּנָמֵר עַל־ הָרֶר אָשׁוּר: ח אָפִּוּשׁם בִּרֶב שַׁבּוּל וְאָקְרַע

30 Va-Yeitzei

were guarded. 15. Ephraim gave bitter offense, and his Lord cast his crimes upon him and requited him for his mockery. 13 1. When Ephraim spoke piety, he was exalted in Israel; but he incurred guilt through Baal, and so he died. 2. And now they go on sinning; they have made them molten images, idols, by their skill, from their silver, wholly the work of craftsmen. Yet for these they appoint men to sacrifice; they are wont to kiss calves! 3. Assuredly, they shall be like morning clouds, like dew so early gone; like chaff whirled away from the threshing floor. And like smoke from a lattice. 4. Only I the LORD have been your God ever since the land of Egypt; you have never known a [true] God but Me, you have never had a helper other than Me. 5. I looked after you in the desert, in a thirsty land. 6. When they grazed, they were sated; when they were sated, they grew haughty; and so they forgot Me. 7. So I am become like a lion to them, like a leopard I lurk on the way; 8. Like a bear robbed of her young I attack them

סְנוֹר לָבָּם וֹאִבְלֵם שָׁם בְּלָבִיא חַיַת הַשָּׁהָ ינֹבלּנֹלֶם: מּ אָמִנֹענּ יֹאָנִאָל כִּיַבֹּי בֹגֹּוֹנֵב: י אָנֹי כֹּלְכָּרָ אֵפִוּא וֹיוּאִיגִּרָּ בִּלְרַ־נְּנֶרִּ וְאֵבְׁפְשִׁרְךְּ אֲמֶׁרְ אָמֶׁרָתְ תִּנְתִּ־לִּי מִנְּתִּ דְּיִשְׁיִרְ וְשְׂבִירִם: יא מֶּעַוֹּ־לָּבַ כָּלָבָּ בִּאַפִּי וֹאָלַעו בִּעָּבִרְתִי: יב צָרוּר עוֹן אֶפְּרָיִם צְפוּנָה חַמְּאתוֹ: יג חֶבְלֵי יְוֹלֵדֶה יָבְאוּ לִוֹ הוּא־בֵן לֵא חְבָּם כִּי־עֵּת לא־וַעֲקֹר בְּמִישְׁבַּר בְּנִים: יד מִיַּדְ שְׁאוֹל' אָפְהַׁם מִמָּוֶת אָנְאָלֵם אֱהֹי דְבָרֶיךּ בְּוֶת אֱהֵי למֹלב הְאָאוֹל נְחַם יִפְתַר מִצִינְי: מו כִּי הוא בִין אַחָים יַפְּרֵיא יָבְוֹא קָרִים רוּחַ יִתְּיָה מִמִּדְבְּרֵ עבֶּה וְיַבְוֹשׁ מְקוֹרוֹ וְיֶחֲרֵב מַנְיָנֹו הַוּא יִשְׁמֶּה אוֹצַר בָּל־בָּלִי חֶמְדָּה: יד א תָאִשַׁם שִׁמְלוֹן בִי בְּרָתָה בֵּאלֹהֻיִהְ בַּחָרֶב יִפֹּלוּ עִּלְלֵיהָם יָרָשְׁשׁוּ 31 Va-Yeitzei

and rip open the casing of their hearts; I will devour them there like a lion, the beasts of the field shall mangle them. 9. You are undone, O Israel! You had no help but Me. 10. Where now is your king? Let him save you! Where are the chieftains in all your towns whom you demanded: "Give me a king and officers"? 11. I give you kings in My ire, and take them away in My wrath. 12. Ephraim's guilt is bound up, his sin is stored away. 13. Pangs of childbirth assail him, and the babe is not wise—for this is no time to survive at the birthstool of babes. 14. From Sheol itself I will save them, redeem them from very Death. Where, O Death, are your plagues? Your pestilence where, O Sheol? Revenge shall be far from My thoughts. 15. For though he flourish among reeds, a blast, a wind of the LORD, shall come blowing up from the wilderness; his fountain shall be parched, his spring dried up. That [wind] shall plunder treasures, every lovely object. 14 1. Samaria must bear her guilt, for she has defied her God. They shall fall by the sword, their infants shall be

וְהָרִיּוֹתָיו יִבִקְעוּ: ב שׁוּבָה יִשְּׂרָאֵל עַד יְהֹוָה אָלוֹנֵיר בִּי בְאַלְתָּ בִּנְינֶד: גּ לְחַוּ עִּפְּבֶּם דְּבְרִים וְשַׁוּבוּ אֶל־יִהוָהָ אִמְרֵוּ אֵלְיו בָל־תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח־מוֹב וּנִישׁלְּבָת בָּרָים שְּׁבְּתֵינוּ: ר אַשׁוּר | לָא יְוֹשִׁיעֵנוּ עַל־סוּם לָא נִרְבָּב וְלֹא־נָאמֵר עור אָלהֻינוּ לְמַצְאֵה יָהֵינוּ אֲשֶׁר־בְּךָּ יָרָחַם יָתוֹם: ה אָרָפָּא מִישׁוּבְתָם אִהֲבֻם וִדְבָּה כִּי אָב אַפָּי מִמֶּנוּ: וּ אֶנְיֶרָה בַמַּל לְיִאָּרָאֵל יִפְּרָח בּישׁוֹישַבָּה וְיַך שָׁרִישָׁיו בַּלְבְנוֹן: ז בִילְבוּ יְוֹנְקוֹרָיוּ וֹנענׁ כֹזּגֹע עוִבוּ וֹנֹנת לוִ כֹּלְבֹּלוֹן: ע גַּאָּבוּ יִשְׁבֵּי בִּצִּלוֹ יִחַיִּה דְנָן וִיפִּרְחֵהּ בַנָּפֶן זִכְרוֹ בְּיֵין לְבָנוֹן: מּ אֶפְרֵים מַה־לֵי עוֹר לְעַצַּבְים אֲנִי עָנִיתִי וַאָּשׁוּרָנוּ אָנִי כִּבְרֵוֹשׁ רַנְּנְן מִמָּנִי פֶּרִיךְ נִמְצְא: י מָּר חָבְם וַיָבֶן אֵבֶּה נְבְוֹן וַיִּדְעֵם 32 Va-Yeitzei

dashed to death, and their women with child ripped open. 2. Return, O Israel, to the LORD your God, for you have fallen because of your sin. 3. Take words with you and return to the LORD. Say to Him: "Forgive all guilt and accept what is good; instead of bulls we will pay [the offering of] our lips. 4. Assyria shall not save us, no more will we ride on steeds; nor ever again will we call our handiwork our god, since in You alone orphans find pity!" 5. I will heal their affliction, generously will I take them back in love; for My anger has turned away from them. 6. I will be to Israel like dew; He shall blossom like the lily, He shall strike root like a Lebanon tree. 7. His boughs shall spread out far, His beauty shall be like the olive tree's, His fragrance like that of Lebanon. 8. They who sit in his shade shall be revived: they shall bring to life new grain, they shall blossom like the vine; his scent shall be like the wine of Lebanon. 9. Ephraim [shall say]: "What more have I to do with idols? When I respond and look to Him, I become like a verdant cypress." Your fruit is provided by Me. 10. He who is wise will consider these words, he who is prudent will take

וּפִּאָּגִים יַבָּאָרָוּ בֶּם: בִּי־יִּאָּיִם יַבָּאָרָוּ בְּם:

וישלח

בעובדיה סימן א' ויש אשכנזים שמפטירין בהושע יא:ז–יב:יב, לעיל בהפטרת ויצא לספרדים

א א חוזן עברית פה-אַמַר אַדנָי יֶהוֹה לָאָדוֹם שְׁמוּעָּה שָׁמִּנוּ מֵאֵת יְהוָה וְאָדוֹם שִׁמּם הַּנְּבִים שִׁמּם הְּנִים שִׁמּם הְּנִים שִׁמּם הְּנִים הַּנִּים שִׁמִּם הְנִים שִׁמִּם אוֹרִידְּךְ בְּנּוֹי, בְּנִי בְּנִּיְי בְּנִּיִּי בְּנִּיִּי בְּנִּיִי בְּנִיּי בְּנִּיִּי בְּנִּיִּי בְּנִיּי בְּנִיּי בְּנִיּי בְּנִיּי בְּנִיּי בְּנִּיִּי בְּנִּיִּי בְּנִּיִּי בְּנִּיִּי בְּנִּיִּי בְּנִיּים הְּנִיְם שִׁכְּים שִׁיִם הְנָּבְּ הִישְׁם אוֹרִידְּךְ הְנִיּי בְּנִייִ בְּנִּיְיִהְ בְּנִּיִּים בְּנִיִּי בְּנִיּים בְּנִיים בְּאוֹּר בְּנִיים בְּנִים בְּנִיים בְּעִיים בְּנִים בְּנִּים בְּנִים בְּיִים בְּיוֹם בִּינִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּיִּים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּיִּים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּנִים בְּיִּים בְּיִּנְיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּנִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּינִים בְּיוֹים בְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּינִיים בְּנִיים בְּיוֹים בְּנִיים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים

note of them. For the paths of the LORD are smooth; the righteous can walk on them, while sinners stumble on them.

VA-YISHLACH

For Ashkenazim: See p. 27, Haftarah For Va-Yeitzei, HOSEA 11:7–12:12

For Sephardim: THE BOOK OF OBADIAH

1. The prophecy of Obadiah. We have received tidings from the LORD, and an envoy has been sent out among the nations: "Up! Let us rise up against her for battle." Thus said my Lord GOD concerning Edom: 2. I will make you least among nations, you shall be most despised. 3. Your arrogant heart has seduced you, you who dwell in clefts of the rock, in your lofty abode. You think in your heart, "Who can pull me down to earth?" 4. Should you nest as high as the eagle, should your eyrie be lodged 'mong the stars, even from there I will pull you down-declares the LORD. 5. If thieves were to come to you,

לַנְלָה אֵיָך נִרְבִּיתָה הַלָּוֹא יִנְנְבָוּ דַּיָּם אִם־ בְּצָרִים בָּאוּ לָדְ הַלִוֹא יַשְׁאִירוּ עְּלֵלְוֹת: וּ אֵידְ נָחָפִּשׁוּ נִילְשׁוּ וֹבְעוּ כִיבְעוּ כִיצְפִּנְיוּ: ז עַר־תַּנְּבְוּל שִׁלְחֹוּךְ בֵּל אַנְשֵׁי בְרִיתָּךְ הִשִׁיאָוּךְ זְבְלוּ לְךָּ אַנְישֵׁר שָׁלֹמֶך לַחְמָּך יָשִׂימוּ מְזוֹר תַחְמֶּיך אֵין תְּבוּנְהָ בְּוֹ: ח הַלָּוֹא בַּיִוֹם הַהָוּא נְאָם־יִהֹנְהָ וְהַאָבַרְתָּי חַבָּמִים מֵאֶבוֹם וּתְבוּנָהְ מֵהַר צִשְּׂוּ: ם וֹחַתּוּ נִבּוֹנֵינִ תִּימֵן לְמַעוֹ יַבְּנֵת־אָישׁ מִתַּר תֹּהָוֹ מִלְּמָל: י מִוֹחַמֶּם אָתִיד וַנְּגַּלֵב תִּכִּפְּר בוּשָׁה וִנְכְרַתָּ לְעוֹלָם: יא בִּיוֹם שָּקִרְךָ מִנֶּגָר בְּיִוֹם שָׁבְוֹת זָרָים חֵילֵוֹ וְנְבְרִים בָּאוּ שְׁעַּרָיוֹ שערו כתיב וְעַלֹּייִרְוּשְׁלַחׁ יַרְוּ גוֹרָל גַּם־אַתָּה בְּאַתַר מִהֶם: יב וְאַל־תֵּרֶא בְיְוֹם־אָחִיךּ בְּיָוֹם נָבְרֹוֹ וְאַל־תִּשְׂמַח לִבְגִי־יִהוּדָה בְּיֵוֹם אָבְדָם

marauders by night, they would steal no more than they needed. If vintagers came to you, they would surely leave some gleanings. How utterly you are destroyed! 6. How thoroughly rifled is Esau, how ransacked his hoards! 7. All your allies turned you back at the frontier; your own confederates have duped and overcome you; [those who ate] your bread have planted snares under you. He is bereft of understanding. 8. In that day—declares the LORD—I will make the wise vanish from Edom, understanding from Esau's mount. 9. Your warriors shall lose heart, O Teman, and not a man on Esau's mount shall survive the slaughter. 10. For the outrage to your brother Jacob, disgrace shall engulf you, and you shall perish forever. 11. On that day when you stood aloof, when aliens carried off his goods, when foreigners entered his gates and cast lots for Jerusalem, you were as one of them. How could you gaze with glee on your brother that day, on his day of calamity! How could you gloat over the people of Judah on

וְאַל־תַּנְהֵל פִּיךּ בְּיָוֹם צָרֶה: יג אַל־תָּבְוֹא בְשַׁעַר־עַמִּי בְּיִוֹם אֵידָׁם אַל־תֻּרֶא נַם־אַתְּה בְּרָעָתוֹ בְּיֵוֹם אֵידִוֹ וְאַל־תִּישְׁלַחְנָה בְחֵילִוֹ בְּיִוֹם אַירוֹ: יר וָאַל־תַּנְמִדׁ עַל־תַבֶּּרֶק לְהַכְּרֶית אָת־פָּלִישָׂיו וָאַל־תַּסְגַּר שְׂרִידָיו בְּיָוֹם צְּרָה: מו בּוּבְרוֹב יְוֹם־יְחֹנָהֻ עַלֹּבְבְּלֹ־תַּגּוֹיִם בְּאֲשֶׁר עַשִּׁיתַ יִנְשָׁה לָּד נְּמִלָּך יִשׁוּב בְּראּשֶׁב: מו כִּי בּאֲשֶׁר שְׁתִיתֶם עַל־הַר קְּדְישׁׁי יִשְׁתִּוּ בְּלּ-בַּנוֹיָם תָּמָיר וִשְׁתַּוּ וִלְעָוּ וְדְיָוּ בְּלָוֹא דְיִוּגּ יי וּבְהַר צִיּוֹן תִּהְיָה פְּלֵישָה וְהָיָה קֹבָשׁ וְיִרְשׁוּיֹ בֵּית יַנְצַלִב אָת מוֹרָשׁיהֶם: יח וְהָיָה בֵית־ יְצַלֹב אֵשׁ וּבֵיַת יוֹפֵף לֶּהָבָה וּבֵית צִשְׁוֹ לְלַשׁ וֹדְלְקוּ בָהָם וֹאֲבֹלְוּם וֹלִאַ־יְהִהָּ שְּׁרִיר לְבֵית מִשְׁׁוֹ בִּי יִהֹנְה הִבֵּר: יש וְיָרִישׁׁוּ הַנָּגָב that day of ruin! How could you loudly jeer on a day of anguish! 13. How could you enter the gate of My people on its day of disaster, gaze in glee with the others on its misfortune on its day of disaster, and lay hands on its wealth on its day of disaster! 14. How could you stand at the passes to cut down its fugitives! How could you betray those who fled on that day of anguish! 15. As you did, so shall it be done to you; your conduct shall be requited. Yea, against all nations the day of the LORD is at hand. 16. That same cup that you drank on My Holy Mount shall all nations drink evermore, drink till their speech grows thick, and they become as though they had never been. 17. But on Zion's mount a remnant shall survive, and it shall be holy. The House of Jacob shall dispossess those who dispossessed them. 18. The House of Jacob shall be fire, and the House of Joseph flame, and the House of Esau shall be straw; they shall burn it and devour it, and no survivor shall be left of the House of Esau—for the

וְהָיִתָּה לֵּיהֹוָה הַפְּלוּבָה: בְּסִפְּרֵר יִיִּשׁׁוּ וְהַשְּׁפִלָּה שְׁרֵים שְׁלְּהִים וְיְרָשׁוּ בִּסְפָּרֵר יִיִּשְׁוּ אֵת שְׁרֵי הַנֶּנֶב: כֹּא וְעָלָּוּ אָת־הַּנְלְעָר: כִּוְנָלֶת הְחֵלֹּה שְׁרֵי הַנֶּנֶב: כֹּא וְעָלָּוּ אָת־הַנִּר מִשְׁוּ וְהַשְּׁפַלָה אָת־פְּלִי יִשְׂרָאֵל בְּסִפְּרֵר יִיִּשְׁוּ וְהַשְּׁפַלָה אָת־פְּלִי יִשְׂרָאֵל בְּחַבְּר מִשְׁוּ וְהַשְּׁפַלָה אָת־בְּר מִשְׁוּ בְּחַלְיּ הַנְּיִם וְאֵת שְׁרֵי הַנְּנֶנֶב: כִּא וְעָלָּוּ בְּחַלְי תַּנְים וְאָת הְפִּלִים וְאֵת שְׁבֵּר וְיִנְישׁוּ

וישב

בעמוס סימן ב׳

ואם חל בו שבת ראשון דחנוכה מפטירים (הפ׳ לשבת חנוכה) רני ושמחי, עי׳ להלן

בוּ בְּהָר יְהוְּה עַל־יִּשְׁלְשָׁה פִּשְׁעֵי יִשְּׂבְאָל יְעַל־אַרְבָּעָה לָא אֲשִׁיבֶנִּוּ עַל־מִכְרָם בַּכָּפֶף זַבִּיק וָאָבְיוֹן בַּעֲבִוּר נְעָלִים: זּ הַשְּׂאַפֵּים 36 Va-Yeishev

LORD has spoken. 19. Thus they shall possess the Negeb and Mount Esau as well, the Shephelah and Philistia. They shall possess the Ephraimite country and the district of Samaria, and Benjamin along with Gilead. 20. And that exiled force of Israelites [shall possess] what belongs to the Phoenicians as far as Zarephath, while the Jerusalemite exile community of Sepharad shall possess the towns of the Negeb. 21. For liberators shall march up on Mount Zion to wreak judgement on Mount Esau; and dominion shall be the LORD's.

VA-YEISHEV

(When Va-Yeishev Coincides With the 1st Shabbat of Chanukah, See "Haftarot for Special Sabbaths, Festivals and Fast Days")

AMOS 2:6-3:8

6. Thus said the LORD: for for three transgressions of Israel, for four, I will not revoke it: because they have sold for silver those whose cause was just, and the needy for a pair of

על"עָפַר־אָּרֶץ בְּרָאשׁ הַלִּים וְדֶרֶךְ אֲנָוִים נֹאָר וֹאָרָה וְאָבִיו וֵלְבוּ אֶל־תְבּוּ וְאָבִיו לְבִעָּן חַלֶּל אָת־יִּאָם לַרְיִּאִי: ח וְעַלַ־בְּנְרֵים חֲבִּלִים יַמוּ אָצֶל בָל־מִוֹבֶח וְיֵין עֲנוּיִשִׁים יִשְׁתוּ בֻּית אֵלְהֵיהֶם: מּ וְאָנֹכִי הִשְּׁמַרְתִּי אֶת־הָאֵמֹרִי מִפְנִיהֶׁם אֲשֶׁר כְּנֻבַה אֲרָזִים נְּבְהֹוֹ וְחָסְן הוא בָּאַלוֹנִים וָאַשְׁמִיר פִּרִיוֹ מִמַּׁעַל וְשְׁרָשָׁיוּ מְתְּחַת: י וְאָנֹכֵי הֶוְצֶלֵיתִי אֶתְבֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאוֹלֵךְ אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שְׁנָּה לָרֶשֶׁת אֶת־אֶרֶץ הְאֶמֹרִי: יא וָאָקֵים מִבְנִיכֶם לִּנְבִיאִים וּמִבַּחְוּרֵיכֶם לִּנְוֹרֵים הַאַּף אֵין־זָאת בְּנֵי יִשְּׂרָאֵל נָאָם־יִהֹוְה: יב וַתִּשְׁקוּ אָת־הַנְּזָרָים יָיֵן וְעַל־הַנְּבִיאִים צִּוִּיתֶם לֵאמֹר לא תּנְּבְאוֹ: יג הַנֵּהְ אָנֹכִי מִנִּיק תַּחְתִּיכֶם sandals. 7. [Ah,] you who trample the heads of the poor into the dust of the ground, and who make the humble walk a twisted course! Father and son go to the same girl, and thereby profane My holy name. 8. They recline by every altar on garments taken in pledge, and drink in the House of their God wine brought with fines they imposed. 9. Yet I destroyed the Amorite before them, whose stature was like the cedar's and who was stout as the oak, destroying his boughs above and his trunk below! 10. And I brought you up from the land of Egypt and led you through the wilderness forty years, to possess the land of the Amorite! 11. And I raised up prophets from among your sons and nazirites from among your young men. Is that not so, O people of Israel?—says the LORD. 12. But you made the nazirites drink wine and ordered the prophets not to prophesy. 13. Ah, I will slow your movements as a wagon is slowed when

בְּאֵשֶׁר תִּנִיל הְנִנְלָה הַמְנִלָּה לָה נְמִיר: יר וַאָבֶר מְנוֹם מִלְּל וְחָזָק לְא־יִאַמֵּץ כֹּחְוֹ וֹנְבָוֹר לְאַ־יִמַלֵּט נַפִּשְׁוֹ: מו וְתֹפַשׁ הַכָּוֹשֶׁת לְא יְצַמֹּד וְקַל בְּרַנְלָיו לָא יִמַלֵּמ וְרֹבֵב הַפֹּוּם לא יִמַלָּט נַבְּשׁוֹ: מו וְאַמִּיץ לִבְּוֹ בַּגִּבוֹרֵים עָרָוֹם יָנִוּם בַּיּוֹם־הַהָּא נְאָם־יִהֹוָה: ג א שִׁמְעוֹּ אָת־הַדְּבֶר הַנֶּּה אֲשֶׁר דִבֶּר יְהֹנְה עֲבֹיכֶם בְּנֵרָ יִשְּׂרָאֵל עַל בָּל-תַמִּשְׁבְּּחָה אֲשֶׁר הֶעֵּלֵיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֵאמְר: בּ רַק אָתְכֶם יָדִׁנְתִי מֹכִל מִשְׁפְּחוֹת הָאֲדְמָה עַל־בֵּן אֶפְקוֹד עֲלִיבֶׁם אָת בָּל־אֲוֹנְתִיכֶּם: גּ הַוֹלְכָּוּ שְׁנַיִם יַחְדָּוֹ בִּלְתִּי אִם־נוֹעֶרוּ: ר הַיִּשְׁאַג אַרְיֵה בַּיַּעַר וְטָּרֶף אֵין לְוֹ הַיִּתֵּן בְּפָיר קוֹלוֹ מִמְּעֲנְתוֹ בִּלְתִּי אִם־לָבֶר: ה הַתִּפְּל צִפּוֹר עַל־פַּח הָאָבֶץ וּמוֹקִשׁ אֵין לָה it is full of cut grain. 14. Flight shall fail the swift, the strong shall find no strength, and the warrior shall not save his life. 15. The bowman shall not hold his ground, and the fleet-footed shall not escape, nor the horseman save his life. 16. Even the most stouthearted warrior shall run away unarmed that day—declares the LORD. 3 1. Hear this word, O people of Israel, that the LORD has spoken concerning you, concerning the whole family that I brought up from the land of Egypt: 2. You alone have I singled out of all the families of the earth—that is why I will call you to account for all your iniquities. 3. Can two walk together without having met? 4. Does a lion roar in the forest when he has no prey? Does a great beast let out a cry from its den without having made a capture? 5. Does a bird drop on the ground—in a trap—with no snare there? Does a trap spring up from the יִירֶא אֲדֹנְי יֶהְוֹה הָבָּר מִי לָא יִנְבְּוֹד יֹא יִלְבּוֹד אָם בִּנְלָה מִוֹבְרָה בְּעִיר וְעָם לָא יָחֶרֶדוּ אָם־תְּהְיָּה הָבְּר בִּיִּיר וְעָם לָא יָחֶרֶדוּ אָם־תְּהְיָּר הְיִהְוֹה לָא עֲשְׂה: י בִּי אִם־תְּלְּא יִנְבָּר מִי לִא יִנְבָּר מִי לָא יִנְבָא: יִרְא אַדֹּנְי יֶהוֹה הָבָּר מִי לָא יִנְבֵא:

מקץ

במלכים א' סימן ג'

אם הוא שבת א' של חנוכה מפטירים (הפ' לשבת חנוכה)
רני ושמחי להלן, ואם הוא שבת ב' דחנוכה מפטירים
(הפ' לשבת ב' דחנוכה) ויעש חירום להלן, ואפילו אם
הוא ר"ח או ערב ראש חודש

ניצש שׁלִּבְים וַיָּצְשׁ בִיּהְוֹם וַיָּבְוֹא יִרְוּשְׁלֵם וַיִּצֵשׁ שִׁלְבִים וַיִּצְשׁ בִיּתְ־אָרְנִׁי וַיַּצִלּ עְלוֹת וַיִּצִשׁ שִׁלְבִים וַיִּצִשׁ בִישִׁהָּה לְבָל־יִצְבְרִיוּ: 39 Miketz

ground unless it has caught something? 6. When a ram's horn is sounded in a town, do the people not take alarm? Can misfortune come to a town if the LORD has not caused it? 7. Indeed, my Lord GOD does nothing without having revealed His purpose to His servants the prophets. 8. A lion has roared, who can but fear? My Lord GOD has spoken, who can but prophesy?

MIKETZ

(When Miketz Coincides With the 1st or 2nd Shabbat of Chanukah, See "Haftarot for Special Sabbaths, Festivals and Fast Days")

I KINGS 3:15-4:1

3 15. Then Solomon awoke: it was a dream! He went to Jerusalem, stood before the Ark of the Covenant of the LORD, and sacrificed burnt offerings and presented offerings of well-being; and he made a banquet for all his

מו אָן תָבֹאנָה שְׁתַּיִם נְשִׁים זֹנְוֹת אֶלְ־הַמֶּלֶּהְ וַתְּצָּטְדִנָה לְפָנְיוֹ: יי וַתֹּאמֶר הָאִשֶּׁה הָאַחַת בִּי אַרנִי אַנִי וְהָאשָׁה הַוֹּאת יִשְׁכָת בְּבַיִת אֶחָר וֹאֵלֶר אֹפָּשׁ בַבּבוֹת: יח וֹנִהֵי בֹּיוֹם הַאָּלִיאָי לְלִרְתִּי וַתֵּלֶר נַם־הָאִשְׁה הַוֹּאַת וַאֲנַחְנוּ יַחְדָּוּ אָרוֹבוֹל אַנָּנוּ בַבַּוֹת ווּלָעֹר אָמְנוּ בַבַּוֹת בַבְּיִת: ישׁ וַיָּבֶת בָּן־הָאִשָּׁה הַוֹּאת לָיִלָה אֲשֶׁר אָבְבָּה עָּלָיו: כּ וַתְּּלָם בְּתוֹדְ הַלַּיִּלָה וַתִּקַיִּ אָת־בָּנִר מֵאָצְלִי וֹאֲמֶתְרָּ יִשׁנְּח וַתִּשְׁכִּיבֵחוּ בְּחֵיקֵה וְאֶת־בְּנָהְ הַמֵּת הִיְּשְׁבִּיבָה בְחֵיקֵי: כא וְאָקִם בַּבֶּקֶר לְהֵינִיק אָת־בְּנִי וְהִנֵּה־מֵת וָאֶתְבּוֹגַן אֵלָיוֹ בַּבֹּקֶר וְהִנֵּהְ לְאֹ־הָיָה בְנִי אֲשֶׁר יָלְרָתִי: כב וַתּאמֶר הְאִשָּׁה הְאַחֶׁרֶת לָא כִי בְּנֵי הַחֵי וּבְנֵךְ הַמֵּת וְזָאת אֹמֶׁרֶת ׁ לָא בִי

40 Miketz

courtiers. 16. Later two prostitutes came to the king and stood before him. 17. The first woman said, "Please, my lord! This woman and I live in the same house; and I gave birth to a child while she was in the house. 18. On the third day after I was delivered, this woman also gave birth to a child. We were alone; there was no one else with us in the house, just the two of us in the house. 19. During the night this woman's child died, because she lay on it. 20. She arose in the night and took my son from my side while your maidservant was asleep, and laid him in her bosom; and she laid her dead son in my bosom. 21. When I arose in the morning to nurse my son, there he was, dead; but when I looked at him closely in the morning, it was not the son I had borne." 22. The other woman spoke up, "No, the live one is my son, and the dead one is yours!" But the first insisted, "No, the dead

בְּגַרְ הַמָּת וּבְנִי הָתְי וַתְּדַבְּרְנָה לְפְנֵי הַמֶּלֶרִּ: בג וַיָּאמֶר הַמָּּלֶךְ וָאת אמֶׁרֶת זֶה־בְּנִי הַחֵי וּבְנֵךְ הַמֵּת וְזָאת אֹבֶּרֶת ׁלָא בִי בְּנֵךְ הַמָּת וּלְנֹי הַנְוֹי: כּר וֹנִאִמֶּר נַמֶּאמֶר לַוּוֹי לִי-נְוֹנִר וֹנָבָאוּ הַחָרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶה: כה וַיֵּאמֶר הַמָּלֶה וּנְוֹרֵנ אָת־בֹיֶלֶב בַחַיִּ לִאָּנְיִם וּתְנִּנ אֶת־בְּוֹבִילִ לְאַחַת וָאֶת־הָחָצִי לְאָחָת: כּי וַתְּאֹמֶר הָאִשְׁה אָשֶׁר־בְּנָה הַחַׁי אָל־הַשָּׁלֶּהְ כִּי־נִכְמְרָוּ רַחֲבֶּיהָ מַל־בְּנָה וַתְּאמֶר | בִּי אֲדנִי תִנוּ־לָה אֶת־ הַיָּלַוּד הַחַׁי וְהָמֵת אַל־תְּמִיתָהוּ וְוַאת אֹמֶׁרֶת בַּם־לָי נַם־לָךְ לָא יְהָנֶהְ בִּוֹרוּ: כּוּ וַנִּעַן הַפָּלֶרְ וֹיאמֶר תִּנוּ־לָהֹ אָת־הַיָּלֵוּר הַחַׁי וְהָמֵת לָא תִמִיתְהוּ הָיא אִמְוֹ: כח וַיִּשְׁמְעֵּוּ בָל־יִשְׂרָאֵל אָת־עּמִּאַפָּת אָאָר אָפֿת עפֿת עפֿת בוּיִנאוּ אַפּּת אַפּת הַפּּת בייִראוּ 41 Miketz

boy is yours; mine is the live one!" And they went on arguing before the king. 23. The king said, "One says, 'This is my son, the live one, and the dead one is yours'; and the other says, 'No, the dead boy is yours, mine is the live one.' 24. So the king gave the order, "Fetch me a sword." A sword was brought before the king, 25. and the king said, "Cut the live child in two, and give half to one and half to the other." 26. But the woman whose son was the live one pleaded with the king for she was overcome with compassion for her son. "Please, my lord," she cried, "give her the live child; only don't kill it!" The other insisted, "It shall be neither yours nor mine; cut it in two!" 27. Then the king spoke up. "Give the child to her," he said, "and do not put it to death; she is its mother." 28. When all Israel heard the decision that the king had rendered, they stood in awe of the king; for תַּלְ-בָּלְ-יִאָּרָאָר: לִצִּעִּוֹת מִאָּפָּמ: ד א וֹיִהי תַּמֶּלֶּה אָלִהָּה מָלְּה תַּמֶּלֶּה כִּי רָאִּנ בִּי-חָבְמַת אָלְהָים בְּקוֹבְּי

ויגש

ביחזקאל סימן ל"ז

לְנִּ מָה־אֵלֶּה לְּבִּ: יש בַּבֵּר אֲלֵהָם כְּהַ־אָמָּר יְאַמְרִיּ אַלֶּיך בְּנִי עַמְּדְ הִלְּכִם בְּיָבֶּרְ: יח וְכַאֲשֶׁר הְצִין אָחָר וְהָיִּ לְאֲחָרִים בְּיָבֶרְ: יח וְכַאֲשֶׁר הְצִין אָחָר וְהָיִּ לִאֲחָרִים אָחָר אָלִר אָלִר הְלִנִי לְיִּםׁךְ צֵּין אֶפְּרַיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל הְלִנִי לְיִבֶּרְ חַבְּרְוֹ וּלְכַח צֵין אֶחָר וּכְתְּבּ הְלִנִי לְיִבֶּרְ חַבְּרְיִהְוֹּה אַלָּים בְּבָר בְּיִהְיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל הְנִי בְּבָר־יִהְנָּה בְּבֵּר אִבְּיִם בְּרָבִר אָלֵה בִּית יִשְּׂרָאֵל הְנִי בְּבָר־יִהְנָּה בְּבֵּר אִבְּיֹם בְּהַר: שִׁי וְאַהָּה בִּיר בְּבַר־יִהְנָּה בְּבֵּר אָבִינִם בְּהַר: שִׁי וְאַהָּהְיה they saw that he possessed divine wisdom to execute justice. 4 1. King Solomon was now king over all Israel.

VA-YIGASH

EZEKIEL 37:15-28

37 15. The word of the LORD came to me: 16. And you, O mortal, take a stick and write on it, "Of Judah and the Israelites associated with him"; and take another stick and write on it, "Of Joseph—the stick of Ephraim—and all the House of Israel associated with him." 17. Bring them close to each other, so that they become one stick, joined together in your hand. 18. And when any of your people ask you, "Won't you tell us what these actions of yours mean?" 19. Answer them, "Thus said

אַרנְי יוֹכֵוּה הַנֵּה אֲנִי לֹכֵּוְהַ אָת־עֵץ יוֹכֵף אֲשֶׁר בְּרַב־אָפְרִים וְאִּבְמֵּי יִאָּרָאֵל חֲבַרָוֹ וְנְעַתִּתְּ אוֹתָם עָּלָיו אָת־עֵץ יְהוּדָה וְצֵיִשִׂיתִם לְעֵץ בּנְרֵי בְנִרִי בְּנִרִי בְנִרִי בְנִרִי בְנִרִי בְנִירִי בְנִירִי בְנִירִי בְנִירִי בְּנִירִי בְּנִירִי בְנִירִי בְנִירִי בְּנִירִי בְּנִירִי בְּנִירִי בְּנִירִי בְּנִירִי בְּנִירִי בְּנִיבִים בְּיִשְׁרַ תּבְתַּב עֲבֵיהֶם בְּיָדְךָּ לְעֵינֵיהֶם: כא וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כְּה־אָמַר אֲדנְיֵ יֶהֹוָה הָנֵּה אֲנֵי לֹלֵחַ אָת־בְּגֵי יִשְּׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הְלְבוּ-שָׁם וָקבַּצְתֵּי אֹתָם מִפְּבִיב וְהֵבֵאתִי אוֹתָם אָל־אַדְבָתְם: כב וְעָשִׂיתִי אֹתָם לְנוֹי אָתַד בּאָרֶץ בִּרָרֵי יִשְּׂרָאֵל וּמֶלֶה אָחֶר יִהְיָה לְבִלְם לְּבֶלֶהְ וְלָא יְהִיוּ־עוֹר יהיה כתיב לִשְׁבֵי גוֹיִם וְלֹא יֵחָצוּ עִּוֹד לִשְׁתֵּי מַמְלָכְוֹת עִוֹד: כּג וְלָא יְשַּׁמְאַנּ עָוֹד בְּגִלְּנִלֵיהֶם וּבְיִאַקּוּצֵיהֶם וּבְכִל פִּשְׁצִיהֶם וְהְוֹשֵׁעְתֵּי אֹנְם מִכְּל מְוֹשְׁבְתִיהֶם the Lord GOD: I am going to take the stick of Joseph—which is in the hand of Ephraim and of the tribes of Israel associated with him, and I will place the stick of Judah upon it and make them into one stick; they shall be joined in My hand." 20. You shall hold up before their eyes the sticks which you have inscribed, 21. and you shall declare to them: Thus said the Lord GOD: I am going to take the Israelite people from among the nations they have gone to, and gather them from every quarter, and bring them to their own land. 22. I will make them a single nation in the land, on the hills of Israel, and one king shall be king of them all. Never again shall they be two nations, and never again shall they be divided into two kingdoms. 23. Nor shall they ever again defile themselves by their fetishes and their abhorrent things, and by their other transgressions. I will save them in all their settlements where they sinned, and

אָשֶׁר חֶמְאַנּ בָהָם וִמְּהַרְתִּי אוֹתָם וְהֵינּ-לִי לְנָּם וַאֲנִי אֶהִיָה לָהֶם לֵאלֹהִים: כר וְעַבְּהִי בָור בֶּלֶרְ עֲלֵיהֶם וְרוֹעֶה אֶחָר יְהְנֶה לְבַלְּם וּבְמִישְׁפְּשֵׁי יֵלֵבוּ וְחָקּוֹתֵי יִשְׁמְרָוּ וְעָשׁׁוּ אוֹתָם: כה וָנִישָׁבֵוּ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נְתַתִּי לְעַבְּיִי לְיִצֵּלִב אֲשֶׁר וְיִשְׁבוּ־בָה אֲבוֹתֵיכֶם וְיִשְׁבוּ עָלֶיהְ הַבְּה וּבְנִיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַר־עוֹלָם וְדָוֹר עַבְּהִי נָאָיא לָהֶם לְעוֹלֶם: כּו וְבֶרַתִּי לְהֶם בְּרֵית שָׁלוֹם בְּרֵית עוֹלָם יְהִיֶּה אוֹתָם וּנְתַתִּים וְהַרְבֵּיתֵי אוֹתָם וְנְתַתִּי אָת־מִקְדָּיאֵי בְּתוֹכָם לְעוֹלֶם: כּי וְהָנָהַ כִּישְׁבְּנִי עֲלֵיהֶם וְהָנִיתִי לְהֶם לאלהֹנם וְהַמָּה יְהִיוּ־לִי לְעָם: כח וְיִדְעוּ הַנּוֹיִם בּי אָנִי יִהנְּה מִקהָשׁ אָת־יִשְׂרָאֵל בְּהְיַוֹת מִקְדָימֵי בְתוֹבָם לְעוֹלָם:

I will cleanse them. Then they shall be My people, and I will be their God. 24. My servant David shall be king over them; there shall be one shepherd for all of them. They shall follow My rules and faithfully obey My laws. 25. Thus they shall remain in the land which I gave to My servant Jacob and in which your fathers dwelt; they and their children and their children's children shall dwell there forever, with My servant David as their prince for all time. 26. I will make a covenant of friendship with them—it shall be an everlasting covenant with them—I will establish them and multiply them, and I will place My Sanctuary among them forever. 27. My Presence shall rest over them; I will be their God and they shall be My people. 28. And when My Sanctuary abides among them forever, the nations shall know that I the LORD do sanctify Israel.

ולחל

במלכים א' סימן ב'

ב א וַיִּקְרָבִוּ יָמֵי־דָוֶֹד לָמְוּת וַיִּצֵּוְ אֶת־יִשְׁלֹמְה בְנִוֹ לֵאמְר: בּ אָנֹבְי הֹלֵדְ בְּנֻרֶדְ בְּלֹ-הָאָרֶץ וֹחָזַקָתָּ וֹדָיָתָ לְאִישׁ: גּ וִשְּׁמַרְתָּ אָת־מִשְׁמֵרֶת יְהֹנְה אֱלֹהֶיךְ לָלֶכֶת בִּדְרָבְיוֹ לִשְׁמֹר חֻקֹתְיו מִצְוֹתָיוֹ וּמִשְׁפְּמָיו וְמֵדְוֹתִיוֹ בַּבְּתִוּב בְּתוֹרֵת משֶׁה לְבַּעוֹ תִּשְׂבִּיל אֵת בְּל־אֲשֶׁר תִּעֲשֶׁה וְאֵת בָּל־אֲשֶׁר תִּפְנֶּה שָׁם: ר לְמַצוֹ יָלִים יָהוָה אָת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר עְלֵי לֵאמה אִם־ יִּאֲמֶרוּ בָנִיךְ אֶת־דַּרְבָּם לְלֶכֶת לְפְנֵי בֶּאֲמֶת בְּבָל־לְבָבָם וּבְבָל־וַפִּישָׁם לֵאמֹר לְא־יִבְּרֵת לְךּ אִישׁ מִעַל בִּפָא יִשְּׂרָאֵל: הּ וְנַם אַתְּה יָדַיִּעְתָּ אַת אָשֶׁר־נְּשָׁה לִי יוֹאָב בֶּן־צִּרוּיָה אֲשֶׁר

VA-YECHI

I KINGS 2:1-12

2 1. When David's life was drawing to a close, he instructed his son Solomon as follows: 2. "I am going the way of all the earth; be strong and show yourself a man. 3. Keep the charge of the LORD your God, walking in His ways and following His laws, His commandments, His rules, and His admonitions as recorded in the Teaching of Moses, in order that you may succeed in whatever you undertake and wherever you turn. 4. Then the LORD will fulfill the promise that He made concerning me: 'If your descendants are scrupulous in their conduct, and walk before Me faithfully, with all their heart and soul, your line on the throne of Israel shall never end!' 5. "Further, you know what Joab son of Zeruiah did to me,

עָשָׂה לִשְׁבִי שָׁבֵי צִּבְאַוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵר בֵּן־ בּוֹר וֹלַנְצִבְיִשְׁא בֶּן־נֻתָּר וַיַּתְרְ וַיַּתְרָבׁ וַיַּמָם דִּמֵיר מִלְחָמָּת בִּשָּׁלִם וַיִּמֵּן בִּמֵּי מִלְחָבָּת בַּחְּלִת אָשֶׁר בִּבְּתְנִיוֹ וְבִנְעֵלוֹ אֲשֶׁר בִּרַנְלֵיו: וּ וְעָשִׂיתִ בְּחָבְמָתֶּךְ וְלֹא־תוֹרֵדִ שֵּׁיבְתוֹ בִּשְׁלִם שָׁאְלֹּ: י וֹלְבָנֵּי בַרִוּלֵּי תַּגִּלְעָּרִי תַּעְּעָּיָה הַלְּבִיּ בּׁאִּלָרֶר אָבֶׁר בִּי־כֹן לֵוֹרֶבוּ אַלֵּי בִּבְרְּוֹיִי מִפְנֵי אַבְשָׁלִוֹם אָחִידִּ: ח וְהַנֵּרֵ מִּמְּדְ שִׁמְעִינִי בּוֹ־נַרָא בֶּוֹ־הַיִּמִינִ מִבְּחָרִים וְהַוּא קְלְלַנִי קַלָלָת נִמְנֶצֶת בְּיוֹם לֶבְתִּי מְחֲנָיִם וְהְוּא־יַרַד לִקְרָאתִי הַיַּרְהֵּן וָאֶשָּׁבַע לָוֹ בִיהֹנָה לֵאמֹר אם-אָמִיתִּךּ בּּחָרֶב: מּ וְעַתָּה אַל-תְּנַקּׁתוּ כֵּי אָישׁ חָבָם אָתָה וָיָדִינְהָּ אֵת אֲשֶׁר תִּנְשָׁה־לֹּוֹ וְהוֹרַדְתָּ אֶת־שֵּׁיבְתוֹ בְּדָם שְׁאוֹלֹ: י וַיִּשְׁבַּב

46 Va-Yechi

what he did to the two commanders of Israel's forces, Abner son of Ner and Amasa son of Jether: he killed them, shedding blood of war in peacetime, staining the girdle of his loins and the sandals on his feet with blood of war. 6. So act in accordance with your wisdom, and see that his white hair does not go down to Sheol in peace. 7. But deal graciously with the sons of Barzillai the Gileadite, for they befriended me when I fled from your brother Absalom; let them be among those that eat at your table. 8. You must also deal with Shimei son of Gera, the Benjaminite from Bahurim. He insulted me outrageously when I was on my way to Mahanaim; but he came down to meet me at the Jordan, and I swore to him by the LORD: 'I will not put you to the sword.' 9. So do not let him go unpunished; for you are a wise man and you will know how to deal with him and send his gray hair down to Sheol in blood." 10. So David slept with his בְּחָד עִם־אָבִיְנִי וַיִּקְבֵּך בְּעִיר דְּוְד: יא וְהַיָּמִים שְׁנְים בְּלָדְ עִּלְדִּ שְׁנִים יִשְּנְה בְּלָדְ עָלִד בְּעִיר בְּוֹדְ שִׁלְה שְׁנִים וּבִירְוּשְׁלָם שְׁנִים יִבְּיִר שְׁלְהַ שְׁלָה שְׁנִים וּבִירְוּשְׁלַם מְלָה שְׁנִים יִבְּיר וְיִשְׁלְם מְלָה עַלִּים שְׁנִים: יב וּשְׁלֹמֹה יָשֵׁב עַל־ שְׁלִים וְמִבְּיוֹ עַלְּה עִּלִּים שְׁנִים: יב וּשְׁלֹמֹה יָשֵׁב עַל־ בְּלִיתוֹ מְאָד:

שמות

בישעיה סימן כ"ז, כ"ט (כמנהג האשכנזים)

לְגַלָּב וְזֶּה כָּלְ-פָּרִי הַפָּר חַמָּאעוֹ בְּשִּוּכְּוּן הַבְּשִׁהְאָל וּבְּלִאוּ בְּלִבְים לְכִּן בִּוֹאַת וְכִבּּר עִּוֹן הַ הַבְּשִׁהְאָר בְּעִּלְּוּ בְּנִירת הַלָּנְ הְנוּבְּה הָנְנְ הְנוּלְוּ הְנְנִי הַבְּאִים לְבִוֹ הְנִבְּיִ הְנִבְּיִ הְנִנְיִ הְנְיִנְ הַבְּאִים לִבְּוֹ הְנִבְּיִ הְנִבְּיִ הְנִבְּיוֹ הְנְנִי הְנִינְוּ הַבְּאִים לִבְּיִ הְבִּיְרְאֵּוּ בְּנִירְתַבֵּל הְנִנִּבְּהוֹ הַבְּנִיוֹ הְבָּנְוּ בז וּ הַבָּאִים יַשְׁרֵשׁ וְעֵּלְה הְנִבְּיוֹ וּבְּרִין וּפְּרֵחוּ 47 Shemot

fathers, and he was buried in the City of David. 11. The length of David's reign over Israel was forty years: he reigned seven years in Hebron, and he reigned thirty-three years in Jerusalem. 12. And Solomon sat upon the throne of his father David, and his rule was firmly established.

SHEMOT

For Ashkenazim: ISAIAH 27:6-28:13; 29:22-23

27 6. [In days] to come Jacob shall strike root, Israel shall sprout and blossom, and the face of the world shall be covered with fruit. 7. Was he beaten as his beater has been? Did he suffer such slaughter as his slayers? 8. Assailing them with fury unchained, his pitiless blast bore them off on a day of gale. 9. Assuredly, by this alone shall Jacob's sin be purged away; this is the only price for removing

בְּל־אַבְנֵי מִוֹבֵּחַ בְאַבְנִי־נִר מְנִבְּצׁוֹת לְאִ־ יָקָמוּ אֲשֵׁרָים וְחַמְּנִים: י בִּי עִיר בְּצוּרָה בְּרָר נָוֶה מִּשֶׁלָח וְנָעָנָב בַּמִּדְבָּר שָׁם יִרְעָה עָגֶל וִשָּׁם יִרְבָּץ וִכִלָּה סְעִבֶּיהָ: יא בִּיבְשׁ קִצִירָה תִּשְּׁבַּרְנָה נְיִשִׁים בָּאִוֹת מְאִירְוֹת אוֹתָה בִּי לָא עַם־בִּינוֹת הוֹא עַל־בֵּן לְא־ יִרְחַבֶּנוּ עֹשֵׁהוּ וִיצִּרוֹ לֹא יִחַנָּנוּ: יב וְהָיָה בַּיִּוֹם עַהוּא יַחְבַּט יִהוָּה מִשִּׁבְּנֶת תַנְּהָר עַר־בְּחַל מִצְרָיִם וְאַתֶּם תְּלָּקְשְׁוּ לְאַחַר אֶחָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵלֹ: יג וְהָיָהַ | בַּיֵּוֹם הַהֹוּא יִתְּקַעָּ בְּשׁוֹפְּר נְּדוֹל וּבָאוּ הָאִבְּדִים בְּאֶרֶץ אַשׁוּר וְהַנִּדְּחָים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְּׁמְחֲוֹנֵי לִיהֹנָה בְּהַר הַקּדָשׁ בּירְוּשָׁלְם: כח א הֹוֹי נְשָׁבֶרת נֵאוּת שׁבֹרֵי אָפְרַים וְצִיץ נֹבֵל צְבִי תִפְאַרְתִּוֹ אֲשֶׁר עַל־ his guilt: that he make all the altar-stones like shattered blocks of chalk—with no sacred post left standing, nor any incense altar. 10. Thus fortified cities lie desolate, homesteads deserted, forsaken like a wilderness; there calves graze, there they lie down and consume its boughs. 11. When its crown is withered, they break, women come and make fires with them. For they are a people without understanding; that is why their Maker will show them no mercy, their Creator will deny them grace. 12. And in that day, the LORD will beat out [the peoples like grain] from the channel of the Euphrates to the Wadi of Egypt; and you shall be picked up one by one, O children of Israel! 13. And in that day, a great ram's horn shall be sounded; and the strayed who are in the land of Assyria and the expelled who are in the land of Egypt shall come and worship the LORD on the holy mount, in Jerusalem. 28 1. Ah, the proud crowns of the drunkards of Ephraim, whose glorious beauty is but wilted flowers on the

רָאשׁ גֵּיא־שִׁבְנִים הַלְּוֹמֵי יָיִן: ב הַנַּה חָזָּק וְאַמִּץ לַאִדנְי בְּוֶרֶם בְּרָד שַׂצַר לֻשֶׁב בְּנֶרֶם בַּיִם בַּבִּירִים שִׁשְׁפִּים הִנִּיחַ לְאָרֶץ בִּיָרִי ג בְּרַנְלֵים תִּרְמֵסְנָה נְצָטֶרֶת נֵאָוּת שִׁבּוֹרֵי אָפְרָיִם: ר וְהָיִתְה צִיצַת נבֵל צְבְי תִפְאַרְתֹּוֹ אַשֶּׁר עַל־רָאשׁ גַּיָא שְׁמְנִיֶם כְּבִכּוּרָהֹ בְּשֶׁרֶם לֵיץ אֲשֶׁר יִרָאֶה הָראָה אוֹתָה בְּעוֹדָה בְּבַפִּוֹ יִבְלָעֻנְּה: ה בַּיִוֹם הַהֹוּא יְהִנֶּה יִהוְּה אָבָאוֹת לַּאֲמֶרֶת אָבִי וְלֹאָפִירַת תִּפְאָרֶה לִאָאָר עַמְוֹ: וּ וּלְרָוּחַ מִּשְׁמֵּ לַיּוֹאֵב עַלּר הַמִּשְׁפָּׁמ וְלִּנְבוּרָה מִשִׁיבֵי מִלְחָמָה שֲׁעְרָה: זּ וְנַם־אֵּבֶּׁה בַּיֵּנִן שָׁנִיּ וּבִּאֵּבְר הָעָּיּ כּוֹנֵן וֹנְבִרא שָׁגוּ בַשֵּׁבְר נִבְלְעֵוּ מִן־הַיַּיִן תְּעוּ מִן־הַיִּמִּבְר שָׁגוּ בָּריאָה פָּקוּ פְּלִילִיְה: ח בִּי

heads of men bloated with rich food, who are overcome by wine! 2. Lo, my Lord has something strong and mighty, like a storm of hail, a shower of pestilence. Something like a storm of massive, torrential rain shall be hurled with force to the ground. 3. Trampled underfoot shall be the proud crowns of the drunkards of Ephraim, 4. the wilted flowers—on the heads of men bloated with rich food—that are his glorious beauty. They shall be like an early fig before the fruit harvest; whoever sees it devours it while it is still in his hand. 5. In that day, the LORD of Hosts shall become a crown of beauty and a diadem of glory for the remnant of His people, 6. and a spirit of judgement for him who sits in judgement and of valor for those who repel attacks at the gate. 7. But these are also muddled by wine and dazed by liquor: priest and prophet are muddled by liquor; they are confused by wine, they are dazed by liquor; they are muddled in their visions, they stumble in judgement. 8. Yea, all

בְּל־יִאֻלְחָנוֹת מְלְאוּ קִיא צֹאָה בְּלִי מְקוֹם: ם אָת־מִי יוֹרֶה דַעָּה וְאָת־מִי יָבְין שְׁמוּעָה וּלְמוּלֵי מִחְלָב עַתִּילֵר מִשְּׁדְיִם: י בִּי צַּוּ לְצָוֹ צו לַבָּו קו לָקו קו לָקו וְמֵיר שָׁם וְמֵיר שָׁם: יא כִּי בִּלְעָנֵי שָׁפָּׁה וּבְלְשׁוֹן אַחֶרָת יִדַבֵּר אָל־דָעָם הַוֶּּה: יב אֲשֶׁר | אָמַר אָלִיהָם וַאת הַמְנוּחָה הָנִיחוּ לֶעְיֵׁף וְזָאת הַמַּרְנִּעְה וְלָא אָבוּא שָׁמְוֹעֵּ: יג וְהָנָה לָהֶם הָבַר־יִהוָּה צֵּוּ לַצָּו צַּוְ לָצָוֹ לַקוֹ לָקוֹ לַן לָלָוּ וְעֵיִר שָׁם זְצֵרֵר שָׁם לְמַצוֹ וֵלְבׁוּ וְבְיִשְׁלַוּ אָחוֹר וְנִישְּבְּרוּ וְנְוֹקִשׁׁוּ וְנִלְבָּרוּ: כמ כב לָבֵו בְּה־אָמַר יְהוְה אָל־בֵּיַת יְצַלְב אֲשֶׁר פְּדָה אָת־אַבְרָהָם לא־עַתָּה יִבושׁ יִעֲלִב וְלָא עַתָּה פָּנְיו יֶחֲוְרוּ: כג כָּר בִּרְאוֹתוֹ יִלְדָיו בִּינִישֵּׁה יָדֵי בְּקּרְבִּוֹ

50 Shemot

tables are covered with vomit and filth, so that no space is left. 9. "To whom would he give instruction? To whom expound a message? To those newly weaned from milk, just taken away from the breast? 10. That same mutter upon mutter, murmur upon murmur, now here, now there!" 11. Truly, as one who speaks to that people in a stammering jargon and an alien tongue 12. is he who declares to them, "This is the resting place, let the weary rest; this is the place of repose." They refuse to listen. 13. To them the word of the LORD is: "Mutter upon mutter, murmur upon murmur, now here, now there." And so they will march, but they shall fall backward, and be injured and snared and captured. 29 22. Assuredly, thus said the LORD to the House of Jacob, Who redeemed Abraham: No more shall Jacob be shamed, no longer his face grow pale. 23. For when he—that is, his childrenוֹאָת־אָלהָי יִשְּׂרָאֵל יַנְצְרִיצוּ: יַּלְהַישׁוּ שָׁמִי וְתִּלְהִישׁוּ אֶת־קְרִיצוּ:

שמות

בירמיה סימן א (כמנהג הספרדים)

א א בּבְרֵי יִרְמִיָּהוּ בּּן־חִלְּלִינְהוּ מִן־תַבְּהַנִים אָשֶׁר בַּנְנְתוֹת בְּאֶרֶץ בִּנְיָמְן: בּ אֲשֶׁר דְיָרַה דְבַר־יִהוָה אַלְיו בִּימֵי יִאִּשִׁיָהוּ בֶּן־אָמְוֹן בֶּלֶהְ יָהוּדָה בִּשְׁלִשׁ־עָשְׂרֶה שָׁנָה לְבְּלְבְוֹ: ר וֹיִנִי בִּרָבֵׁי יִהְוֹיָלֵים בָּן־יִאִשִּׁיָּהוּ בֶּלֶבִּ יִהוּדְּה עַר־תֹם עַשְׁתִּי־עָשְׂרֵה שָׁנָה לְצִּרְקִיָּהוּ בֶּן־ יְאִשִּיָהוּ בֶּלֶרְ יִהוּדָה עַר־וּּלְוֹת יִרְוּשָׁלַם בַּחָבָשׁ הַהָּבִישִׁי: ר וַיִּתִּי דְבַר־יִהֹנָהָ אֵלַי לֵאמְר: הּ בְּטֶּרֶם אֶצְּרָךֶּ אצורך כתיב בַבָּטֶוֹן Shemot

behold what My hands have wrought in his midst, they will hallow My name.

51

Book of Exodus SHEMOT

For Sephardim: JEREMIAH 1:1-2:3

1 1. The words of Jeremiah son of Hilkiah, one of the priests at Anathoth in the territory of Benjamin. 2. The word of the LORD came to him in the days of King Josiah son of Amon of Judah, in the thirteenth year of his reign, 3. And throughout the days of King Jehoiakim son of Josiah of Judah, and until the end of the eleventh year of King Zedekiah son of Josiah of Judah, when Jerusalem went into exile in the fifth month. 4. The word of the LORD came to me: 5. Before I created you in

וֹדַעְּתִּרְ וּלִמֶּנֶם תִּצֵּא מֵנֶטִם הַלְּבַיִּמְתִּרְ נָבָרא לַגּוֹים נְתַתִּיד: ו וָאִמַׁר אֲּדָה אָדְהֹ יָהוֹּה הִנֵּה לְא־יָדַשְׁתִּי הַבֵּר בִּי־נַעַר אָנְכִי: זּ וַיָּאמֶר יִהוָה אַלֵּי אַל־תּאמֻר נַעַר אָנְכִי ֶבִּי עַלְּבֶּלְ-אֲשֶׁר אֶשְׁלְחַדְּ תֵלֵּדְ וָאֵת בָּלְ-אַשֶּׁר אַצַוּךּ תִּדַבֵּר: ח אַל־תִּירָא מִפְּנִיהֶם בּר־אִתְּךּ אֵנִי לְהַצִּלֶךְ נְאֵם־יִהֹוְה: מ וַיִּשְׁלַח יְהֹנָה אֶת־יָדׁוֹ וַיַּנַּעֻ עַל־פָּר וַיָּאמֶר יְהֹנָה אֵלֵי הַנֵּתְ נְתַתִּי דְבָרֵי בִּפִידְ: י רָאֵה הִפְּקַרְתִּיךְ ו הַיִּוֹם הַנָּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמַּמְלְבׁוֹת לִּנְתִוֹשׁ וְלִנְתְוֹץ וּלְהַאֲבִיר וְלַהְרוֹם לִבְנִוֹת וְלִנְמְוֹעֵ: יא וַיִהֶּי דְבַר־יִהוָּה אֵלֵי לֵאמֹר מְה־אַתְּה ראָה יִרְמִינְתִּיּ וָאִמֵּר מַמָּל שָׁאָד אָנִי ראָה: יב וַיֵּאמֶר יְהֹנְתָ אֵלַי הֵישַׁבְהָ לִרְאָוֹת בִּי־שֹׁלֵך אֲנִי עַל־

the womb, I selected you; before you were born, I consecrated you; I appointed you a prophet concerning the nations. 6. I replied: Ah, Lord GOD! I don't know how to speak, for I am still a boy. 7. And the LORD said to me: Do not say, "I am still a boy," but go wherever I send you and speak whatever I command you. 8. Have no fear of them, for I am with you to deliver you—declares the LORD. 9. The LORD put out His hand and touched my mouth, and the LORD said to me: Herewith I put My words into your mouth. 10. See, I appoint you this day over nations and kingdoms: to uproot and to pull down, to destroy and to overthrow, to build and to plant. 11. The word of the LORD came to me: What do you see, Jeremiah? I replied: I see a branch of an almond tree. 12. The LORD said to me: You have seen right, for I am watchful to bring

בַּבָרִי לַנְצִישׁתוֹ: יג וַיְהָי דְבַר־יִהוְיָה וֹ אֵלֵי שִׁנְית לֵאמֹר מָת אַתָּה ראָת וָאמַר סִיר נְפֹּוּחַ אֵנִי ראָה וּפְנָיו מִפְּנֵי צְפִוֹנְה: יר וַיִּאמֶר יְהוְּוָה אֵלְי בּאָבִין תִּפָּתַח הָרָעָּה עַל בָּל־יִיִּשְבֵי הָאָרֶץ: מו בִּי | הִנְנֵי קֹבָא לְבָל־מִישְׁפְּחֶוֹת מַמְלְכְוֹת צְפִוֹנְת נָאָם־יִתֹנְת וּבְאוּ וְנְתִנוּ אִישׁ כִּסְאוֹ פּעח אַמְּצַרֵי יִרוּיִשְׁלֵם וְעַלְ בָּלְ-חְוּמִתְּיתָ סְבִּיב וֹמֹל בֹּלְ־מָּנֹר יִשוּנְרֵה: מו וֹנִבּנִרעֹּי כִּאָשְׁפַּׁמַּי אוֹתָם עַל בָּל-רְנְתָתֵם אֲשֶׁר עֲוָבׁוּנִי וַיִּקְמְּרוּ לאלהנים אַחָּהִים וּיִּשְׁתַּחְוֹוּ לְבַּוְצַּאֵי יִדִיהָם: יי וֹאַתָּר הָאָוֹר בְּתְנִיד וְקַמְתֹּ וִדִבַּרְתְּ אֲלֵיהָם אָת בָּל־אַשֶׁר אָנֹכִי אַצַּוֹּדְ אַל־תַחַת מִפְּנִיהָם פּוֹרְאַחִתְּךָ לִפְנִיהֶם: יח וַאֲנִי הִנַּדֵּ נְתַתִּיךְ הַיּוֹם לְצִיר מִבְצָּר וּלְעַמְוּר בַּרְזֶלֶ וּלְחֹמְוֹת

My word to pass. 13. And the word of the LORD came to me a second time: What do you see? I replied: I see a steaming pot, tipped away from the north. 14. And the LORD said to me: From the north shall disaster break loose upon all the inhabitants of the land! 15. For I am summoning all the peoples of the kingdoms of the north — declares the LORD. They shall come, and shall each set up a throne before the gates of Jerusalem, against its walls roundabout, and against all the towns of Judah. 16. And I will argue My case against them for all their wickedness: They have forsaken Me and sacrificed to other gods and worshiped the works of their hands. 17. So you, gird up your loins, arise and speak to them all that I command you. Do not break down before them, lest I break you before them. 18. I make you this day a fortified city, and an iron pillar, and bronze

לְחָמֶת עַל־בְּל־הָאָרֶץ לְבַּלְבֵי יִהוּדָה לִשָּׂרִיה לְבְהַנֶּיָהְ וּלְעַם הָאָרֶץ: יש וְנִלְחֲמָוּ אֵלֶיךְ וְלֹאִ-רַּרְלוּ לֶדְ בִּי־אִתְּךָ אֲנִי נִאֵם־יִהוֹוָה לְהַצִּילֵּדְ: ב א וֹיִתִי דְבַר־יִתוָֹה אֵלֵי לֵאמִר: ב הַלֵּדְ וְּלַרְּאתָ בְאָזְנֵי יִרְוּשְׁלַם לֵאמֹר כַּה אָמַר יְהֹנָה זְכַרְתִי לָהְ חֶפֶר נְעוּרִיה אַהַבַת בְּלוּלֹתָיה לֶבְתּ אַחַרי בַּמִּדְבָּר בִּאָרֶץ לָא זְרוּעָה: גּ קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל בִּיהוָה רֵאשִׁית הִבְוּאָתָה בָּל־אִבְלִיו יָאִשָּׁמוּ רָעָה תָבָא אַלֵיהֶם וָאָם־יִהוְה:

וארא

ביחזקאל סימן כ״ח

בּרת ישִּׂרָאֵל מִן־הְעַמִּים אֲשֶׁר נְפְצוּ לָם בּח כה כְּה־אָמַר אָמָר הָבְּער בְּבּצוּ לָם

walls against the whole land — against Judah's kings and officers, and against its priests and citizens. 19. They will attack you, but they shall not overcome you; for I am with you — declares the LORD — to save you. 2 1. The word of the LORD came to me, saying, 2. Go proclaim to Jerusalem: Thus said the LORD: I accounted to your favor the devotion of your youth, your love as a bride how you followed Me in the wilderness, in a land not sown. 3. Israel was holy to the LORD, the first fruits of His harvest. All who ate of it were held guilty; disaster befell them — declares the LORD.

VA-AYRA

EZEKIEL 28:25-29:21

28 25. Thus said the Lord GOD: When I have gathered the House of Israel from the peoples among which they have been dispersed, and

וְנִקְרַיִּשְׁתִּי בָּם לְצִינֵי הַגּוֹיהֶם וְיָיִשְׁבוּ עַל־ אַדְמָלֶם אֲשֶׁר נְתַתִּי לְעַבְדָי לְיַעֲקֹב: כּו וְיָשְׁבְוּ עָבֶּיהָ לָבֶּמַח וּבְנִוּ בָתִּים וְנְאָעֵוּ כִרְלִים וְיִאָבוּ לָבֶמַח בַּנְצִשׁוֹתֵר שִׁפְּמִים בְּכֹל הַשְּׁאמִים אֹתָם בִּסְבִיבוֹתָם וְיָדֵעוֹ בִּי אֲנִי יִהֹוָה אֱלְהֵיהֶם: כם א בַּשְּׁנָה הָנְצִאָּרִית בָּנְצִאָּרִי בִּשְׁנִים עָשָׂר לַתְנִישׁ הָנָת רָבַר־יִהנָּה אֵלֵי לֵאמְר: בּ בֶּן־ אָדֶׁם אָים פָּנָיךּ עַל־פַּרָעָה מֶלֶךּ מִאָרָיִם וְהַנְּבֵא עָלָיו וְעַל־מִאָרַיִם כָּלְּה: גּ דַבָּר וְאָמַרְתִּ בְּה־אָמַר וּ אָדֹנְי יָהוֹה הִנְגִי עָלֶיךּ פַּרְעַה מֶלֶהְ־מִּצְרַיִם הַתִּנִּים הַנְּלִים הַנְּלִיל הְרבֵץ בְּתְוֹהְ יָאֹרֶיו אֲשֶׁר אָבֵּר לִי יִאֹרָי וַאָּגִי יְצִישִׁיתְנִי: ר וֹלְתַתֹּל חַחִים חחיים כתיב בּלְחַנְיד וְהִרְבַּלְתִּי בַנת־יָאנֶרָךְ בָּכַןשְּׂלְשׁתֻּיִרְ וְהַנְּצַלִּיתִיךְ מִתְּיֹךְ

have shown Myself holy through them in the sight of the nations, they shall settle on their own soil, which I gave to My servant Jacob, 26. and they shall dwell on it in security. They shall build houses and plant vineyards, and shall dwell on it in security, when I have meted out punishment to all those about them who despise them. And they shall know that I the LORD am their God. 29 1. In the tenth year, on the twelfth day of the tenth month, the word of the LORD came to me: 2. O mortal, turn your face against Pharaoh king of Egypt, and prophesy against him and against all Egypt. 3. Speak these words: Thus said the Lord GOD: I am going to deal with you, O Pharaoh king of Egypt, mighty monster, sprawling in your channels, who said, My Nile is my own; I made it for myself. 4. I will put hooks in your jaws, and make the fish of your channels cling to your scales; I will haul you

יאָרָיד וִאַת בָּל-דִנַת יִאנִיד בְּקִישְׁקִשׁתֶיד תִּרְבָּק: הּ וּנְטַשְׁתִּיךּ הַמִּדְבָּרָה אִוֹתִּךּ וְאֵתֹ בְּל־דְנַת יִאֹנֶידְ עַל־פְּנֵיְ הַשְּׂדֶה תִּפּוֹל לָא תַאָּםֶף וְלָא תִקָבֵץ לְחַיַת הָאָנֶץ וּלְעוֹף הַשָּׁבֵים נְתַתִּיךּ לְאָכְלָה: וּ וְיִדְעוּ בְּל-יִשְׁבֵי מִצְרַיִם כִּי אָנִי יְהֹוָתְ יַצֵּן הֶיוֹתָם מִשְׁעֵנָת קנה לבית ישָׁרָאֵל: ז בְּתָפְשָׁם בְּךֵּ בַבַּף בכפר כתיב תַּרְוֹץ וּבְּקִנְתְ לָהֶם כְּל־בְּתֵף וּבְהִשְּׁעֲנְם בְּלֵיך תִּשְּׂבֶר וְהַנְּמִבִירתְּ לְהָם בְּלַ־מְתְנִים: ח לָבֹן כָּה אָמַר אָדנְי יֶהוֹּה הִנְנִי מֵבְיא בְּלֵיִהְ חֶּרֶב וְהַבְּרַתִּי מִפֵּהְ אָּדָם וּבְהַמְּה: פ וְהָיִתָּה אֶבֶץ־יִם לִשְׁבָבְים לִשְׁבָבְה וְחָרָבְּה וְיִדְעִּוּ בּר־אַנִי יִהוֹהָ יַעַן אָמַר יִאַר לִי וַאָּנִי עָשִׂיתי: ֹי לָבֶן הִנְנִי אֵלֶיךּ וְאֶלֹ־יִאֹנֵיךּ וְנְתַתִּי אֶת־

up from your channels, with all the fish of your channels clinging to your scales. 5. And I will fling you into the desert, with all the fish of your channels. You shall be left lying in the open, ungathered and unburied: I have given you as food to the beasts of the earth and the birds of the sky. 6. Then all the inhabitants of Egypt shall know that I am the LORD. Because you were a staff of reed to the House of Israel: 7. When they grasped you with the hand, you would splinter, and wound all their shoulders, and when they leaned on you, you would break, and make all their loins unsteady. 8. Assuredly, thus said the Lord GOD: Lo, I will bring a sword against you, and will cut off man and beast from you, 9. so that the land of Egypt shall fall into desolation and ruin. And they shall know that I am the LORD - because he boasted, "The Nile is mine, and I made it." 10. Assuredly, I am going to deal with you and your channels, and I will reduce

אֶרֶץ מִצְרַיִם לְחָרְבוֹת חָרֶב שְׁמְבָּה מִמִּנְרָל קונה וְעַר־נְּכְוּל כְּוּשׁ: יא לָא תִעְבָר־בָּהֹ רָגָל אָדָׁם וָרָגָל בְּהֵמָה לָא תִּצְבָר־בָּה וְלָא תַשֵּׁב אַרְבָּעִים שָׁנְה: יב וְנְתַתַּי אָת־אָּרֶץ ׁ מִצְרַיִם שְׁמְבָּת בְּתוֹךּ | אָרָצִוֹת נְשֵׁמֹוֹת וְעָרֶיהָ בְּתוֹךְ צָרֶים מְחֶרָבוֹת ֹתְהָיֵין, שִׁמְלָה אַרְבָּעִים שָׁנְהָ וְהַפְּצֹתִי אֶת־מִצְרַיִם בַּנּוֹיִם וְזִרִיתִים בָּאַרָצִוֹת: יג כָּי כָּה אָמַר אֲדֹנְי יֵהוֹגָה מִמֶּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקַבּןץ אָת־מִּצְרַיִם מִן־הְעַמִּים אָשֶׁר־נְפַצוּ שְׁמָּה: יר וְשַׁבְתִּי אָת־שְׁבוּת מִצְרַיִם וַהֲשֶׁבֹתִי אֹתָם אֶרֶץ פַּתְרֹוֹם עַל־אֶרֶץ בְּרָרָתָם וְהָיוּ שָׁם מַהְלָבָת שִׁפְּלָה: מו מִן־ הַמַּמְלָבוֹת תְּהָנֶה שִׁפְּלָה וְלְא־תִתְנַשֵּׂא עִוֹד צַל־הַגּוֹיגֶם וְהָּמְשַׁמְתִּים לְבִלְתִּי רְדָוֹת בַּגּוֹיְם:

the land of Egypt to utter ruin and desolation, from Migdol to Syene, all the way to the border of Nubia. 11. No foot of man shall traverse it, and no foot of beast shall traverse it; and it shall remain uninhabited for forty years. 12. For forty years I will make the land of Egypt the most desolate of desolate lands, and its cities shall be the most desolate of ruined cities. And I will scatter the Egyptians among the nations and disperse them throughout the countries. 13. Further, thus said the Lord GOD: After a period of forty years I will gather the Egyptians from the peoples among whom they were dispersed. 14. I will restore the fortunes of the Egyptians and bring them back to the land of their origin, the land of Pathros, and there they shall be a lowly kingdom. 15. It shall be the lowliest of all kingdoms, and shall not lord it over the nations again. I will reduce the Egyptians, so that they shall have no dominion over the

מו וֹלָא יְהָנֶת־עוֹד יְבָׁנִת יִשְּׂרָאֵל יְמִבְשְׁחֹ בֹוְבִיר עָוֹן בִּבְּנוֹתָם אַחֲרֵיהֶם וְיָדֵעוֹּ בִּי אֵנִי אַרֹנָי יָהוֹה: יי וַיִּהִי בְּעָשִׂרִים וָשֶּׁבַע שְׁבְּׁה בְּרָאשׁוֹן בְּאָחֶר לַחְדָשׁ הָיָה דְבַר־יִהוָּה אֵלֵי לָאמִר: יח בֶּן־אָדָם נְבְוּכַדְּרָאצֵּר מֶלֶּהְ־בְּבֶּל הָמֶבִרר אֶת־חֵילוֹ עֲבֹדֶה נְדוֹלָה אֶל־צֹר בְּל־ רָאשׁ מָּקְרָׁח וְבָל־בְּתָף מְרוּשָׂה וְשָׁבְּר לֹא־ הָנָה לָוֹ וּלְחֵילוֹ מִצֹּׁר עַל־הָנְעַבֹּרָה אֲשֶׁר־עָבַר עַּלֵיהָ: ישׁ לָבֵּן כַּה אָמַר אַדּנְיֵ יֵהוֹּה הּנְנִי נֹתֵן לּנְבְוּבַדְרָאצַר מֶלֶהְ־בָּבֶל אֶת־אֶרֶץ מִּצְרָיִם וֹנְאָא הַמּנְה וִשְּׁלֵל שְׁלְלָה וּבְּוֹוַ בִּנְּה וְהָיִתְה שָּׁבֶר לְחֵילוֹ: כּ פִּאָלְתוֹ אֲשֶׁר־עָבַר בְּה נְתַתִּי לוֹ אָת־אֶנֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר עַשׁוּ לִי נְאָם אֲדֹנָי יָהוֹר: כא בַּיִּוֹם הַהֹוּא אַצְּמָיחַ לֶּרֶן לְבֵית nations. 16. Never again shall they be the trust of the House of Israel, recalling its guilt in having turned to them. And they shall know that I am the Lord GOD. 17. In the twentyseventh year, on the first day of the first month, the word of the LORD came to me: 18. O mortal, King Nebuchadrezzar of Babylon has made his army expend vast labor on Tyre; every head is rubbed bald and every shoulder scraped. But he and his army have had no return for the labor he expended on Tyre. 19. Assuredly, thus said the Lord GOD: I will give the land of Egypt to Nebuchadrezzar, king of Babylon. He shall carry off her wealth and take her spoil and seize her booty; and she shall be the recompense of his army. 20. As the wage for which he labored, for what they did for Me, I give him the land of Egyptdeclares the Lord GOD. 21. On that day I will endow the House of Israel with strength, and

בּי־אַנִי יִהְנְה: בִּי־אַנִי יִהְנְה:

בא בירמיה סימן מ"ו

מו יג הַדְּבָר אָשֶׁר דִבֶּר יְהֹוְּה אֶל־ יִרְמִינְהוּ הַנְּבִיא לְבוּא וְבְוּבִיְרָאצִר מֶלְה בָּבֶּל לְתַבִּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם: יד הַגִּיִדוּ בְמִצְרַיִם וְהַשְּׁמִיעוּ בְמִנְהוֹל וְהַשְׁמִיעוּ בִנְף וּבְתַחְפַּנְחֵס אִמְרוּ הִתְיַצֵּב וְהָבֵן לָּךְ כִּי־אָבְלָה חָרֶב סְבִיבֶּיך: מו בַּדְוּעַ נִסְחַף אַבִּירֶיךּ לָא עָבַר כִּי יְהֹנָה הַדָּפְוֹ: מּי הִרָבָה כּוֹאֵל נַם־ נְבַּל אָישׁ אֶל־רֵצִׁהוּ וַיְּאִמְרוּ קוּמָה וֹ וְנְאֵבְה אָל־עַמָּנוּ וְאָל־אָרֶץ מְוֹלַרְתֵּנוּ מִפְּנֵי חָרֶב

you shall be vindicated among them. And they shall know that I am the LORD.

BO

JEREMIAH 46:13-28

46 13. The word which the LORD spoke to the prophet Jeremiah about the coming of King Nebuchadrezzar of Babylon to attack the land of Egypt: 14. Declare in Egypt, proclaim in Midgol, proclaim in Noph and Tahpanhes! Say: Take your posts and stand ready, for the sword has devoured all around you! 15. Why are your stalwarts swept away? They did not stand firm, for the LORD thrust them down; 16. He made many stumble, they fell over one another. They said: "Up! let us return to our people, to the land of our birth, because of the deadly sword." 17. There they called Pharaoh

עַנוּנְת: יי לֵרָאָנ שָׁם פַּרִעָּה מֶלֶּה־מִצְרַיִם שָׁאוֹן הָגָבִיר הַמּוֹצֵר: יח חַי־אָני נָאֵם־הַמָּׁלֶּה יְהֹוָה אָבָאוֹת שָׁמֶוֹ בָּי בְּתְבְוֹר בֶּדְרִים וּכְבַרְמֶל בַּיָּם יִבְוֹא: ישׁ בְּלֵי גוֹלָה עֲשִׁי לָּה יוֹשֶׁבֶת בַת־מִּצְרָיִם כִּי־נֹף לִשֵׁמָּה תְהְיָה וְנִצְּתָה מֵאֵין יוֹשֵׁב: כ עָנְלָה יָפֵּה־פִּיָה מִצְּרָיִם מֶנֶין מִצְּפִוֹן בָּא בָא: כא נַם־שִׂכְרֶיהָ בְקִרְבָּה ֹבְעָּוְלֵי מַרְבֵּׁק בְּרַבַם־הַמָּה הִפְנֶוּ נְסֵוּ יַחְדָּיוֹ לֵא עְּבָּוְרוּ בִּי יוֹם אֵידָם בָּא נְצֵלִיהָם צֵת פְּקַדְתְם: כב קוֹלָה בֹּנְּחָיֵשׁ יִלֵּרָ בִּי־בְחַיִּל יִלֶּכוּ וּבְּקַרְיָּמוֹת בְּאוּ לָה בְּחִשְׁבֵי עֵּצִים: כּג בְּרָתַוּ יַעְּרָהֹ נְאֵם־ יְהֹנָה כִּי לָא יִחָקֵר כִּי רַבּוּ מֵאַרְבָּה וְאֵין לָהֶם מִּסְפֶּר: כר הֹבִישָׁה בַת־מִּצְרָיִם נִתְּנָה בְּרַך עַם־צָּפְוֹן: כה אָמַר יְהוָֹה צְּבָאוֹת אֶלהֵי

king of Egypt: "Braggart who let the hour go by." 18. As I live — declares the King, whose name is LORD of Hosts — as surely as Tabor is among the mountains and Carmel is by the sea, so shall this come to pass. 19. Equip yourself for exile, fair Egypt, you who dwell secure! For Noph shall become a waste, desolate, without inhabitants. 20. Egypt is a handsome heifer — a gadfly from the north is coming, coming! 21. The mercenaries, too, in her midst are like stall-fed calves; they too shall turn tail, flee as one, and make no stand. Their day of disaster is upon them, the hour of their doom. 22. She shall rustle away like a snake as they come marching in force; they shall come against her with axes, like hewers of wood. 23. They shall cut down her forest — declares the LORD — though it cannot be measured; for they are more numerous than locusts, and cannot be counted. 24. Egypt shall be shamed, handed over to the people of the north. 25. The LORD of Hosts,

יִשְׂרָאֵל הִנְגַי פוֹקֵר אֶל־אָמְוֹן מִנֹא וְעַל־פַּרִעֹה וְעַל־מִּצְרַׁיִם וְעַל־אֶלהָיִהְ וְעַל־מְלְבֶיִהְ וְעַל־ פַּרְעֹה וְעַל הַבְּמְחָים בְּוֹ: כו וּנְתַתִּים בְּיֵד לִבַלְּמֵי נַפִּשָּׁם וּבְיֵרֶ וְבְוּבַדְרָאצֵר מֶלֶּהְ־בְּבֶל וּבְרַרֵ זְּבְרָנו וְאַחֲרֵרַ־כֵּן תִּאָבֹן בִּימִרַ־מֵן נָאָם־יִהוָה: כּי וְאַתְּה אַל־תִירָא עַבְרָי יַעֲקֹב וְאַל־תַּחַת יִשְּׂרָאֵל בִּי הִנְנִי מוֹשִׁעֲּךָ מֵרְחוֹק וֹאָת־זַרְעַּרָ מִאֶּרֶץ שִׁבְיָם וְשָׁב וַעָּקוֹב וִשְׁקִם וִשְׁאָבַן וָאֵין בַּוְחָרִיד: כּח אַתְּה אַל־תִּידָא עַבְרָיִי יַנֵּקבׁ נָאָם־יִהנְּה כִּי אִתְּךָ אָנִי כִּי אֶנֶשָּׁה בְלָה בְּבָלְ־תַּנִינֶם | אֲשֶׁר תִנַּחָתִּינֶּר שָׁמְּחָת וְאִתְּרָ לא־אָנֶאֶשֶׁה בָלָה וִיפַרְתִּיךּ לַמִּשְׁפְׁט וְנַקָּה לָא אַנקורּי the God of Israel, has said: I will inflict punishment on Amon of No and on Pharaoh — on Egypt, her gods, and her kings — on Pharaoh and all who rely on him. 26. I will deliver them into the hands of those who seek to kill them, into the hands of King Nebuchadrezzar of Babylon and into the hands of his subjects. But afterward she shall be inhabited again as in former days, declares the LORD. 27. But you, have no fear, My servant Jacob, be not dismayed, O Israel! I will deliver you from far away, your folk from their land of captivity; and Jacob again shall have calm and quiet, with none to trouble him. 28. But you, have no fear, My servant Jacob — declares the LORD — for I am with you. I will make an end of all the nations among which I have banished you, but I will not make an end of you! I will not leave you unpunished, but I will chastise you in measure.

בשלח

בשופטים סימן ד' ובסימן ה' והספרדים מתחילין להלן ותשר דבורה:

ר ר וּדְבוֹרָה אִשְּׁה וְבִיאָה אֵשֶׁת לַפִּידְוֹת הָיא שִׁפְּמָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַהְיא: ה וְיֹהִיא יוֹשֶּׁבֶת תַּחַת־תֹּמֶר דְבוֹרָה בֵּין הָרָבָּוֶה וּבֵין בֵּית־אֵל בְּהַר אָפְרָיִם וַיִּצֵלָוּ אֵלֶיִהְ בְּנֵי יִאָּרָאֵל לַפִּישִׁפְּמ: ו וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרָק בּן־אַבִינֹעַם מִקָּדָשׁ נַבְּתְּלֵי וַתֹּאמֶר אֵלְיוּ הַלְא־צִּנְהַ וֹ יִהֹנְהַ אֶלהֵי־יִשְׂרָאֵל לַדְּ וּבְוֹשֵׁכְתַּ בְּתַר תָבור וֹלְקַחְתָּ נִמְּדֹּ נְצְאֶׁנֶת אֲלָפִּים אִישׁ מִבְּנֵי נַבְּתְּלִי וּמִבְּנֵי וְבִלְוּן: ז וּמְשׁׁבְתִּי אַלֶּיך אָל־נַחַל קִישׁוֹן אֶת־מִיסְרָא שַׁר־צְּבָא יָבִין וָאֶת־רִבְבָּוֹ וָאֶת־הַמוֹנְוֹ וּנְתַתִּיהוּ בִּיָדֶךְ:

BE-SHALACH

For Ashkenazim: JUDGES 4:4-5:31

For Sephardim: JUDGES 5:1-5:31

Deborah, wife of Lappidoth, was a prophetess; she led Israel at that time. 5. She used to sit under the Palm of Deborah, between Ramah and Bethel in the hill country of Ephraim, and the Israelites would come to her for decisions. 6. She summoned Barak son of Abinoam, of Kedesh in Naphtali, and said to him, "The LORD, the GOD of Israel, has commanded: Go, march up to Mount Tabor, and take with you ten thousand men of Naphtali and Zebulun. 7. And I will draw Sisera, Jabin's army commander, with his chariots and his troops, towards you up to the Wadi Kishon; and I will deliver him into your

ח וַיָּאמֶר אֵלֶיתָ בָּלָק אִם־תֵּלְכִי עִמָּי וְתְּלֶכְתִי וְאִם־לָא תַּלְבֶי נִמָּי לָא אֵלֵד: מ וַתֹּאמֶר תָלָד אֵלֵד עִפָּׁד אָפָּם כִּל לֹא תְהָנָת תִּפְאַרִתִּדׁ מַל־הַנָּרָרְ אָשֶׁר אַתָּר הוֹלֵדְ כִּי בְּיַר־אִשְּׁה יִמְכִּר יְהֹוָה אֶת־מִיסְרָא וַתְּקָם דְּבוֹרָה וַתֵּלֶּה מִם־בָּרָק מֶּדִישָׁה: י וַיַּוֹמֵק בָּרָק אָת־וֹבוּלֵן וֹאָת־נַפִּתָּלִי לֶּוֹדִשָּׁה וַיַּעֵל בְּרַנְּלָיו עֲאֶׂרֶת אַלְבֵּי אִישׁ וַתַּעַל נִמָּוֹ דְבוֹרֶה: יא וְחֶבֶר תַּבֵּרָנִי נִפְּרָר מִלַּיִן מִבְּנֵי חֹבָב חֹתֵן מֹשֶׁה וַיֵּטַ אָהֶלוֹ עַר־אֵלוֹן בְּצַעְנַנָּיָם בצענים כתיב אָשֶׁר אָת־קֶדָשׁ: יב וַיַּגָּדוּ לְמִיסְרָא בִּי עָלָה בָּרֶק בָּן־אֲבִינִעַם הַר־תָּבְוֹר: יגּ וַיַּוְעֵּק מִיסְרָא אָת־בְּל־רִבְבֹּוֹ הְשַׁעָ מֵאוֹת רֶבֶב בַּרְזֶּל וְאָת־בָּל־הָעָם אֲשֶׁר אִתְוֹ מֵחְרָשֶׁת הַגּוֹיִם

hands." 8. But Barak said to her, "If you will go with me, I will go; if not, I will not go." 9. "Very well, I will go with you," she answered. "However, there will be no glory for you in the course you are taking, for then the LORD will deliver Sisera into the hands of a woman." So Deborah went with Barak to Kedesh. 10. Barak then mustered Zebulun and Naphtali at Kedesh; ten thousand men marched up after him, and Deborah also went up with him. 11. Now Heber the Kenite had separated from the other Kenites, descendants of Hobab, father-in-law of Moses, and had pitched his tent at Elon-bezaanannim, which is near Kedesh. 12. Sisera was informed that Barak son of Abinoam had gone up to Mount Tabor. 13. So Sisera ordered all his chariots — nine hundred iron chariots and all the troops he had to move from

אָל־נַחַל קישוו: יר וַתּאמֶר יְבֹרָה אֶל־בַּרָק לִוּם כִּי זֶהַ הַיּוֹם אֲשֶׁר נְתַוֹ יְהוֹיָה אֶת־פִיסְרָא בְּיָנֶדְ הַלָּא יְהֹוָה יִצְא לְפָנֶיֶךְ וַיִּרֶד בְּרָכֹן בּוֹר תַּבְוּר וֹאֲמֶּבֶרת אֲלָפֶּים אִישׁ אַחֲרָיו: מו וַיְּנָהָם יִּהנְיה אָת־מִיסְרָא וְאָת־בָּל־הָנֶב וֹאָת־בָּל־הַמַּחֲנֶה לִפִּי־חָרֶב לִפְנֵי בָרָק וַיּיֵרֵד קיִּקְלָ הַמָּרְבְּבָה וַיָּנָם בְּרַנְלְיו: מוּ וּבְרָק בַרַף אַחֲבֵי הָבֶבֶב וִאַחֲבֵי הַמְּחֲבֶי עַך חֲרָשֶׁת תַּנוֹיָם וַיִּפֵּל בָּל־מַחֲנַה מִיסְרָא לְפִי־חֶׁרֶב לָא נִאָּאַר מַר־אָּחֶר: יו וֹמִיסִרָא נָם בְּרַנְּלָּיוּ אָל־אָהֶל יָצֵׁל אֵשֶׁת הֶבֶר הַקֵּינְרְ כִּי שְׁלוֹם בין יָבִין מֶלֶּדְ־חָצׁוֹר וּבֵּין בֻית חָבֶר חַמֵּינִי: יח וַתַּצָּא יָעֵל לִקְרַאת מִיסְרָא וַתְּאמֶר אֵלְיוּ סוּרָה אַרֹנִי סוּרָה אַלַי אַל־תִּירָא וַיָּסַר אַלֶּיהָ

Kishon. Harosheth-goilm to the Wadi 14. Then Deborah said to Barak, "Up! This is the day on which the LORD will deliver Sisera into your hands: the LORD is marching before you." Barak charged down Mount Tabor, followed by the ten thousand men, 15. And the LORD threw Sisera and all his chariots and army into a panic before the onslaught of Barak. Sisera leaped from his chariot and fled on foot 16. as Barak pursued the chariots and the soldiers as far as Harosheth-goiim. All of Sisera's soldiers fell by the sword; not a man was left. 17. Sisera, meanwhile, had fled on foot to the tent of Jael, wife of Heber the Kenite; for there was friendship between King Jabin of Hazor and the family of Heber the Kenite. 18. Jael came out to greet Sisera and said to him, "Come in, my lord, come in here, do not be afraid." So he entered her tent, and

הָאֹהֶלָת וַתְּכַפֵּחוּ בַּשְּׂמִיבְה: יש וַיַּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְּׁקִינִי־נָא מְעַמּ־מַיִם כִּי צְּמֵתִי וַתִּפְתַּח אָת־נָאוד הֶחְלָב וַתִּישְׁקָהוּ וַתְּכַפֵּחוּ: כּ וַיֵּאבֶּר אַלֶּיהָ עֲמָד פֶּתַח הָאָהֶל וְהָיָה אִם־אִּישׁ יָבֹא וּשְׁאֵלֵך וָאָמַר הַיִשׁ־פָּה אָישׁ וְאָמַרִת אָין: כא וַתִּלָח יָעֵל אֵשֶׁת־חֶבֶר אֶת־יִתַר הָאֹהֶל וַתְּשֶׂם אֶת־הַמַּקֶבֶת בְּיָדָה וַתְּבְוֹא אַלִיוֹ בַּלָּאט וַתִּתְקַע אֶת־הַיָּתֵר בְּרַקְּתוֹ וַתִּצְנַח בָּאָרֶץ וְהְוּא־נִרְדָם וַיָּעַף וַיְמְתֹּ ַכב וָהִנֵּה בָרָק רֹדֵף אָת־סִיסִרָא וַתַּצֵּא יָעֵל לַלְרָאתוֹ וַתְּאמֶר לֹוֹ לֵךְ וְאַרְאֶּךְ אֶת־הָאִישׁ אַשֶּׁר־אַתָּה מִבַּקֵשׁ וַיָּבָא אֵלֶיהָ וְהִנֵּה סִיסְרָא נֹפֵל מַת וְהַיָּתֶר בְּרַקְּתְוֹ: כּג וַיַּבְנַעֻ אֱלֹהִים בַּיוֹם הַהֹוּא אָת יָבִין מֶלֶה־בְּנְעֵן לִבְּנֵי בְּנֵי she covered him with a blanket. 19. He said to her, "Please let me have some water; I am thirsty." She opened a skin of milk and gave him some to drink; and she covered him again. 20. He said to her, "Stand at the entrance of the tent. If anybody comes and asks you if there is anybody here, say 'No."" 21. Then Jael wife of Heber took a tent pin and grasped the mallet. When he was fast asleep from exhaustion, she approached him stealthily and drove the pin through his temple till it went down to the ground. Thus he died. 22. Now Barak appeared in pursuit of Sisera. Jael went out to greet him and said, "Come, I will show you the man you are looking for." He went inside with her, and there Sisera was lying dead, with the pin in his temple. 23. On that day God subdued King Jabin of Hazor before the Israelites. 24. The hand

יֹאָרָאֵל: כר וֹשִׁלָּה יַדְ בְּנֵירִיּאַרָאֵל כר וַתִּלָּה יַדְ בְּנֵירִייִּאַרָאֵל וָקִשָּׁה עַל יָבִין בֶּלֶּה־בְּנָעֵן עַד אֲשֶׁר הִבְּיתוּ אָת יָבֶין מֶלֶּה־בְּנְעַן: (כאן מתחילין הספרדים) ת א וַתְּשׁר דְבוֹלָה וּבְרָק בֶּן־אֲבִיגְשַׁם בַּיָוֹם הַהָּוּא לֵאמְר: בּ בִּפְרָעַ פְּרָעוֹת בִּישְׂרָאֵל בְּהַתְנַהֵּב עָם בְּרָכִוּ יְהֹנְה: גּ שִׁמְעִוּ מְלָבִים הַאָזיָנוּ רְזְנִיֶם אָנֹכִי לַיְהֹנָה אָנֹכִי אָשִׁירָה אָזַמֵּר לַיהֹנָה אָלהֵי ישִׂרָאֵל: ר יְהֹנָה בְצִאתְּבֶּ מִשִּׂעִיר בְצַעְּדָּךְ מִשְּׁרֵה אֱדֹוֹם אֶרֶץ רָעְּשָׁה נִם־שָׁלֵים נְשָׁפוּ נַם־עָּבִים נְטִּפוּ בָּם־עָבִים נִטְפוּ לְיִם: הּ הָרָים בְּוֹלָה מִפְּנֵר יִהֹנְתְ זֶה סִינַׁי מִפְּנֵי יִהֹנְה אֱלֹהֵי יִאָרָאֵל: ו בִּיבֵי יִשִׁמְנַרַ בָּן־נְצַנְת בִּיבֵי יָצֵׁל חָדְלָּנ אָרָחִוֹת וְהְלְבֵי נְתִיבׁוֹת וֵלְבֵּנ אָרָחִוֹת גֿבּללָכּלְנִת: זּ טִוֹבְגַּנִ פֹּבֹוֹן בִּיֹאָבָאַלְ טִבֻּענּ of the Israelites bore harder and harder on King Jabin of Canaan, until they destroyed King Jabin of Canaan. [Sephardim Start] Here] 5 1. On that day Deborah and Barak son of Abinoam sang: 2. When locks go untrimmed in Israel, when people dedicate themselves—Bless the LORD! 3. Hear, O kings! Give ear, O potentates! I will sing, will sing to the LORD, will hymn the LORD, the God of Israel. 4. O LORD, when You came forth from Seir, advanced from the country of Edom, the earth trembled; the heavens dripped, yea, the clouds dripped water, 5. the mountains quaked—before the LORD, Him of Sinai, before the LORD, God of Israel. 6. In the days of Shamgar son of Anath, in the days of Jael, caravans ceased, and wayfarers went by roundabout paths. 7. Deliverance ceased,

עַר שַׁלַּמְתִּי דָבוֹרָה שַׁקַמְתִי אָם בִּישְׂרָאֵל: ח יִבְחַר אֱלֹהָים חֲדָשִׁים אָז לָחֶם שִׁנְּרִים בְּגֵּן אִם־יֵרְאָּה וָרֹימַח בְּאַרְבָּעִים אֶלֶף בִּישְּׂרָאֵל: ם לִבִּי לְחְוֹקְקֵן יִשְּׂרָאֵל הַמְּתְנַדְּבָים בָּעָם בַּרְכָּוּ יְהֹנְה: י רְכְבֵל אֲתנוֹת צְחֹרוֹת יְשְׁבֵי מַל־מִדְין וְהְלָבֵי מַל־הָרָה מִּיחוּ: יא מִפּוֹל מְחַצְצִים בֵּין מַשְּׁאַבִּים שָׁם יִתַנּוּ צִּדְקוֹת יָהוָה צִּרְקֹת פִּרְזוֹנִוֹ בְּיִשְׂרָאֵל אָן יִרְרָוּ לַשְּׁעֲרָים עַם־יְהֹוְה: יב עוּרֵי עוּרִי דְבוֹלָה עורי עורי דַּבָּרִי־יִאֶיר קוּם בָּרָק וְיִשְׁבִּיך בּן־אָבינְעַם: יג אָז יִרַד שָׂרִיד לְאַדִּירָים עָם יְהוָּה יִרַד-לִי בַּגִּבּוֹרִים: יד מִנְּיַ אֶפְּרַיִם אָרִשָׁם בּגִבְּבָלֵק אַחֲרֶרְּ בִּנְיָמֵין בּגִבְּבָלֵּרְ הִנְּי בְּבִיר יָרָדוּ מְחַקְּלִים וּמִּוּבוּלֵוְ מְשָׁבִים בְּשֵׁבִם

ceased in Israel, till you arose, O Deborah, arose, O mother, in Israel! 8. When they chose new gods, was there a fighter then in the gates? No shield or spear was seen among forty thousand in Israel! 9. My heart is with Israel's leaders, with the dedicated of the people—Bless the LORD! 10. You riders on tawny she-asses, you who sit on saddle rugs, and you wayfarers, declare it! 11. Louder than the sound of archers, there among the watering places let them chant the gracious acts of the LORD, His gracious deliverance of Israel. Then did the people of the LORD march down to the gates! 12. Awake, awake, O Deborah! Awake, awake, strike up the chant! Arise, O Barak; take your captives, O son of Abinoam! 13. Then was the remnant made victor over the mighty, the LORD's people won my victory over the warriors. 14. From Ephraim came they whose roots are in Amalek; after you, your kin Benjamin; from Machir came down leaders, from Zebulun

םִשְר: מוּ וֹאָבֹר בֹּיאָמבֹר מִם-נִבֹּרְ מִם-נִבֹּרְה וֹיאָמבֹר בֵּן בָּלָק בָּאָמֶק אָצַּרֶח בְּרַגְּלֵיו בִּפְלַגּוֹת ראוּבְן וְּרֹלִים חִקְּקִי־לֵב: מּוֹ לָמָה יָשַׁבְתְּ בֵּין הַמִּשְׁבְּתִׁים לִשְׁמִעׁ שְׁרְקוֹת עֲדְרִים לִפְּלַנְּוֹת רְאוּבֹן נְּדוֹלִים חִקְרֵי־לֵב: יו נִּלְעַּׁד בְּעֵבֶר בַיַרְבֵּן שָׁבֵּן וְדָּן לָפָה יָגִוּר אָנִיִות אָשֵׁר יָשֵׁב לְחוֹף יַמִּים וְעַל־מִפְרָצָיו יִשְׁכְּוֹן: יח וְבִלֹּוּן מַם חַבֶּף נִפִּשָׁוֹ לָמִוּת וְנַפְּתְּלֵי עַל מְרוֹמֵי שְּׁבֶר: יש בָּאוּ מִלְכִים נִלְּחָמוּ אָז נִלְחֲמוּ בֹּלְבֵי כְנַעַן בְּתַעְנַךְ עַלֹּ־מֵי מְנִדְּוֹ בָּצַע בֶּטָף לא לָלְחוּ: כ מִן־שָׁמַיִם נִלְחָמֵוּ הַבְּוֹבְבִים מִמְּסִלּוֹתָם נִלְחֲמָוּ עֵּם־מִיסְרָא: כא נַחֲל קישוֹן וּנְרָפָּׁם נַתַל קְרוּמָים נַתַל קישׁון תִּרְרָכִי נַפְּשִׁי עוֹ: כב אָן הָלְמִוּ עִּקְבִי־מְוּם מְדַהַרָוֹת הַהַרְוֹת

such as hold the marshal's staff. 15. And Issachar's chiefs were with Deborah; as Barak, so was Issachar—rushing after him into the valley. Among the clans of Reuben were great decisions of heart. 16. Why then did you stay among the sheepfolds and listen as they pipe for the flocks? Among the clans of Reuben were great searchings of heart! 17. Gilead tarried beyond the Jordan; and Dan why did he linger by the ships? Asher remained at the seacoast and tarried at his landings. 18. Zebulun is a people that mocked at death, Naphtali — on the open heights. 19. Then the kings came, they fought: the kings of Canaan fought at Taanach, by Megiddo's waters — they got no spoil of silver. 20. The stars fought from heaven, from their courses they fought against Sisera. 21. The torrent Kishon swept them away, the raging torrent, the torrent Kishon. March on, my soul, with courage! 22. Then the horses' hoofs pounded as headlong

אַבּירָיו: כּג אַוֹרוּ מֵרוֹז אָמַר מַלְאַדְּ יְתֹוָה אָרוּ אָרָוֹר יְשְׁבֶּיִהְ כֵּי לֹא־בָּאוֹ לְעָוְרַת יְהֹוְה לְצָוֹרָת יְהֹנָה בַּנִבּוֹרִים: כר תְּבֹרָה מִנְּיִשׁים יָעֵל אֵשֶׁת חֶבֶר הַקּינִי מִנְיִשִים בָּאָהֶל תִּבֹרְדִּ: כה מַיִם שָׁאַל חָלָב נְתָנְה בְּמֵפֶל אַדִּירִים עַלְרִיבָּׁר חָלָאָר: כּוּ יָּדָׁהְ לַיָּעַר תִּאְּקַּחְנְּה וְימִינָהְ לְהַלְמֵוּת נְצַמֵּלִים וְהָלְמָה סִיסְרָא אָחֲקָה ראשׁוֹ וּאֲחֲצָה וְחֶלְפָּה רַאְשׁוֹ וּאֲחֲבָה וְחֶלְפָּה רַאִּשׁוֹ רֹּנְהָיהַ בָּרַע נָפַּל שָׁבָּר בֹּין רַנְּנָיהָ בָּרַע נְפָׁל בּאָשֶׁר בָּרַע שָׁם נָפַּל שְׁרְוּד: כח בִּעַר הַחַלּוֹן נִשְּׁלְבָּר וַתִּיבֵּב אֵם מִיסְרָא בִּעַד הָאָשְׁנָב בַּהוּעַ בּיִשֶּׁשׁ רִבְבּוֹ לְבׁוֹא מַרְוּעַ אֶחֶרוּ פְּּעֲמֵי בַרְבְּבוֹתְיוֹ: כִּשׁ חַבְּמָוֹת שָּׂרוֹתֶיִהְ תַּנְגַנְנְּה אַף־ הָיא תִּישִׁיב אֲבֶרֶיהָ לְהֹּ: ל הַלֹא יִבְּאָוּ יְחַלְּקוּ galloped the steeds. 23. "Curse Meroz!" said the angel of the LORD. "Bitterly curse its inhabitants, because they came not to the aid of the LORD, to the aid of the LORD among the warriors." 24. Most blessed of women be Jael, wife of Heber the Kenite, most blessed of women in tents. 25. He asked for water, she offered milk; in a princely bowl she brought him curds. 26. Her [left] hand reached for the tent pin, her right for the workmen's hammer. She struck Sisera, crushed his head, smashed and pierced his temple. 27. At her feet he sank, lay outstretched, at her feet he sank, lay still; where he sank, there he lay — destroyed. 28. Through the window peered Sisera's mother, behind the lattice she whined: "Why is his chariot so long in coming? Why so late the clatter of his wheels?" 29. The wisest of her ladies give answer; she, too, replies to herself:

הַאָּרָץ אַרָּבְּגִּים שִׁנְּה: יְהַנְּה וְאִהְבָּיוֹ בְּצִאת הַשָּׁמָשׁ בּוְּבְרָתוֹ וַתִּשְׁלָשׁ יְבִּוֹּת וְאִבְּרִי שְׁלָל צִבְעִים רִקְמָה בָּנְבִר שְׁלַל צְבָעוֹ יְהַנְּה וְאִבְּל בְחַם רַחֲמָתֹים לְרָאשׁ בָּּבְר שְׁלַל צְבְעִים יְהַנְּיִל רַחַם רַחֲמָתִים לְּרָאשׁ בָּּבְר שִׁלַל צְבְעִים יְשְׁלָּל רַחַם רַחֲמָתִים לְרָאשׁ בָּּבְעִים יִשְּׁנָה

יתרו בישעיה סימן ו', ט'

 30. "They must be dividing the spoils they have found: a damsel or two for each man, spoil of dyed cloths for Sisera, spoil of embroidered cloths, a couple of embroidered cloths round every neck as spoil." 31. So may all Your enemies perish, O LORD! But may His friends be as the sun rising in might! And the land was tranquil forty years.

YITRO

For Ashkenazim: ISAIAH 6:1-7:6; 9:5-6

For Sephardim: ISAIAH 6:1–13

6 1. In the year that King Uzziah died, I beheld my Lord seated on a high and lofty throne; and the skirts of His robe filled the Temple. 2. Seraphs stood in attendance on Him. Each of them had six wings: with two he covered his face, with two he covered his legs, and with two he would fly. 3. And one would call to the other, "Holy, holy, holy! The

יְהוָה צְּבָאִוֹת מְלֹא בָל־הָאָרֶץ בְּבוֹרְוֹ: ד וַיְּנָעוּ אַמְוֹת הַסִּפִּים מִקוֹל הַקּוֹרֶא וְהַבַּיִת יִמְּלֵא בְּאָלֵי ה וָאכֵּר אוֹי־לִי בִי־נִרְבִיתִי בִּי אַישׁ מְּמֵא־שָׁבְתֹים אָנִבִי וּבְתוֹך עַם־מְאַ שִּׂבְּתִים אָנֹכָי ישֵׁב כַּי אָת־הַמֶּלֶךְ יְהֹנָה צְבָאוֹת רַאוּ מִנְנִי: וּ זַיִּנֶּף אֵלֵי אֶחָר מִן־הַשְּׂרָפִּים וּבְיָרֻוֹ רֹּבְּפָּת בְּמָּלְקְחַׁיִם לְקַח מִצֵּל תַּמִּוֹבֵח: ז וַיַּבַּע עַל־פָּׁר וַלּאמֶר הִנֵּה נְנַע זֶה עַל־שִּׂפָתֵיך וְסָר יַנוֹנֶדְ וְחַמָּאתָךָ תִּכָפָּר: ח וַאֵּשִׁמַע אֵת־קוֹל אַדֹנָי אֹמֶר אָת־מָי אָשְׁלַח וּמֵי יֵלֶדְ־לָנוּ וָאִמֵּך עֹנְינֹ, אָּלָעוֹנִי; פּ וַיְּאַמֶּר לָבּ וֹאָמַרַעַּ לָּגָּרם עֹנִּיע יִאִּמְעַּר שָׁמוֹעַ וְאַל־תְּבִינוּ וּרְאָוּ רָאָוֹ וְאַל־ מֹבֶעוּ: י הַשְּׁמֵן לֵב-הָעָם הַנָּּה וְאָוְנְיֵו הַבְּבֵּר וְצִינְיוֹ הָשַׁעִ פָּן־יִרְאֶּה בְצִינִיו וּבְאַוְנַיוֹ יִשִׁבַע

LORD of Hosts! His presence fills all the earth!" 4. The doorposts would shake at the sound of the one who called, and the House kept filling with smoke. 5. I cried, "Woe is me; I am lost! For I am a man of unclean lips and I live among a people of unclean lips; yet my own eyes have beheld the King LORD of Hosts." 6. Then one of the seraphs flew over to me with a live coal, which he had taken from the altar with a pair of tongs. 7. He touched it to my lips and declared, "Now that this has touched your lips, your guilt shall depart and your sin be purged away." 8. Then I heard the voice of my Lord saying, "Whom shall I send? Who will go for us?" And I said, "Here am I; send me." 9. And He said, "Go, say to that people: 'Hear, indeed, but do not understand; see, indeed, but do not grasp.' 10. Dull that people's mind, stop its ears, and seal its eyes—lest, seeing with its eyes and hearing with its ears, it also grasp with its

וּלְבָבְוֹ יָבְין וָשָׁב וְרָפָא לְוֹ: יא וָאִלֵּר עַר־מְתֻּי וִשְׁבְּר וְהָיְתָה לְבָעֵר בְּאֵלֶה וְהָאָרִם מֵצִּיְרם מֵצִין הְשָׁבָּה וְהָיִתָה לְבָעֵר בְּאֵלֶה וְהָאָרָם וְהָאָרָם וְרַבָּה הְשָׁלֶבְה וְהָיְתָה לְבָעֵר בְּאֵלֶה וְבְּהְלֹח אֲשֶׁר הְשָׁכָת מַצֶּבְרת בְּקרים וְהָאָרָם וְהָאָרָם וְרַבְּה וְשְׁיִרִיִּה וְמִוֹד בְּהֹ עֲשִׂיריִיָּה המיימין הספרדים)

ז א וִיְהִי בִּנוֹעַ עֲצִי־יֻעֵר מִפְּנִי־רְוּחַ: גּ וַיְּאֹמֶר בְּוֹר ֹנִאִּמֹר נָחָה אֲרָם עַלְּהְיִנִּע יְבְּנִי בְּנִיתְ בְּוֹר ֹנִאִּמֹר נָחָה אֲרָם עַלְיִהִּי בּ וַיָּנַּע לְבָּבוֹ בְּוֹר ֹנִאִמֹר נְחָה אֲרָם עַלְיִהִי בּ וַיְּנַּע לְבָבוֹ הְלְבַב עַמִּוֹ בְּנִוֹעַ לְבָבוֹ לְבִיתְ זֹיִלְ לֵאמֹר נָחָה אָרָם עַלְיִהְי בִּינִע לְבָבוֹ זֹיִנְ לֵאמֹר נָחָה אָרָם עַלְּהְיָתִי בְּיִלְיִם וַיְּנַע לְבְבוֹי mind, and repent and save itself." 11. I asked, "How long, my Lord?" And He replied: "Till towns lie waste without inhabitants and houses without people, and the ground lies waste and desolate—12. For the LORD will banish the population—and deserted sites are many in the midst of the land. 13. "But while a tenth part yet remains in it, it shall repent. It shall be ravaged like the terebinth and the oak, of which stumps are left even when they are felled: its stump shall be a holy seed." [Sephardim Stop Here]

7 1. In the reign of Ahaz son of Jotham son of Uzziah, king of Judah, King Rezin of Aram and King Pekah son of Remaliah of Israel marched upon Jerusalem to attack it; but they were not able to attack it. 2. Now, when it was reported to the House of David that Aram had allied itself with Ephraim, their hearts and the hearts of their people trembled as trees of the forest sway before a wind. 3. But the

יָהֹנָה אֶל־יִשׁיְנְיָהוֹ צֵא־נָא לִקְרֵאת אָלְז אַלְּה וּשְׁאֶר יָשׁוּב בְּנֶךְ אֶל־קְצֹּה תִּעְּלַת הַבְּרֵבְ הָעֶלְיוֹנְה אֶל־מְסִלַּת שְּׁבֵּה כוֹבֵם: ר וְאָבַרְתָּ אַלָּיו הִשָּׁמֵר וְהַשְּׁלֵם אַל־תִּירָא וּלְבְּבְּךְ אַל־ יַרַׁךְ מִשְׁנֵי זַנְבֻוֹת הָאוּהֵים הְאֲיֵׁבִים הָאֵלֶה בְּחֲרִי־אֵּף רָצִין וַאָּרָם וּבֶּן־רִמַלְיָהוּ: הּ יַּעַן בּר־נִצֵּץ עָּלֶרָה אָרָם רָעָה אֶפְּרֵים וּבֶּן־רָמַלְיָהוּ לאמר: ו גַנְצֶלֶה בִיהוּדָה וּנְקִיצֶּנְה וְנַבְקּצֵנְה אַלֵינוּ וְנַמְּלִרְּךְ מֶּלֶבְּ בְּתוֹלָה אֵת בֶּן־מְּבְאַלּ: ש ה בּי־נֹלֶב נְלַב-לָנוּ בוֹ נִשַּוֹ-לָנוּ וֹעִבּי תַמִּשְׂרָה עַל־יִשִּׁבְמֵוֹ וַיִּקְרָא יִשְׁמוֹ בֶּּלֶא יוֹעֵץ ֹ אַל גּבּוֹר אָבִי־עַד שַׂר־שָׁלוֹם: וּ לְמַרְבָּה לםרבה כתיב הַמִּשְׂרָה וּלְשָׁלְוֹם אֵין־לֵץ עַל־ בִּפֵא דָוִד וְעַל־מַמְלַכְתֹּוֹ לְּהָבֶין אֹתָה וְּלְפַאֲדָה LORD said to Isaiah, "Go out with your son Shear-jashub to meet Ahaz at the end of the conduit of the Upper Pool, by the road of the Fuller's Field. 4. And say to him: Be firm and be calm. Do not be afraid and do not lose heart on account of those two smoking stubs of firebrands, on account of the raging of Rezin and his Arameans and the son of Remaliah. 5. Because the Arameans—with Ephraim and the son of Remaliah—have plotted against you, saying, 6. 'We will march against Judah and invade and conquer it, and we will set up as king in it the son of Tabeel,' 9 5. For a child has been born to us, a son has been given us. And authority has settled on his shoulders. He has been named "The Mighty God is planning grace; The Eternal Father, a peaceable ruler" — 6. In token of abundant authority and of peace without limit upon David's throne and kingdom, that it may בְּמִשְׁפָּט וּבִצְּדָקָה מֵעֲמֶה־וְאת:

משפטים

בירמיה סימן ל"ד, ל"ג בשבת פ' שקלים מפטירים של שקלים אפילו אם הוא ר"ח או ערב ר"ח, ראה להלן.

לר ח הַבָּבֶר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ בִּרְית אָת־שַבְּרוֹ הַאָּשִׁר בִּרְוֹּשְׁלֵּח אָישׁ אֶת־שַבְּרוֹ הְאָיִם לְבִלְתִּים לְבִלְתִּים לְבִלְתִּים לְבִלְתִּי שֵּבְרּ־בָּבְּם לְבִלְתִּי עֲבָר־בָּבְם לְבִלְתִי עֲבָר־בְּבְם לְבִלְתִי עְבְּרִי וְהְעִּבְרִי, תְּבְּבִי עִּבְרִי, תְבִּבְרִי, תְבְּבְרִי, תְבְּבְרִי, תְבְּבְרִי, תְבְּבְרִי, עֲבָר־בְּבְּם לְבִלְתִי עִבְּרִי, תְבְּבְרִי, תְבְּבְרִי, תְבְּבְרִי, תְבְּבְרִי, תְבְּבְרִי, תְבְּבְרִי, תְבְּבְרִי, תְבְּבְרִי, הְבִּבְרִי, תְבְּבְרִי, הְבִּבְרִי, תְבְּבְרִי, הְבִּבְרִי הְבְּבְרִי, הְבִּבְרִי, תְבְּבְרִי, הְבִּבְרִי, הְבִּבְרִי, הְבִּבְרִי, הְבִּבְרִי, הְבִּבְרִי, הְבִּבְרִי, הְבִּבְרִי, הְבְּבְרִי, הְבִּבְרִי, הְבְּבְרִי, הְבִּבְרִי, הְבִּבְרִי, הְבִּבְרִי, הְבְּבְרִי, הְבִּבְרִי, הְבְּבְרִי, הְבִּבְרִי, הְבְּבְרִי, הְבְּבְרִי, הְבְּבְרִי, הְבְּבְרִי, הְבְּבְרִי, הְבְּבְרִי, הְבְּבְרִי, הְבִּבְרִי, הְבְּבְרִי, הְבְּבְרִיי, הְבְּבְרִיי, הְבְּבְרִיי, הְבְּבְרִי, הְבְּבְרִיי, הְבִּבְּרִיי, הְבְּבְרִיי, הְבְּבְרִיי, הְבְּבְירִי, הְבְּבְּרִיי, הְבְּבְרִיהְישְׁבְּבְייִיהְישְּבְבְיים בְּבְּרִיתְ הְבְּבְירִיתְ הְבְבְּרִיתְיים לְבִּבְרְתִי בְּבְרִיתְיים לְבְבְּרְתִיים לְבְלְתְּיִים בְּבְרִיתְי הְבְּבְירִיה הְבְּבְירִיה הְבְּבְירִיה הְבְּבְיית הְבְּבְיים בְּבְּבְירִית הְבְּבְיים בְּבְּרִיתְי הְבְבְיבְיים בְּבְּרִיתְי הְבְּבְּבְיים בְּבְּיתְיים לְבְבְּבְירִיהְישְּבְבּרְיתְי הְבְּבְּבְירִיתְיים בְּבְבְרִיתְיים בְּבְבְרִיתְי בְּבְּבְירִיהְישְבְבּבְירוּיתְיים בְּבְבְּבְּבְיבְים בְּבְּבְירוּיהְישְבְבְּבְירִייהְישְבְבּבְירְיישְבְּבְבְירִיהְיים בְּבְּבְיב

be firmly established in justice and in equity now and evermore. The zeal of the LORD of Hosts shall bring this to pass.

MISHPATIM

(When Mishpatim Coincides With the Parshat Shekalim, See "Haftarot for Special Sabbaths, Festivals and Fast Days")

JEREMIAH 34:8-22; 33:25-26

34 8. The word which came to Jeremiah from the LORD after King Zedekiah had made a covenant with all the people in Jerusalem to proclaim a release among them—9. that everyone should set free his Hebrew slaves, both male and female, and that no one should keep his fellow Judean enslaved. 10. Everyone, officials and people, who had entered into the covenant agreed to set their male and female slaves free and not keep

וֹבָבר־בָּם עִוֹר וֹיִשְׁמִעוּ וֹיִשְׁלְתוּ: יא וַיִּישׁוּבוּוֹ אַחָרֵי־בֹּן וַיָּשִׁבוּ אָת־הָנְצַבְרִים וְאָת־הַשְּׁפְּחׁוֹת אַשֶּׁר שִׁלְּחָוּ חָבְּשִׁים וַיִּכְבִּשׁוּם ויכבישום כתיב לַנְצַבְרָים וֹלִישְׁפְחְוֹת: יב וֹוִהֵי דְבַר־יִהוָֹה אֶל־ יִרְמִיָּהוּ מֵאֵת יִהוָּה לֵאמְר: יג בְּה־אָמֵר יָהוָדָה אָלהֵר יִשִּׂרָאֵל אָנֹבִי בְּרַתִּי בְרִית אָת־אַבְוֹתִיבֶּם בְּיוֹם הְוֹצִאֵי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית זְצַבָּרִים לֵאמְר: יד מִקֵץ שֶׁבַע ישָׁנִים הְשַׁלְּחוֹ אִישׁ אֶת־אָחִיו הְעִבְרִי אֲשֶׁר־ יפָבר לְדָּ וְצַבְּרָדְ שֵׁשׁ שִׁנִים וְשִׁלַחְתִּוֹ חְפִּשִׁי מִנּמָר וְלֹא־שָׁמְעַר אֲבְוֹתֵיכֶם אַלֵּי וְלָא הִשָּׁר אָת־אָוֹנְם: מּוּ וַתְּאָׁבוּ אַתָּם הַיּוֹם וַתְּאָבוּ אָת־הַיָּשָׁר בְּצִינַי לִקְרָא דְרָוֹר אָישׁ לְרֵצֵּחוּ וַתִּבְרָתָוּ בִרִית לְפָנֵי בַּבַּיִת אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי them enslaved any longer; they complied and let them go. 11. But afterward they turned about and brought back the men and women they had set free, and forced them into slavery again. 12. Then it was that the word of the LORD came to Jeremiah from the LORD: 13. Thus said the LORD, the God of Israel: I made a covenant with your fathers when I brought them out of the land of Egypt, the house of bondage, saying: 14. "In the seventh year each of you must let go any fellow Hebrew who may be sold to you; when he has served you six years, you must set him free." But your fathers would not obey Me or give ear. 15. Lately you turned about and did what is proper in My sight, and each of you proclaimed a release to his countrymen; and you made a covenant accordingly before Me in the House which bears My name. 16. But

עַלְיוֹ: מּי וַתְּאָבוּ וַתְּחַלְּלֵוּ אֶת־יִשְׁלִי וַתְּשׁבוּ אַישׁ אָת־עַבְרּוֹ וְאָישׁ אָת־שִׁפְּחָתוֹ אֲשֶׁר־ אַלַּחָתֶּם חָפִּאָים לְנַפְּאָמֵם וַתִּבְּבְּשֵׁוּ אִלָּם לְהָנִוֹת לָבֶׁם לַאֲבָדִים וְלִישְׁבְּחְוֹת: יו לָבֵן בְּה־ אָמֵר יָהוָה אַתָּם לא־יִשְׁמַנְתָּם אֵלֵי לִקְרָא רְרוֹר אִישׁ לְאָחָיו וְאִישׁ לְרֵצֵּהוּ הִנְנְי קֹרֵא לָבֶם דְרוֹר נְאָם־יִתֹנָה אֶל־תַחֶּרֶב אֶל־תַהֶּבֶר וְאֶל־הָרְעָׂב וְנְתַתִּי אֶתְבֶם לְזִיְעֲוֹה לזועה כתיב לְכָל מַמְלְכָוֹת הָאָבֶץ: יח וְנְתַתִּי אֶת־הָאֲנָשִׁים הְעִּבְרִים אֶת־בְּרִתִּי אֲשֶׁר לְא־הֵלִימוּ אֶת־ רַבְרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר בְּרָתוּ לְפָנֵי הָצֵּנֶל` אָשֶׁר בְּרָתוּ לִשְׁנִים וַיְּעֵבְרָוּ בֵּין בְּתְרָיוּ: ره هٔرد ندبید نهٔدر ندبهٔ کِن سَفْدندر וְהַבְּהָנִים וְכָל עַם הָאָבֶץ הָעְּבְרִים בֵּין בִּתְרֵי now you have turned back and have profaned My name; each of you has brought back the men and women whom you had given their freedom, and forced them to be your slaves again. 17. Assuredly, thus said the LORD: You would not obey Me and proclaim a release, each to his kinsman and countryman. I proclaim your release — declares the LORD — to the sword, to pestilence, and to famine; and I will make you a horror to all the kingdoms of the earth. 18. I will make the men who violated My covenant, who did not fulfill the terms of the covenant which they made before Me, [like] the calf which they cut in two so as to pass between the halves: 19. The officers of Judah and Jerusalem, the officials, the priests, and all the people of the land who passed between the halves of the

דְּצֵגֶלֹ: כּ וְנְתַתִּי אוֹתָם בְּיַרַ אִיְבִיהֶׁם וּבְיַךְ מְבַקִּשֵׁי נִפִּשָׁם וְהָיִתָּה נִבְלָתָם לְבַּאֲבֶׁל לְעִוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֶתַת הָאָרֶץ: כא וָאָת־צִּרְלְּהוּ בֶּלֶּהְ־יִהוּדָה וְאֶת־שְּׂרִיו אָתֵן בְּיַרַ אִיְבִיהֶם וּלְנֻץ מְבַלְּוֹשֵׁי נַפִּשָׁם וּלְנִד חֵיל מֶלֶּה בְּבֶּל הָעֹלָים מִּצְלֵיכֶם: כב הִנְנִי מְצַנִּה נְאָם־יְהֹנָה וָהֵישָּׁבוֹתִים אֶל־הָעָיר הַוּאת וְנִלְחֲמִוּ עָלֶיהָ וּלְבָרוּהָ וּשְּׂרָפָּהָ בָאֵשׁ וְאֶת־עָּרֵי יְהוּדָה אֶתֵן יְשְׁמָקֶה מֵאֵין ישֵׁב: לג כה כַּה אָמַר יְהוְּה אִם־לָא בְרִיתִי יוֹבְוֶם וָלָיִלָה חֻקּוֹת שָׁבַיִם וָאָרֶץ לֹא־שָׂמְתִי: כּו נַּם־וֶרַע יַּנְצַקוֹב וְדָוֹד עַבְרִי אָמְאַם מִקַּחַת מִזַּרְעוֹ מְשְׁלִים אֶל־זָרַע אַבְרָהָם יִשְּׁחָק וְיִצְקָב בִּי־אָשׁיב אשוב כתיב אָת־שָׁבוּתָם וִרְחַמִּתִּים:

calf 20. shall be handed over to their enemies, to those who seek to kill them. Their carcasses shall become food for the birds of the sky and the beasts of the earth. 21. I will hand over King Zedekiah of Judah and his officers to their enemies, who seek to kill them — to the army of the king of Babylon which has withdrawn from you. 22. I hereby give the command — declares the LORD — by which I will bring them back against this city. They shall attack it and capture it, and burn it down. I will make the towns of Judah a desolation, without inhabitant. 33 25. Thus said the LORD: As surely as I have established My covenant with day and night—the laws of heaven and earth—26. so I will never reject the offspring of Jacob and My servant David; I will never fail to take from his offspring rulers for the descendants of Abraham, Isaac and Jacob. Indeed, I will restore their fortunes and take them back in love.

תרומה

במלכים א' סימן ה', ו'

ת כי וַיְהֹנָה נְתַּן חָבְמָה לִשְׁלֹמֹה בְּאֲשֶׁר בּבֶּר־לְוֹ וַיְהֵי שָׁלִם בַּין חִירָם וּבֵין שָׁלֹמה וַיִּבְרָתִּוּ בְרָית שְׁנֵיהֶם: כּי וַיַּעֵל הַמָּלֶך שְׁלֹבֶוֹה מַם מִבְּל-יִשִּׂרְאֵל וַיִּהֵי הַמַּם שְׁלִשִׁים אֶלֶף אִישׁ: כח וַיִּשְׁלְחֵם לְבָנוֹנְה מֲשֶּׁרֶת אֲלְפֵּים בּחָבָישׁ חֲלִיפֿוֹת חֲבָישׁ יְהְיֵנִי בַלְּבְנוֹן שְׁנֵיִם חָדָישָׁים בְּבֵיתְוֹ וַאֲּדְנִירָם עַל־הַמַּם: כמ וַיְהָי לִשְׁלֹבֶוֹה שִׁבְעִים אֶלֶף נִשֵּׂא סַבְּל וּשְׁמֹנִים אָלֶף חִצֶּב בָּהֶר: ל יְלְבַר מִשְּׂבֵי הַנִּצְּבֵים לִאָלמה אֲשֶׁר עַל-הַמְּלָאבָה שְׁלְשֶׁת אֲלָפִּים וּשְׁלֵשׁ מֵאָוֹת הֶרֹדִים בָּעָֹם הָעֹשִׁים בַּמְּלָאבָה: לא וַיִּצֵּו הַמֶּּלֶה וַיַּפָּעוּ אֲבָנִים נְּרֹלוֹת אֲבָנִים

TERUMAH

I KINGS 5:26-6:13

26. The LORD had given Solomon wisdom, as He had promised him. There was friendship between Hiram and Solomon, and the two of them made a treaty. 27. King Solomon imposed forced labor on all Israel; the levy came to 30,000 men. 28. He sent them to the Lebanon in shifts of 10,000 a month: they would spend one month in the Lebanon and two months at home. Adoniram was in charge of the forced labor. 29. Solomon also had 70,000 porters and 80,000 quarriers in the hills, 30. apart from Solomon's 3,300 officials who were in charge of the work and supervised the gangs doing the work. 31. The king ordered huge blocks of choice stone to be

יָקְרָוֹת לְיַפֵּד הַבָּיִת אַבְנֵי נְזִית: לֹב וַיִּפְּסְלֹוּ בֹגֵי שְׁלֹמָה וּבֹגֵי חִירְוֹם וְהַגִּבְלִים וַיְּבִינוּ הָנֵצִים וְהָאֲבָנִים לִבְנִוֹת הַבְּיִת: ו א וַיְהֵי בִשְׁמוֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שְׁנָה לְצֵאַת בְּגֵי־יִשְּׂרָאֵל מֵאֶבֶץ־יִם בִּשְׁנָה הְרָבִיעִית בְּחָבָשׁ זִּוֹ הַהִּא הַחְבָשׁ הַשֵּׁנִי לִמְלְדִּ שְׁלֹמָה עַל־יִשְּׂרָאֵל וַיָּבֶן הַבַּיִת לֵיהֹוְה: ב וְהַבַּית אָשֶׁר בְּנְה תַּמֶּלֶה שָׁלֹמה לֵיחֹנָה שִׁשִּׁים־ אַבְּרָבִוּ וְעָשִׂרֵים רָחָבִוּ וּשְׁלֹשִׁים אַפָּח קוֹמָתוֹ: ג וָהָאוּלָם עַל־פְּגֵי הֵיבַל הַבַּית עָשְׂרֶים אַפְּה אָרְבֹּוֹ עַל־פְּגֵי רְחַב הַבְּיִת עָשֶׁר בְּאַמֶּה רָחָבִוֹ עַלֹ־פְּגֵי הַבְּיִת: ר וַיִּעַשׂ לַבְּׁיִת חַלּוֹגִי שְׁלֵפִּים אֲמֻמְים: ה וַיִּבֶּן עַל־ קֹיר הַבַּיִת יָצִיעַ יצוע כתיב סְבִיב אֶת־קִירְוֹת quarried, so that the foundations of the House might be laid with hewn stones. 32. Solomon's masons, Hiram's masons, and the men of Gebal shaped them. Thus the timber and the stones for building the House were made ready. 6 1. In the four hundred and eightieth year after the Israelites left the land of Egypt, in the month of Ziv—that is, the second month—in the fourth year of his reign over Israel, Solomon began to build the House of the LORD. 2. The House which King Solomon built for the LORD was 60 cubits long, 20 cubits wide, and 30 cubits high. 3. The portico in front of the Great Hall of the House was 20 cubits long—along the width of the House—and 10 cubits deep to the front of the House. 4. He made windows for the House, recessed and latticed. 5. Against the outside wall of the House—the outside walls

תַבַּית סָבִיב לְהִיבֶל וְלַדְּבִיר וַיַּעֵשׁ צִּלְעִוֹת סָבְיב: ו הַיָּצִיעַ היצוע כתיב הַתַּחְתּנְּה חָבֵישׁ בַּאַפָּת רָחַבָּה וְתַתִּיכנְת שֵׁשׁ בְּאַפָּת רָחָבָּה וָהַשְּׁלִישִׁית שָׁבַע בָּאַמָה רָחָבָּה בִּי מִנְרָעוֹת נָתַן לַבַּיִת סָבִיב חוּצָה לְבִלְתִּי אֲחָז בְּקִירְוֹת הַבְּיִת: זּ וְהַבַּיִת בְּהַבְּנִתוֹ אֶבֶן־יִשְׁלֵבְת בַּסְע נִבְנָתְ וּמַקָּבְוֹת וְהַנֵּרָוֶן בָּלֹ־בְּלֵי בַרְוֹּל לְאִד נִאָּמַע בַּבַּיִת בְּהַבְּנֹתְוֹ: חִ פָּׁתַח הַצִּלְע הַתְּיבנְה אָל־בֶּתֶף הַבַּיִת הַיִּבְנְיֶת וּבְלוּלִּים יַנְצַלוּ עַל־ תַתְּרֶבנְּה וּמִן־תַתְּרבנְה אֶל־תַּאָלִשְים: מ וַיָּבֶן אָת־הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ וַיִּסְכָּן אֶת־הַבַּיִת גַּבִים וּשְּׂבֵרָת בְּאָרָזִים: י וַיְּבֶן אֶת־הַיָּצִיעַ היצוע כתיב עַל־בָּל־הַבַּית חָמֵשׁ אַמְוֹת קוֹמָתוֹ וַיָּאָחְוֹ אָת־הַבַּיִת בַּנְצֵי אָרָזִים: יא וַיְהִי דְּבַר־יְהֹוְה

of the House enclosing the Great Hall and the Shrine—he built a storied structure; and he made side chambers all around. 6. The lowest story was 5 cubits wide, the middle one 6 cubits wide, and the third 7 cubits wide; for he had provided recesses around the outside of the House so as not to penetrate the walls of the House. 7. When the House was built, only finished stones cut at the quarry were used, so that no hammer or ax or any iron tool was heard in the House while it was being built. 8. The entrance to the middle [story of] the side chamber was on the right side of the House; and winding stairs led up to the middle chambers, and from the middle chambers to the third story. 9. When he finished building the House, he paneled the House with beams and planks of cedar. 10. He built the storied structure against the entire House—each story 5 cubits high, so that it encased the House with timbers of cedar. 11. Then the word of the LORD came to Solomon,

אָת-מַפִּי יִשְּׂרָאֵל: יג וְאֲבִיּנִתִּ בִּתְּלִּ בְּתִּלִּ בְּתִּלְ וְאָת-מִשְׁכִּנְ וְאָת-מִשְׁכִּנְ וְאָת יג וְאֲבִינִתְּ אָתְּדְ בְּנִי יִשְּׂרָאֵלְ וְלָא אֶּצִּוֹר וְאֲבִינְתָּ אָתְ-בְּלִר בְּנִי יִשְּׂרָאֵלְ וְלָא אֶנִּוֹר אָת-הְבָּלִר אִתְּבְּלְ-מִצְּוֹתֵי לְלֶכֶת בְּהָתְ וֹלָא אֶנְוֹר אָת-הְבָּלִר אִתְּבְּלִר בְּנִי יִשְׂרָאֵלְ וְלָא אֶנְוֹר אָל-שְׁלְפִׁר בְּנִינִ יִשְׂרָאֵלְ וְלָא אֶנְוֹר אָל-שְׁלְפִׁר בְּנִינִ יִשְׂרָאֵלְ:

תצוה

ביחזקאל סימן מ"ג בשבת פ' זכור מפטירים של פ' זכור ראה להלן

מג י אַתְּה בָּן־אָרָם הַגַּּך אָת־בֵּית-יִשְׂרָאל אָת אָת־הַבַּית וִיבְּלְמִוּ מִמְנוֹנוֹתִיהֶם וּמְדְדְוּ אֶת־ תָּבְנִית: יא וְאִם־נִכְלְמוּ מִכְּל אֲשֶׁר־עְשׁוּ צוּרַת הַבַּית וִתְּבְוּנְתוֹ וּמְוֹצְאָיו וּמְוֹבָאָיו בּל־צִּוּרֹתָוּ וֹמְת בָּלֹ־אָרָתוֹ וּמְוֹבְאָיו וּמְוֹבְאָיו וּמְוֹבְאָיו וּמְוֹבְאָיו וּמְוֹבְאָיו וּמְוֹבְאָיו

Tetzaveh

12. "With regard to this House you are building—if you follow My laws and observe My rules and faithfully keep My commandments, I will fulfill for you the promise that I gave to your father David: 13. I will abide among the children of Israel, and I will never forsake My people Israel."

TETZAVEH

(When Tetzaveh Coincides With Parshat Zachor, See "Haftarot for Special Sabbaths, Festivals and Fast Days")

EZEKIEL 43:10-27

43 10. [Now] you, O mortal, describe the Temple to the House of Israel, and let them measure its design. But let them be ashamed of their iniquities: 11. When they are ashamed of all they have done, make known to them the plan of the Temple and its layout, its exits and entrances — its entire plan, and all

וְבָל־תְּוֹרֹתָוֹ הוֹדֵעָ אוֹתָֹם וּכְתִבׁ לְּצִינִיהֶם וִישִׁמְרוּ אֶת־בָּל־צִוּרָתִוֹ וְאֶת־בָּל־חֻקֹתְיוּ וְעָשׁוּ אוֹתָם: יב זָאת תוֹרַת הַבְּיִת עַל־ רָאשׁ הְהָר בָּל־נְּבֻלוֹ סְבֻיב ו סְבִיב קֹדָשׁ קָדָשִׁים הָנֵה־זָאת תוֹרַת הַבְּיִת: יג וְאֵלֶה מִלְית הַמִּוְבֵּתַ בְּאַמֹּוֹת אַמָּה אַמָּה וָמֶפַח וְחֵיק הָאַפְּׁה וְאַפְּה־רֹחֵב וּנְבוּלְה אֶל־שְׂפְתָה סְבִיב זֶרֶת הָאֶלְד וְזֶהְ גַּב הַמִּוְבֵּחֵ: יר וּמֵהֵיק ֹהְאָׁרֶץ עַר־הָאֲזָרֶה הַתַּחְתוֹנָה שְׁתַּיִם אַמּוֹת וֹרָתַב אַפְּה אָתָת וּמֵהְצִוֹרָה הַקְּשַבָּה עַר־ ָּהְצָזָרֶה הַנְּרוֹלָה אַרְבַע אַמּוֹת וָרָחַב הָאַמָּה: וְהַהַרָאֵל אַרְבַּע אַמְוֹת וּמִהְאַרִאֵיל וּלְבַּׁמְנְר הַקְּרָנִות אַרְבַּע: מּי וְהָאָרִאֵיל שְׁתַּים עָשְׂרֵה אֹרֶךְ בִּשְׁתֵּים עָשְׂרֵה רְחַב רְבֿוּעַ 82 Tetzaveh

the laws and instructions pertaining to its entire plan. Write it down before their eyes, that they may faithfully follow its entire plan and all its laws. 12. Such are the instructions for the Temple on top of the mountain: the entire area of its enclosure shall be most holy. Thus far the instructions for the Temple. 13. And these are the dimensions of the altar, in cubits where each is a cubit and a handbreath. The trench shall be a cubit deep and a cubit wide, with a rim one span high around its edge. And the height shall be as follows: 14. From the trench in the ground to the lower ledge, which shall be a cubit wide: 2 cubits; from the lower ledge to the upper ledge, which shall likewise be a cubit wide: 4 cubits; 15. and the height of the altar hearth shall be 4 cubits, with 4 horns projecting upward from the hearth: 4 cubits. 16. Now the hearth shall be 12 cubits long and 12 broad, square, with

אָל אַרְבַּעַת רְבָּעִיוּ: יי וְהְנִיוְדָה אַרְבַּע עָשְׂרֵה אֹרֶךּ בְּאַרְבַּע עָשְׂרֵה רֹחַב אֶל אַרְבַּעַת רְבָעֶיִהְ וְהַנְּבוּל ° סָבִיב אוֹתָה חֲצִי הָאַפָּׁה וָהַחֵיק־לָּה אַפָּה סְבִיב וּמִאַלֹּתִהוּ פּֿלוִע כֿוֹבִים: יח וֹגִּאמֶר אַלֵּי בּּוֹבּאַבָם כַּּע אָמַר אַדֹּנְיַ יָהוֹה אֵלֶה חֻקּוֹת הַמִּוֹבֶׁח בְּיִם הַנְּשׁוֹתְוֹ לְהַנְצְלָוֹת עָלִיוֹ עוֹלָה וְלִוְרָכן עַּלָיוֹ הָם: ישׁ וְנְתַתָּה אֶל־הַבְּהַנִים הַלְוֹיִם אָשֶׁר הַם מִנָּרַע צָּרוֹק הַקְּרֹבְים אֵלֵי נְאָם אַרנָּר נֶהוֹה לִשְּׁרָתֻנִי פַּר בֶּן־בָּקָר לְחַמְּאת: ב וֹלְכַחְתָּ מִדָּמוֹ וֹנְתַתְּת עַל־אַרְבַּע קרִנתִיוֹ וְאֶל־אַרְבַע פִּנִוֹת הָנְיִנְה וְאֶל־הַנְּבִוּל סְבִיב וְחִמֵּאתָ אוֹתוֹ וְכִפַּרְתְּהוּ: כא וְלָכַחְתָּ אֵת הַפָּר הַחַשָּׁאת וּשְּׂרָפוֹ בְּמִפְקַד הַבַּית מִחוּץ

4 equal sides. 17. Hence, the [upper] base shall be 14 cubits broad, with 4 equal sides. The surrounding rim shall be half a cubit [high], and the surrounding trench shall measure one cubit. And the ramp shall face east. 18. Then He said to me: O mortal, thus said the Lord GOD: These are the directions for the altar on the day it is erected, so that burnt offerings may be offered up on it and blood dashed against it. 19. You shall give to the levitical priests who are of the stock of Zadok, and so eligible to minister to Me—declares the Lord GOD—a young bull of the herd for a sin offering. 20. You shall take some of its blood and apply it to the four horns [of the altar], to the four corners of the base, and to the surrounding rim; thus you shall purge it and perform purification upon it. 21. Then you shall take the bull of sin offering and burn it in the designated area of the Temple,

לַמִּקְרָשׁ: כב וּבִיּוֹם הַשֵּׁנִי תַּקְרָיב שִּׁמִיר־ עוֹנִם תָּמָים לְחַשָּׁאַת וְחִשְּׁאוֹ אֶת־הַמִּוֹבֶׁחַ בּאֲשֶׁר חִמְּאַוּ בַּפָּר: כּוּ בְּכַלְוֹתְךָּ מִחַמֵּא עַלְנִיב פַּר בּוֹבבָּלֵר תְּלִים וֹאַיִּל מִוֹ־תַּאָאוֹ תָּמִים: כר וְהִקְרַבְתָּם לִפְנֵי יְהֹוְתֻ וְהִישְׁלִיכוּ הַבְּהַנְיִם עֲלֵיהֶם בֶּלֵח וְהֶעֶלָוּ אוֹתָם עֹלָה לַיהוָה: כה שִׁבְעַת יָבִים הַּנְעָשָה שְּׁמִיר־ חַשָּׂאת לַיָּוֹם וּפַּרַ בָּן־בָּקָר וְאַיִל מִן־הַאָּאן הַּמִימִים יַנְצִשְׁוּ: כו שִׁבְצַת יָמִים יַבַפְּרוּ אֶת־ הַמִּוֹבֵּחַ וִּמְהַרָּוּ אֹתְוֹ וּמִלְאוּ יָדְוֹ: כּוּ וִיבַלְּוּ אָת־הַנְּמִים וְהָנָה בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהָלְאָה יְצֵשׁׁוּ הַבְּהָנִים עַל־הַמִּוֹבָּחַ אֶת־עוֹלְוֹתִיכֶם וְאָת־שַׁלְמֵיכֶּם וְרָצְאתִי אָתְכֶּם נְאָם אֲדֹנְי בְּהַוְּהֹּגְ outside the Sanctuary. 22. On the following day, you shall offer a goat without blemish as a sin offering; and the altar shall be purged [with it] just as it was purged with the bull. 23. When you have completed the ritual of purging, you shall offer a bull of the herd without blemish and a ram of the flock without blemish. 24. Offer them to the LORD; let the priests throw salt on them and offer them up as a burnt offering to the LORD. 25. Every day, for seven days, you shall present a goat of sin offering, as well as a bull of the herd and a ram of the flock; you shall present unblemished ones. 26. Seven days they shall purge the altar and cleanse it, thus shall it be consecrated. 27. And when these days are over, then from the eighth day onward the priests shall offer your burnt offerings and your offerings of well-being on the altar; and I will extend My favor to you—declares the Lord GOD.

כי תשא

במלכים א' סימן י"ח

ים א וֹנְינִי נָלֵים רַבָּׁים וּרְבַר-יְהֹנְיה הָנִה אָל־אֵלְיֹתוּ בַּשְּׁנְת הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֶר לֵה הַרָאֵר אָל־אַחָאָב וָאָתְנָת מְטָר עַל־פְּגֵי הָאַרָבְוּה: בּ וַנֵּלֶה אֵלִנָּהוּ לְהֵרָאִוֹת אֶל־אַחְאָב וְהָרָעָב חָזָק בִּשִׁיִּרְוֹן: גּ וַיִּקְרָא אַחְאָב אָל־עְּבַרְיָהוּ אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת וְעְּבַרְיָהוּ הְיָה יָרֵא אֶת־יִהוָּה מְאִד: ר וַיְהִיּ בְּהַבְּרֵית אִיזֶּבֶל אֵת נְבִיאֵי יְהֹנָהְ וַיִּכֹּח עְבַרְיָהוּ מִאָּה נְבִיאִים וַיַּחְבִּיאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְּעְרָה וֹכִלְכִּלָם לֶחֶם וָמֶיִם: הּ וַיָּאמֶר אַחְאָב אָל־עַבַרְיָהוּ לֵךְ בָּאָרֶץ אָל־בָּל־בַּיִינְיֵ הַפַּיִם וָאֶל בָּל־תַנְּחָלִים אוּלַי ו נִמְצָא חָצִיר

KI-TISSAH

For Ashkenazim: I KINGS 18:1-39

For Sephardim: I KINGS 18:20–39

18 1. Much later, in the third year, the word of the LORD came to Elijah: "Go, appear before Ahab; then I will send rain upon the earth." 2. Thereupon Elijah set out to appear before Ahab. The famine was severe in Samaria. 3. Ahab had summoned Obadiah, the steward of the palace. (Obadiah revered the LORD greatly. 4. When Jezebel was killing off the prophets of the LORD, Obadiah had taken a hundred prophets and hidden them, fifty to a cave, and provided them with food and drink.) 5. And Ahab had said to Obadiah, "Go through the land, to all the springs of water and to all the wadis. Perhaps we shall find some grass to keep horses and

וּנְחַנֶּה פִּנִם וָפָּׁנֶד וְלָוֹא נַבְרָית מֵהַבְּהַמְה: וּ וַיִּחַלְּקוּ לָהֶם אָת־הָאָרֶץ לַנְצַבְר־בָּּה אַחְאָב בַבַר בְּבֶרָר אֶחָר לְבַרָּוּ וְעְבַרְיָנָתְּ הְלַרֵּ בְּרֶרֶרְ־אָתֶר לְבַרְּוֹּגְ זְ וַיְתֶּרְ עִבֹּרְיָהוֹּ בַּנְּרֶךְּ וְהַנֵּה אֵלִיָהוּ לִקְרָאתוֹ וַיַּכְּרֵהוּ וַיִּפְּלִ עַל־פְּנְיוּ וַיּאמֶר הַאַתָּה זָה אֲרֹנִי אֵלִיָּהוּ: ח וַיִּאמֶר לְוֹּ אָני לַךְ אָמִר לַארנָיָךְ הַנֵּה אֵלִיְהוּ: מּ וַיִּאמֶר בֶּר חָשָׂאתי בִּי־אַתָּה נֹתֵן אֶת־עַבִּיּךְּ בְּיַר־אַחָאָב לְהַמִּיתִנִי: י חַר וּ יִהֹנָה אֱלֹהֶיךְּ אָם־יָשׁ־לָּוֹר וּמַמְלָבָת אָצִשֶּׁר לְאִ־שְׁלַח אַרֹנִי שָׁם לְבַמֶּשְׁדֹּ וְאָמְרָוּ אָיִן וְהִשְּׁבֵּיעֵ אָת־הַמַּמְלָבָה וָאֶת־הַגּוֹי כִּי לָא יִמְצְאֵבָה: יא וְצַתָּה אַתָּה אֹמֵר לֵךְ אֶמֶר לַארנָיךּ הָנָה אַליָהוּ: יב וְהָיָה אַנִי | אַלֵּה מִאֹתִּה וְרוּחַ

mules alive, so that we are not left without beasts." 6. They divided the country between them to explore it, Ahab going alone in one direction and Obadiah going alone in another direction. 7. Obadiah was on the road, when Elijah suddenly confronted him. [Obadiah] recognized him and flung himself on his face, saying, "Is that you, my lord Elijah?" 8. "Yes, it is I," he answered. "Go tell your lord: Elijah is here!" 9. But he said, "What wrong have I done, that you should hand your servant over to Ahab to be killed? 10. As the LORD your God lives, there is no nation or kingdom to which my lord has not sent to look for you; and when they said, 'He is not here,' he made that kingdom or nation swear that you could not be found. 11. And now you say, 'Go tell your lord: Elijah is here!' 12. When I leave

יָהוָרָ וֹ יִשְּׂאֲךּ עַל אֲשֶׁר לְא־אִלְע וּבָאתִי לָתִנְיָר לְאַחָאָב וְלָא יִמְצְאָדָ וְהַרְנְגִי וְעַבְּרְּדֶּ יָרֵא אָת־יִהוָּה מִּנְּעָרֵי: יגּ הַלְא־הָנַּרְ לַארֹנִי אָת אָשֶׁר־עָשִׁיתִי בַּהְרָג אִיזֶּבֶל אָת נְבִיאֵי יָהוָהָ וָאַחָבָא מִנְּבִיאֵּי יִהוְה מֵאָה אִישׁ חָמִשִּׁים חָמִשִּׁים אִישׁ בַּמְּעָרָה וָאֲבַלְּכָּלֶם לָחֶם וָמָיִם: יר וִעַתָּה אַתָּה אֹמֵר לֵךְ אָמְר לארגיל הונה אלינעו ווֹנַרַנְיִי מו וַיּאמּרֹ אֵלִיָּהוּ חֵי יִהוָּה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עְּמַדְתִּי לְבְּנְיֵוּ בִּי הַיָּוֹם אֵרָאָה אַלְיוֹ: מוּ וַיִּלֻהְּ עִּבִּרְיָהֵהּ לִקְרַאת אַחָאָב וַיִּנֶּדְ־לְוֹ וַיֵּלֶדְ אַחְאָב לִקְרַאת אֵלִיָהוּ: יו וַיִהֶּי בִּרָאוֹת אַחְאָב אָת־אֵלִיָהוּ וַיָּאמֶר אַחְאָב אַלְיו הַאַתְּה וָה עֹבֵר יִשְּׂרָאֵל: יח וַיֹּאמֶר לָא עָבַרְתִּי אָת־יִשְׂרָאֵל בִּי

you, the spirit of the LORD will carry you off I don't know where; and when I come and tell Ahab and he does not find you, he will kill me. Yet your servant has revered the LORD from my youth. 13. My lord has surely been told what I did when Jezebel was killing the prophets of the LORD, how I hid a hundred of the prophets of the LORD, fifty men to a cave, and provided them with food and drink. 14. And now you say, 'Go tell your lord: Elijah is here.' Why, he will kill me!" 15. Elijah replied, "As the LORD of Hosts lives, whom I serve, I will appear before him this very day." 16. Obadiah went to find Ahab, and informed him; and Ahab went to meet Elijah. 17. When Ahab caught sight of Elijah, Ahab said to him, "Is that you, you troubler of Israel?" 18. He retorted, "It is not I who have brought trouble

אִם־אַתָּר וּבֵית אָבֶיךּ בַּנְיַנְבָכֶם אֶת־מִצְּוֹת וֹתֹלֶה אַחֲבֵר הַבְּעָלִים: ישׁ וְעַהָּה אַחֲבׁר שְׁלֵח קָבִץ אַלַיָ אָת־בָּל־יִשְׂרָאֵל אָל־הַר הַבַּרְבֶּל וְאָת־נְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּעָ מֵאָוֹת וַחֲמִשִּׁים וּנְבִיאֵי הָאָשֵׁרָה אַרְבַע מֵאוֹת אִבְלֵי שֵׁלְחַן אִיזָבֶלֹּ (כאן מתחילין הספרדים וק״ק פרנקפורט ד׳מיין) כ וַיִּשְׁלַח אַחְאָב בְּבְל־בְּגֵיֵ יִשְּׂרָאֵל וַיִּקְבָּץ אָת־הַנְּבִיאָים אָל־הַר הַבַּרְמֶלֹּ כא וַיִּנַּשׁ אֵלִיָּהוּ אָל־בְּל־הָנָם וַיּאמֶר עַר־מְתׁי אַתֶּם פִּסְחִים עַל־יִשְׁתֵּי הַסְּעִפִּים אִם־יִהוָּדָ הָאָלהִים לְכֵּוּ אַחֲלָיו וְאִם־הַבַּעַל לְבָּוּ אַחֲרָיוּ וְלְאִ־עָנִוּ הָעָבוּ הִעָּבו אֹתִוֹ דְּבָּרי: כב וַיָּאמֶר אֵלִיָּהוּ אֶל־הָעָם אֲנִי נוֹתַרָתִי נָבְיא לֵיחֹנָה לְבַהֵּי וּנְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַע־מֵאוֹת 88 Ki-Tissah

on Israel, but you and your father's House, by forsaking the commandments of the LORD and going after the Baalim. 19. Now summon all Israel to join me at Mount Carmel, together with the four hundred and fifty prophets of Baal and the four hundred prophets of Asherah, who eat at Jezebel's table." [Sephardim Start Here] 20. Ahab sent orders to all Israelites and gathered the prophets at Mount Carmel. 21. Elijah approached all the people and said, "How long will you keep hopping between two opinions? If the LORD is God, follow Him; and if Baal, follow him!" But the people answered him not a word. 22. Then Elijah said to the people, "I am the only prophet of the LORD left, while the prophets of Baal are four hundred and fifty

וֹחַכִּישִׁים אָישׁ: כּג וֹיִתְנוּ־לְנוּ יִשְׁנַיִם פָּרִים וֹיִבְחַרֵּוּ לָהֶם הַפָּּר הָאֶחָד וִינַתִּחָהוּ וִיִּאָּימוּ על־הָנִצִּים וָאֵשׁ לָא יָשִׂימוּ וַאֲנִי אֶנֶשֶׂה ו אָת־הַפָּר הָאָחָד וְנְתַתִּי עַל־הָעֵצִים וְאֵשׁ לָא אָשִׁים: כר וּקְרָאתֶם בְּשֵׁם אֱלְהֵיכָּם וֹאֲנִי אֶקְרָא בְּאֵם־יִהנְּה וְהָיָה הָאֶלהִים אַשֶּׁר־רַיִצַנָּת בָאֵשׁ הָוּא הְאֶּלֹהָיִם וַיַּצַן בְּלֹ־תָעָם וַיְּאִמְרָוּ מִוֹב תַּדְבְר: כה וַיִּאמֶר אֵליָּהוּ לִנְבִיאֵי הַבַּעַל בַּחֲרוּ לָבָם הַבָּּרַ הָאֶחָר וַאֲשֵׂוּ רָאשׁנְּה כִּי אַתֶּם הְרַבִּים וָקרָאוּ בִּשֵׁם אֶלְהֵיכָּם וָאֵשׁ לָא תָשִּׁימוּ: כּוֹ וַיִּלְחוֹּ אָת־הַפָּר אֲשֶׁר־נְתַן לָהֶם וַיִּצְשׁוֹּ וַיִּקְרָאוּ בְשֵׁם־הַבַּעַל מֵהַבֹּכָּן וְעַד־הַצְּהְרַיִם לאמר הַבַּעַל עַנִנוּ וְאֵין קוֹל וְאֵין עֹנֶה

89 Ki-Tissah

men. 23. Let two young bulls be given to us. Let them choose one bull, cut it up, and lay it on the wood, but let them not apply fire; I will prepare the other bull, and lay it on the wood, and will not apply fire. 24. You will then invoke your god by name, and I will invoke the LORD by name; and let us agree: the god who responds with fire, that one is God." And all the people answered, "Very good!" 25. Elijah said to the prophets of Baal, "Choose one bull and prepare it first, for you are the majority; invoke your god by name, but apply no fire." 26. They took the bull that was given them; they prepared it, and invoked Baal by name from morning until noon, shouting, "O Baal, answer us!" But there was no sound, and none who responded; so they performed a וֹיָבַפְּחוֹּר עַל־תַמִּוֹבֶּחַ אֲשֶׁר עְשָׂה: כּוּ וַיְהִי בֹּבֶּהְרִים וַיִּהַתֵּלֵ בָּהָם אֵלִיָּהוּ וַיּּאִמֶּר קרָאָוּ בְקוֹל־נְּדוֹל בִּי־אָלהַנִם הֹוּא בִּי־אָיַחַ וֹבִי־שִּׁיג לִוֹ וַבִּי־בֶנֶדְ לִוֹ אוּלֵי יָשֵׁן הָוּא וֹנְלֵלְגָּ כִּח וֹנִלְנִאנִ בִּלוֹק דְּּנְוִלְ וֹנִעֹלְנִיבוּנִ בְּמִישְׁבְּּמָּם בַּוֹדְרָבִוֹת וּבְּוֹבְלִתְים עַר־יִשְׁבְּוֹת וּבְּוֹבְים עַר־יִשְׁבְּּנִים וְצֵלֵיהֶם: כמ וַיְהִי בַּנְצַבִיר הַאֲהָרַיִם וַיְתְנַבְּאוּ עַר לַעַלות הַמִּנְחָה וָאֵין־קוֹל וְאֵין־עֹנָה וֹאֵין לֵוֹמֶב: ל וֹיּאמֶר אֵלִיָּהוּ לְבָל-הָעָם וְּיְשׁוּ אַלֵּי וַיִּנְשׁוּ בָל־דָעָם אֵלָיו וַיִּרַפֵּא אָת־מִוְבַּח יְהֹנְהָ הֶהְרִנִם: לא וַיִּקַח אֵלִיָּהוּ שְׁתַּיִם עֵּשְׂרֵה אָבְנִים בְּמִסְפַּר שִׁבְמֵי בְנִי־יַנְצֵקְבׁ אֲשֶׁר הַנָּה דְבַר־יִהנְיָה אֵלָיוֹ לֵאִמֹּר יִאָּרָאֵל יִהְנֶה שְׁמֶּך: לֹב וַיִּבְנָהַ אָת־הָאַבְנִים מִוֹבָּחַ בְּשֵׁם 90 Ki-Tissah

hopping dance about the altar that had been set up. 27. When noon came, Elijah mocked them, saying, "Shout louder! After all, he is a god. But he may be in conversation, he may be detained, or he may be on a journey, or perhaps he is asleep and will wake up." 28. So they shouted louder, and gashed themselves with knives and spears, according to their practice, until the blood streamed over them. 29. When noon passed, they kept raving until the hour of presenting the meal offering. Still there was no sound, and none who responded or heeded. 30. Then Elijah said to all the people, "Come closer to me"; and all the people came closer to him. He repaired the damaged altar of the LORD. 31. Then Elijah took twelve stones, corresponding to the number of the tribes of the sons of Jacob — to whom the word of the LORD had come: "Israel shall be your name" — 32. and with the stones he built an altar in the name of the

יְתֹנָת וַיַּצַשׁ הְעָּלָה בְּבִית סָאתַיִם זְּרַע סְבִיב לַמִּוֹבֵּח: לֹּג וַיִּצֵּרָה אֶת־הְנִצִּים וַיִּנַתַחוֹ אָת־הַפָּר וַיָּאָם עַל־הָגִצִים: לר וַיּאמֶר מִלְאוּ אַרְבָּעָה כַּדִּים מַיִם וִיְצְקוּ עַל־הָעֹלָה וְעַל־הָעֵצִים וַיָּאמֶר שִׁנוּ וַיִּשְׁנוּ וַיִּאמֶר שֵׁלֵשׁוּ וֹיִשַׁלֵשׁוּ: לה וַיִּלְבְוּ הַמַּיִם סְבִיב לַמִּוְבֵּח וְגַם אֶת־הַתְּעָלָה מִלֵּא־מְיִם: לוּ וַיְהַיּ בְּצַלְוֹת הַמִּנְחָה וַיִּצֵּשׁ אֵלְיָהוּ הַנְּבִיא וַיֹּאמֵר יְהֹנָה אֶלהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל הַיִּוֹם יִנְּדַע בִּי־אַתְּה אֱלֹהָים בִּישִּׂרָאֵל וֹאָנִי עַבְּהָרָ וּבִּרְבְּרָרָ ובדבריך כתיב עָּשִׂיתִי אָת בָּל־הַדְּבָרָים הָאֵלָה: לוּ עֲנֻנִי יְהֹוָהֹ יְצֵבָנִי וְיִרְעוּ הָעָם הַנָּה בִּי־אַתָּה יְהֹוָה הָאֶלהֹיִם וְאַתָּה הַסִבְּתָ אֶת־לִבָּם אֲחְרַנִּית:

91 Ki-Tissah

LORD. Around the altar he made a trench large enough for two seahs of seed. 33. He laid out the wood, and he cut up the bull and laid it on the wood. 34. And he said, "Fill four jars with water and pour it over the burnt offering and the wood." Then he said, "Do it a second time"; and they did it a second time. "Do it a third time," he said; and they did it a third time. 35. The water ran down around the altar, and even the trench was filled with water. 36. When it was time to present the meal offering, the prophet Elijah came forward and said, "O LORD, God of Abraham, Isaac, and Israel! Let it be known today that You are God in Israel and that I am Your servant, and that I have done all these things at Your bidding. 37. Answer me, O LORD, answer me, that this people may know that You, O LORD, are God; for You have turned their hearts backward." 38. Then fire from

לח וַתִּפֶּל אֵשׁ־יְהוָה וַתְּאַבָל אֶת־הָעַלָּה וְאֶת־ הַמֵּים וְאָת־הָאֲבָנִים וְאֶת־הָעָבָּר וְאֶת־ הַמַּיִם אֲשִׁר־בַּתְּעָלָה לְחֵבְה: לֹם וַיִּרְא בָּל־ הָעָם וַיְּפָּלִּוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיְּאִמְרֹּוּ יְהוָה הָוּא הָאֵלֹהִים יְהוָה הָוּא הָאֵלֹהִים:

ויקהל

מלכים א' סימן ז' (כמנהג הספרדים)

ז יג וַיִּשְׁלַח הַפֶּלֶך שְׁלְמָה וַיִּקְּח אָת־חִירָם מִצְּר: יד בָּן־אִשְׁה אַלְמָנָה הוּא מִפַּפֵּר נַפְּתָּלִי וְאָבִיו אִיש־צִּרִי חֹרֵש נְחֹשָׁת וַיִּבְוֹא אָת־הַלְּצִעְ הַחְכְמָה וְאָת־הַהְּלָה חִרְשׁ נְחֹשָׁת וַיִּצְר אָת־הַלָּא אָת־ בְּל־מְלָאכָה בַּנְּחְשָׁת וַיִּבוֹא אָל־הַפֵּלֶך שְׁלֹמֹה בְּלִ־מְלָאכָה בַּנְּחְשָׁת וַיִּבוֹא אָל־הַפֶּלֶך שְׁלֹמֹה בְּלַבְלִאכְהְוֹ: מוּ וַיָּצֵר אֶת־שְׁלֹמֹה וַיָּצֵר אֶת־שְׁלֹמֹה וַיָּצֵר אֶת־שְׁלֵה שִׁלֹמֹה וַיָּצֵר אֶת־שְׁלֵח הַבָּלֹבְיּתְלֹא בְּהְוֹ: מוּ וַיָּצֵר אֶת־שְׁלֹמֹה וַיַּצְים אָר־בְּלְבֹּלְה שְׁלֹמֹה וַיִּצְים הַבְּנִים הַבְּנִים הַבְּנִים הַיִּבְים הִינְבִים הַיִּבְים הַבְּיִּים הַיִּבְים הַיִּבְּים הַיְּבִּים הַּנְּים הַּבְּיִּלְה שִׁלְּה הַבְּיִּלְים הַבְּיִבְים הַיִּבְים הַיְּבִים הַיִּבְים הַבְּיִּלְה שִׁלְבֹּה הַבְּיִּבְים הַבְּיִּבְים הַבְּיִבְים הַבְּיבְים הְיִבְּים הַיִּבְים הַיִּבְים הַּיִּבְים הַיְּבְים הַיִּבְים הַיִּבְים הַבְּיִבְים הְיִבְים הַיִּבְים הַבְּיִּבְים הְיִבְּים הְיִבְּים הִיבְּים הְיִבְּבְּים הְיִבְּבְּים הְיִבְּים הְיִבְּים הְיִּבְים הְיִיבְים הְיִּבְים הְיִבְּים הְיִבְים הְּבְּים הְיִּבְים הְיִבְים הְיִּים הְיִּים הְיִים הְיִּים הְיִּבְים הְיִבְים הְיִּבְים הְיִבְּים הְיִּבְּים הְיִבְּים הְיִבְּים הְיִיבְים הְיִבְּים הְיִבְּים הְיִּבְּים הְיִיבְים הְיִיבְּים הְּבְּיְיִים הְיִיבְים הְיִבְּים הְיִבְים הְיִיבְּים הְיִּבְים הְּיִים הְּיִים הְיִיבְּים הְיִיבְּים הְיִבְּים הְיִיבְים הְיִּים הְיִיבְּים הְיִיבְים הְיִיבְים הְיִיבְים הְיִּים הְיִיבְּים הְיִיבְּים הְיִיבְים הְיִיבְּים הְיִיבְים הְיִיבְים הְיִיבְים הְיִיבְים הְיִיבְים הְיִיבְּים הְיִיבְּים הְיִיבְים הְיִיבְים הְיִיבְים הְיִיבְים הְיִיבְּים הְיִיבְּים הְיִיבְּים הְיִיבְּים הְיִיבְים הְיבִים הְיבְיים הְיִּים הְיּבְים הְיבִּים הְיִיבְים הְיִּים הְיבְּים הְיבְיבְים הְיבְּים הְיבְּים הְיבְּים הְיִיבְּים הְיבְּים הְיבִּים הְיבְּים הְיוֹיבְים הְּיבְּים הְיבְּים הְיבְּים הְיבִּים הְיבִּים הְיבְּים הְיבִּים הְיבִּים הְיבִּיבְים הְבִּיבְים הְיבִּים הְיבְיבְּים הְיבִּים הְיבִּים הְיבִּים הְיִבְים הְיבְּים הְיבְּים הְיבְים הְיבְּים הְיבְים הְיבְּים הְיבְּים הְיבְּים הְיבִּים הְיבְי

Va-Yakhel

the LORD descended and consumed the burnt offering, the wood, the stones, and the earth; and it licked up the water that was in the trench. 39. When they saw this, all the people flung themselves on their faces and cried out: "The LORD alone is God, The LORD alone is God!"

VA-YAKHEL

For Sephardim: I KINGS 7:13–26

7 13. King Solomon sent for Hiram and brought him down from Tyre. 14. He was the son of a widow of the tribe of Naphtali, and his father had been a Tyrian, a coppersmith. He was endowed with skill, ability, and talent for executing all work in bronze. He came to King Solomon and executed all his work. 15. He cast two columns of bronze; one column

הַצַמוּדִים נְחָשֶׁת שְׁמֹנֶה נָשְׁבֹר אַפָּה קוֹמַת הְצַמְּוֹר הָאָחָר וְחוּט שְׁתִּים־עָשְׂרֵה אַבְּּה יָסָב אָת־הָעַמָּוּר הַיִּשִּׁנִי: מי וּיִשְׁתַּי כְּתָרֹת גַּאָה לָתֶת עַל־רָאשֵׁי הָעַמוּדִים מִצַּק נְחְשֶׁת חָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכּנֶּנֶת הָאָחָת וְחָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַבּתָּרֶת הַשִּׁנְית: יי שְּׁבְכִים בְּנְצֵילֵה שְּׁבְבָה וְּדִלִּים בְּיִצְיֵה שִׁרְשִׁלוֹת לַבְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רָאשׁ הְעַמוּהֶים שִׁבְעָה לַבּתֶנֶת הָאֶּחָת וְשִׁבְעָה לַבּתֶנֶת הַשֵּׁנְית: יח וַיַּעַשׁ אֶת־הָעְמַוּהָיִם וּיִשְׁנֵי שוּהָים סְבִׁיב צַל־הַשְּׂבְבָה הָאֶחָת לְבַפְּוֹת אֶת־הַבְּתְרֹת אָשֶׁר עַל־רָאשׁ הָרִמּנִים וְבֵן עַשָּׁה לַכּהָרָת הַיִּשִׁנְית: ישׁ וְבְתָּרֹת אֲשֶׁר עַל־רָאשׁ הְעַמוּדִּים בְּנִצִיהַ שׁוּשַׁן בָּאוּלָם אַרְבַע אַמְוֹת: כּ וְכְתָרֹת was 18 cubits high and measured 12 cubits in circumference, [and similarly] the other col-He made two capitals, cast in 16. umn. bronze, to be set upon the two columns, the height of each of the two capitals being 5 cubits; 17. also nets of meshwork with festoons of chainwork for the capitals that were on the top of the columns, seven for each of the two capitals. 18. He made the columns there were two of that rows SO pomegranates] encircling the top of the one network, to cover the capitals that were on the top of the pomegranates; and he did the same for [the network on] the second capital. 19. The capitals upon the columns of the portico were of lily design, 4 cubits high; 20. so

מַל־יִשְׁנֵי הָעַמּוּהִים נַם־מִפַּעַל מִלְּעָמַת הַבֶּעָן אָשֶׁר לְצֵבֶר הַאִּבְבָה שבכה כתיב וְהְרִמּוֹנִים בָאתַיִם שָׁרִים סָבִיב עַּל הַכּתָרֶת הַשֵּׁנְית: כא וֹנָכֶּוֹם אֶת־הָנַצַּמִּדִים לְאָלָם הַהֵיכָּל וַנְּכָּוֹם אָת־הָצַמְּוּר הַיִּבְנִי וַיִּקְרָא אָת־יִּשְמוֹ יָבִין וֹיָכֶם אֶת־הָעַמֵּוּר הַשְּׂטְאלִי וַיִּקְרָא אֶת־יִשְׁמְוֹ בְצוֹ: כב וְעֵלַ רָאשׁ הְעַמוּהָים בִּוְעֵמֵּה שׁוֹשָׁן וַתִּתִּם בְּלָאבֶת הָעַמוּדִים: כג וַיַעַשׁ אֶת־הַיָּם מוּצָק עָשֶׁר בְּאַפֶּׁה מִשְּׂפָתוֹ עַר־שְׂפָתוֹ עַנְיל וּ סָבִיב וְחָמֵשׁ בְּאַמָּה קוֹמָתוֹ וְכָוֹ וקוה כתיב שׁלשׁים בָּאַמָּה יָסָב אֹתוֹ סָבִיב: כר וּפְּקָעִים מְתַּחַת לִּשְּׂפָּתָוֹ | סְבִיב סְבְבִים אֹתוֹ עֻשָּׂר בְּאַמָּה מַקּפִים אֶת־הַיָּם סָבִיב שִׁנֵי שוּרִים תַּפְּלָנִים יָצָּלִים בִּיצִּלְתְוֹ: כה עֹבֵּוֹר עַלְ-שָׁנֵי also the capitals upon the two columns extended above and next to the bulge that was beside the network. There were 200 pomegranates in rows around the top of the second capital. 21. He set up the columns at the portico of the Great Hall; he set up one column on the right and named it Jachin, and he set up the other column on the left and named it Boaz. 22. Upon the top of the columns there was a lily design. Thus the work of the columns was completed. 23. Then he made the tank of cast metal, 10 cubits across from brim to brim, completely round; it was 5 cubits high, and it measured 30 cubits in circumference. 24. There were gourds below the brim completely encircling it—ten to a cubit, encircling the tank; the gourds were in two rows, cast in one piece with it. 25. It stood upon twelve oxen: three עְשָׂר בָּלָר שִׁלְשָׁה פּנִים | צְפֿוֹנָה וּשְׁלְשָׁה פּנִים | בְּפֿוֹנָה וּשְׁלְשָׁה פּנִים | בְּפֿוֹנָה וּשְׁלְשָׁה פּנִים בֹּנִים בֹּנְים וֹנְבְּה וּשְׁלְשָׁה פּנִים בֹּנִים בֹּנְים בֹּנְים וֹנְבְלּ־אָחְרֵיהֶם מִּוְלְחָה וְתָּבְיוֹ שָׁפַח וּשְׂפָתוֹ כְּמִעְּלָה וְבְלּ־אָחְרֵיהֶם בִּוֹנְיִתְה יִשְׁבֹּת שִּׁפַת וּשְׂפָתוֹ כְּמִעְּה שִׁפַת־ בָּת יָכִיל:

ויקהל

במלכים א' סימן ז' (כמנהג האשכנזים)
והיא הפטרת פקודי כמנהג הספרדים והאיטליאנים. ואם
הוא פ' שקלים מפטירים של שקלים "בן שבע שנים"
אפילו בר"ח או מחר חדש, ואז מפטירים "ויעש חירום"
לפ' פקודי. ובק"ק פפ"ד "ויעש חירום" היא הפטרת
ויקהל בנפרד

ז מ וַיַּצֵשׁ חִירִּוֹם אֶת־הַבִּירִּוֹת וְאָת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּוֹרָקוֹת וַיִּבַל חִירָם לַּצְשׁוֹת אֶת־בְּל־ הַמְּלָאּבָּה אֲשֶׁר עֲשָׂה לַמָּלָּך שִׁלְּהָה בֵּית facing north, three facing west, three facing south, and three facing east, with the tank resting upon them; their haunches were all turned inward. 26. It was a handbreath thick, and its brim was made like that of a cup, like the petals of a lily. Its capacity was 2,000 baths.

VA-YAKHEL

For Ashkenazim: I KINGS 7:40-50

(This is also the Haftarah for Pekudei — For Sephardim)

7 40. Hiram also made the lavers, the scrapers, and the sprinkling bowls. So Hiram finished all the work that he had been doing for King Solomon on the House of the LORD:

יְהֹוְה: מא עַמָּדְים שְׁנַיִם וְגָלָת הַכְּתְרָת אֲשֶׁר־ עַל־רָאשׁ הָעַמּוּדָים שְׁתָּיִם וְהַשְּׂבְבְוֹת שְׁתִּיִם לְבַפוֹת אָת־שָׁתֵּל גָּלְוֹת הַבְּתְרֹת אֲשֶׁר עַל־ רָאשׁ הָעַמוּהִים: מכ וָאָת־הָרִמּנִים אַרְבַּע באות לשְׁתֵּי הַשִּּבְבְוֹת שְׁנֵי־טוּרָים רִמּנִים לַשְּׂבְבָה הָאֶחָת לְבַפוֹת אֶת־שְׁתֵּל נֻּלְוֹת הַבְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־פָּגֵי הָעַמוּדְים: מג וָאֶת־ הַמְּבֹנִוֹת אֲשֶׂר וְאֶת־הַבִּיֹרָת אֲשָׂרָה עַל־ הַבְּבָר וֹאֶת־הַיָּם הָאֶחֶר וֹאֶת־הַבְּבָּקר יְשָׁגֵים־עָשָׂר תַּחַת הַיָּם: מה וְאָת־הַפִּירוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַפִּוֹרָלְוֹת וְאֵת בָּל־הַבֵּלְים הָאֵלֶּה האהל כתיב אֲשֶׁר עְשָׂה חִירֶם לַפֶּלֶרְ שׁלֹמָה בֵּית יִהֹוָה וָחָשֶׁת מְמֹרָמ: מּו בְּכִבַּרְ תַיַּרְהֵן יִצְּקָם תַּפֶּׁלֶהְ בְּמִיְצָבֵה הָאָדְמָה בֵּין

41. the two columns, the two globes of the capitals upon the columns; and the two pieces of network to cover the two globes of the capitals upon the columns; 42. the four hundred pomegranates for the two pieces of network, two rows of pomegranates for each network, to cover the two globes of the capitals upon the columns; 43. the ten stands and the ten lavers upon the stands; 44. the one tank with the twelve oxen underneath the tank; 45. the pails, the scrapers, and the sprinkling bowls. All those vessels in the House of the LORD that Hiram made for King Solomon were of burnished bronze. 46. The king had them cast in earthen molds, in the plain of the Jordan between Succoth and

סָבוֹת וּבֵין צֵּרְתָן: מוּ וַיַּנַח שׁלֹמה אֵת־בַּל-הַבַּלִּים מַרָב מְאָד מְאָד לָא נֶחָקַר מִשְׁקַל הַנְּחְשָׁת: מח וַיַצַשׁ שָׁלֹמֹה אָת בָּל-הַבֵּלִים אָשֶׁר בֵּית יְהֹנְהְ אֵת מִוֹבַח הַזְּהָב וְאֶת־הַשִּׁלְחָׁן אָשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב: ממ וְאֵת־הַמִּנרוֹת חָבֵּשׁ בִּיָּבִין וְחָבֵשׁ בִשְּׁבֶאל לִפְנֵי הַדְּבִיר זָרֶב פְגִּוּר וְהַפָּרָח וְהַנֵּרֶת וְהַמֶּלְקְחָיִם זְהָב: נּ וְּהַפִּפׁוֹת וְהַמְּזַמְּרָוֹת וְהַמִּוֹרָקְוֹת וְהַבַּפְּוֹת וְהַמַּחְתִּוֹת זָהָב סָגִוּר וְהַפּּתֹוֹת לְדַלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִׁי לְקַדֶּשׁ הַמֶּדְשִׁים לְדַלְתִי הַבַּיִת לַהִיבָל זָהָב: Zarethan. 47. Solomon left all the vessels [unweighed] because of their very great quantity; the weight of the bronze was not reckoned. 48. And Solomon made all the furnishings that were in the House of the LORD: the altar, of gold; the table for the bread of display, of gold; 49. the lampstands—five on the right side and five on the left—in front of the Shrine, of solid gold; and the petals, lamps, and tongs, of gold; 50. the basins, snuffers, sprinkling bowls, ladles, and fire pans, of solid gold; and the hinge sockets for the doors of the innermost part of the House, the Holy of Holies, and for the doors of the Great Hall of the House, of gold.

פקודי

במלכים א' סימן ז', ח'

כמנהג האשכנזים, בין בנפרד בין במחובר, אבל אם היה חל פ׳ שקלים בפ׳ ויקהל, אז מפטירין לפקודי "ויעש חירום״

ז נא וַתִּישָׁלַם בָּל־הַמְּלָאבָה אֲשֶׁר עְשָׁה הַמֶּלֶה יִשְׁלֹמָה בֵּיַת יְהֹנָהְ וַיָּבָא שְׁלֹמֹה אֶת־קָּדְשֵׁי ו דָוָרַ אָבִיו אֶת־הַבֶּפֶף וְאֶת־הַוְּהָב וְאֶת־הַבּלִים נָתַן בָּאִצְרָוֹת בֵּית יְהֹנָוְה: ח א אָז יַקְהַל שְׁלֹבְוֹה אָת־זִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אָת־בָּל־רָאשֵׁי הַמַּמוֹת אָת־וֹקנֵי יִשְׂרָאֵל אָת־בָּל־רָאשֵׁי הַמַּמוֹת נְשִׁיצֵׁי הָאָבוֹת לִבְנֵיֻ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶהְ יִשְׁלִמָה יִרְוּשָׁלָם לְהַנְצַלוֹת אָת־אָבוֹן בְּרִית־ יְהֹנְתָ מֵעָיר דָּוָד הָיא צִיְּוֹן: בּ וַיִּלְּהְלֹּוּ אֶלֹּד הַפֶּלֶה שָׁלֹמה בָּל־אָישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיָרַח הָאֵתְנִים

PEKUDEI

(For Sephardim: See p. 95, Haftarah for Va-Yakhel

- For Ashkenazim)

For Ashkenazim: I KINGS 7:51-8:21

7 51. When all the work that King Solomon had done in the House of the LORD was completed, Solomon brought in the sacred donations of his father David—the silver, the gold, and the vessels—and deposited them in the treasury of the House of the LORD. 8 1. Then Solomon convoked the elders of Israel all the heads of the tribes and the ancestral chieftains of the Israelites — before King Solomon in Jerusalem, to bring up the Ark of the Covenant of the LORD from the City of David, that is Zion. 2. All the men of Israel gathered before King Solomon at the Feast, in the month of Ethanim — that is, the seventh

בָּחָג הָוּא הַתְדָשׁ הַשְּׁבִינְי: ג וַיָּבֹאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאָוּ הַבְּהָנִים אֶת־הָאָרְוֹן: ר וַיִּצְלוּ אָת־אָּרָוֹן יְהֹנָה וְאָת־אַהֶל מוֹעֵּׁד וְאָת־בְּל־ בְּלֵי תַקֹּנֶשׁ אֲשֶׁר בָּאָהֶל וַיְּעֲלֵי אֹתָם תַבְּהָנִים וְהַלְוּיִם: ה וָהַמֶּלֶך שָׁלֹמֹה וְבָלַ־עֲדֻת ישְּׁרָאֵל` הַגּוֹעָרִים עָלָיו אִתִּוֹ לִפְנֵי הָאָרְוֹן מְזַבְּחִים צֵאון וּבְלָּר אֲשֶׁר לֹא־יִםְפִּרָוּ וְלָא יִמְּנוּ מֵרְב: ו וַיְבְאוּ הַבְּהַנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יִהוְהָ אֶל־מְקוֹמֶוֹ אָל־דָּבָיר הַבַּיִת אָל־קַדָּשׁ הַקָּדְאָים אָל־ תַּחַת כַּנְבֵּי הַבְּרוּבִים: ז כִּי הַבְּרוּבִים פְּרָשִׂים בְּנָפַׁיִם אֶל־מְקוֹם הָאָרְוֹן וַיָּסֻבּוּ הַבְּרָבִים עַל־ הָאָרָוֹן וְעַל־בַּדָּיוֹ מִלְמְעְלָה: ח וַיְאֲרָבוּ הַבַּדִּיםׂ וֹיֵרָאוֹ רָאשֵׁי הַבַּהַים מִן־הַלּוֹנִשׁ עַל־פְּגֵי הַרָּבִיר וָלָא יִרָאָוּ הַתְוּצָה וַיִּהְיוּ שָׁם עַר הַיָּוֹם 99 Pekudei

month. 3. When all the elders of Israel had come, the priests lifted the Ark 4. and carried up the Ark of the LORD. Then the priests and the Levites brought the Tent of Meeting and all the holy vessels that were in the Tent. 5. Meanwhile, King Solomon and the whole community of Israel, who were assembled with him before the Ark, were sacrificing sheep and oxen in such abundance that they could not be numbered or counted. 6. The priests brought the Ark of the LORD's Covenant to its place underneath the wings of the cherubim, in the Shrine of the House, in the Holy of Holies; 7. for the cherubim had their wings spread out over the place of the Ark, so that the cherubim shielded the Ark and its poles from above. 8. The poles projected so that the ends of the poles were visible in the sanctuary in front of the Shrine, but they could not be seen outside; and there they

תַּנֶּה: מּ אֵין בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי לֻחְוֹת הָאֲבָנִים אָשֶׁר הִנְּחַ שָׁם משָׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר בְּרַת יְהֹוָה מִם־בְּנֵר יִשְּׁרָאֵׁל בְּצֵאתָם מֵאֶנֶץ מִצְּרָים: יוַיְהִיּ בְּצֵאת הַבְּהָנִים מִן־הַקְּדָשׁ וְהֶעְנֵן מְלֵא אֶת־ בּית יְהוָה: יא וְלֹא־יָבְלַוּ הַבְּהַנִים לַנְצַבְּיֹד לְשָׁבֵת מִפְּנֵי הֶעָנָן בִּי־מָלֵא כְבְוֹד־יִהוָה אֶת־בֵּית יָהוָה: יב אָז אָמַר יִשְׁלֹמָה יִהוְּה אָמַר לִשְׁכֹּן בְּצַרָפֶּל: יג בָּנָה בָנִתי בֵּית זְבֵל לָךְ בְּכוֹן לְיִשִּׁבְתְּךָ עִוֹלְמִים: יר וַיַּמֵּב הַמָּּלֶה אֶת־פְּנְיוּ וֹנְבֶּבֶרָה אָת בָּלִ-לִתַל יִשְּׂרָאֵל וְבָלִ-לְתַּל יִשְּׂרָאֵל עֹמֵר: מּו וַיּּאמֶר בְּרָוּך יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָשֶׁר הַבָּר בְּבִּר בְּבִּיו אָת דָוֹר אָבִי וּבְיָרוֹ מִלֵא לַאִּמְר: מוּ מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצַאתִי אֶת־עַמְי אָת־יִשְׂרָאֵלֹ מִמִּצְרֵיִם לְא־בְחַוְרִתִּי בְעִּיר מִכּלֹ remain to this day. 9. There was nothing inside the Ark but the two tablets of stone which Moses placed there at Horeb, when the LORD made [a covenant] with the Israelites after their departure from the land of Egypt. 10. When the priests came out of the sanctuary — for the cloud had filled the House of the LORD 11. and the priests were not able to remain and perform the service because of the cloud, for the Presence of the LORD filled the House of the LORD — 12. then Solomon declared: "The LORD has chosen to abide in a thick cloud: 13. I have now built for You a stately House, a place where You may dwell forever." 14. Then, with the whole congregation of Israel standing, the king faced about and blessed the whole congregation of Israel. 15. He said: "Praised be the LORD, the God of Israel, who has fulfilled with deeds the promise He made to my father David. For He said, 16. 'Ever since I brought My people Israel out of Egypt, I have not chosen a city שִׁבְמֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנְוֹת בַּיִת לְהִיוֹת שָׁמִי שָׁם וָאֶבְחַר בְּדָוֹד לְהָיוֹת עַל־עַמִי יִשְׂרָאֵל: יי וַיִּהִי ינִם־לְבַב דָּוֹר אָבִי לִבְנוֹת בַּיִת לְיִאֵם יְהוַיָּה אָלְהֵי יִאָּרָאֵלִּ יִח וֹהָאמֶר יִהוְּה אָלְ-בְּוֹר אָבִי יַצן אֲשֶׁר הָיָה עִם־לְבָבְרְ לִבְנוֹת בַּיִת לִשְׁמִי וֹמָיבֶעָ כָּי דָיָה מִם־לְבָבֶּר: יש רַק אַתְּה לְא עלוֹע עַלּגוּע כֹּ אִם-בּוֹבְ עַיּצֵא לֵוֹעַלְבָּוּך עוּאב יִבְנָת הַבַּית לִּשְׁמִי: כ וַיָּכֶם יְהוְּה אֶת־דְּבְרוֹ אָשֶׁר דִבּּר וָאָלֶם תַּחַת בָּוֹר אָבִי וָאֵשֵׁב | עַל־ בִּפֵא יִשְׂרָאֵל בַּאָשֶׁר דִבֶּר יְהוְּה וָאֶבְנֶה הַבַּית לְשֵׁם יְהֹנָהָ אֶלֹהֵי יִשְּׂרָאֵלֹ: כא וְאָשִׁם שָׁם מְקוֹם קָאָרוֹן אֲשֶׁר־שָׁם בְּרֵית יִהוֹנֶת אֲשֶׁר בְּרַת עִם־ אָבֹתִינוּ בְּהְוֹצִיאָוֹ אֹתָם מֵאֶנֶץ מִצְּרָיִם: 101 Pekudei

among all the tribes of Israel for building a House where My name might abide; but I have chosen David to rule My people Israel.' 17. "Now my father David had intended to build a House for the name of the LORD, the God of Israel. 18. But the LORD said to my father David, 'As regards your intention to build a House for My name, you did right to have that intention. 19. However, you shall not build the House yourself; instead, your son, the issue of your loins, shall build the House for My name.' 20. And the LORD has fulfilled the promise that He made: I have succeeded my father David and have ascended the throne of Israel, as the LORD promised. I have built the House for the name of the LORD, the God of Israel; 21. and I have set a place there for the Ark, containing the covenant which the LORD made with our fathers when He brought them out from the land of Egypt."